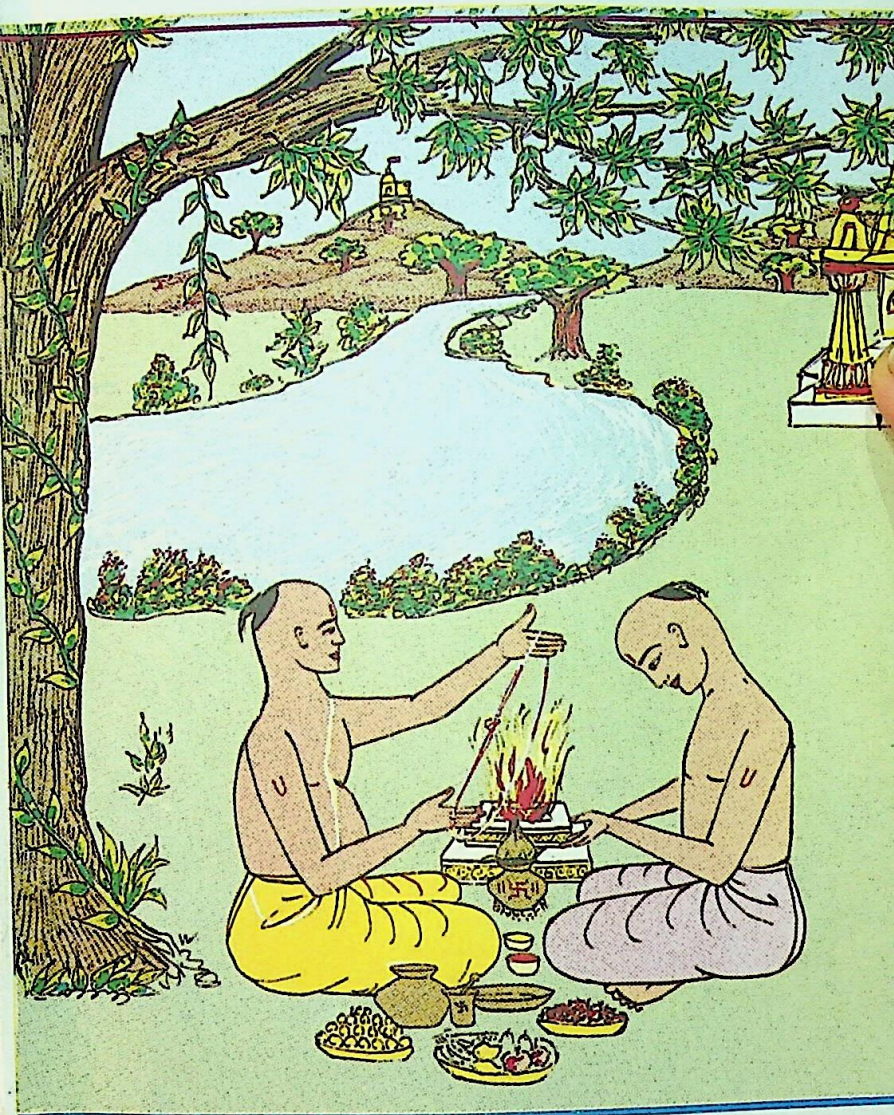

उपाकर्म - पद्धतिः

खेमराज श्रीकृष्णदास प्रकाशन, बम्बई

ॐ नमः शिवाय

चातुर्थीलाली उपाकर्म - पद्धतिः

(सटिप्पणिका)

गौड़पाण्डित श्रीगङ्गाधर शर्मणा सङ्कलिता

मुद्रक एवं प्रकाशक :

खेमराज श्रीकृष्णदास,

अध्यक्ष : श्रीवेंकटेश्वर प्रेस,

खेमराज श्रीकृष्णदास मार्ग, बम्बई-४०० ००

संस्करण : जनवरी २०२०, संवत् २०७६

मूल्य : १२० रुपये मात्र ।

© सर्वाधिकार : प्रकाशक द्वारा सुरक्षित

मुद्रक एवं प्रकाशक:

खेमराज श्रीकृष्णदास,TM

अध्यक्ष : श्रीवेङ्कटेश्वर प्रेस,

खेमराज श्रीकृष्णदास मार्ग,

मुंबई - ४०० ००४.

Printers & Publishers :

Khemraj Shrikrishnadass,

Prop: Shri Venkateshwar Press,

Khemraj Shrikrishnadass Marg, 7th Khetwadi,

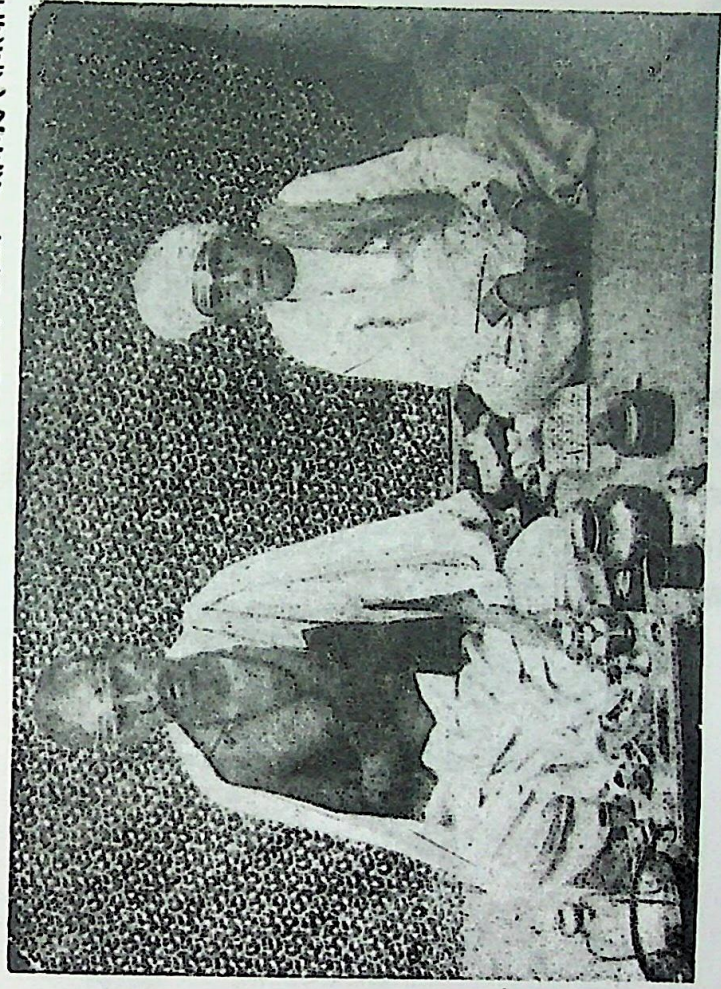
Mumbai - 400 004.

Web Site : <http://www.Khe-shri.com>

Email : khemraj@vsnl.com

Printed by Sanjay Bajaj For M/s. Khemraj Shrikrishnadass
Proprietors Shri Venkateshwar Press, Mumbai - 400 004,
at their Shri Venkateshwar Press, 66 Hadapsar Industrial
Estate, Pune 411 013.

“कर्मठाचार्य स्व० पंडित श्रीचतुर्थीलालजी गौड द्वादशमहानिबन्धकर्ता” रतनगढ (राजस्थान)

(ग्रन्थकर्ता के पिता एवं ज्येष्ठ भ्राता)

जन्म-आश्विन कृष्ण ४ सं० १९२४]

[मृत्यु-कार्तिक कृष्ण ६ सं० १९८१]

समर्पणम्—

“ श्रीरतनगढ़वास्तव्यानां, गौड़कुल कमलदिवाकराणां भिष-
जामग्रणीनां, स्वनामधन्यानां, संस्कृत भाषणानुरागिणां,
भावुकानां, सहृदयहृदयाह्लादकानां, प्रातः स्मरणी
यानां, परमपूज्यानां, मदीय ज्येष्ठ सहोदराणां, श्रीमतां
स्वर्गीय पण्डित श्रीमहादेव प्रसाद शास्त्रिणां कर-
कमलयोः पुण्यस्मृतौ सादरं समर्पितेयं पद्धतिः—

भवदीयाऽनुजेन—

श्रीगङ्गाधर शर्मणा तामङ्गायतेन । ”

ग्रन्थकर्ता—

गौड़ पण्डित श्रीगङ्गाधर शर्मा
तामड़ायत

जन्मस्थान:—
रतनगढ़
(राजस्थान)

जन्मतिथि:—
श्रावण शुक्ला १५.
सं० १९७१

प्राक्कथनम्-

“ अद्यत्वे करालस्य कलेः प्रभावतो भारतवर्षीयार्य सन्तत योऽपि, दुर्दान्तान्तर्निष्ठास्यस्य शत्रोर्वशं गताः स्व स्व कर्मविमुखा भवन्तीति हन्त खिद्यते चेतः । एतश्च सर्व एव विदन्ति ‘ यदुपाकर्म ’ द्विजातिमात्रस्य मुख्यं कर्मेति । अतोऽस्मिन् दिने निखिलं कर्म विहाय प्रातः स्नान सन्ध्यादि नित्यावश्यकं कर्म समाप्य स्वेष्ट मित्रवान्धवैः सह नद्यादि जलाशये ग्रामाद् बहिर्गत्वा शास्त्रोक्त विधिना श्रावणीकर्म कुर्वीत ।

अदः श्रावणीकर्म तथा रक्षाबन्धनं च श्रावणशुक्ल पूर्णिमायां भवति । यदि श्रावणशुक्लायाः पूर्णिमायां ग्रहणं संक्रान्तिर्वा भवेत्तदा यजुर्वेदिभिः श्रावणशुक्लपञ्चम्यामुपाकर्म कर्तव्यं । तदुक्तं स्मृतिमहार्णवे-“संक्रान्तिर्ग्रहणं वापि पौर्णिमास्यां यदा भवेत् । उपाकृतिस्तु पञ्चम्यां कार्या-वाजसनेयिभिः ॥ ” इति ।

भद्रायां च रक्षाबन्धनं न विधेयं, परं चोपाकर्मणि भद्राया दोषोऽपि न भणितः ।

उक्तं च विश्वनाथेन-“ भद्रायां द्वे न कर्तव्ये श्रावणी फाल्गुनी तथा । श्रावणी नृपतिं हन्ति ग्रामं दहति फाल्गुनी ॥ ” इति वचनादत्र श्रावणीति शब्देन रक्षाबन्धनमेव गृह्यते, नोपाकर्म तस्य पृथगुपादानादिति विदुषां परामर्श इति ध्येयम् । पुण्येऽस्मिन् दिवसे सर्व एव द्विजाः प्रायः कर्मेदं कुर्वन्ति, तथाऽपि तत्कर्मबोधिका काचन सरल पद्धतिर्नास्ति यतः कर्मठानां कृते सौकर्यं स्यादित्येतद् विचार्यैव मया पूज्यपादपितृचरणानां स्मृतौ “ श्रीरतनगढ़निवासि कर्मठाचार्य स्वर्गीय पण्डित श्रीचतुर्थीलाल गौड़ स्मृतिग्रन्थमालाया ” निर्माणं कृतम् ।

यस्या इदं पुष्पं भगवतः श्रीशंकरस्य परमानुग्रहेण विद्वज्जन सेवायां सादरं निवेद्यते । यद्यपि मदीयं पूज्य पितृचरणैर्निर्मितया “नित्यकर्म प्रयोग मालया” उपाकर्म कर्म प्रायो भूदेवाः कुर्वन्ति कारयन्ति च, तथापि इदं स्वतन्त्रमेव “चातुर्थीलाली उपाकर्म पद्धतिः” नामकं पुस्तकं स्वपितृस्मृतौ निर्मितं । एतादृशं पुस्तकमद्यावधि न मुद्रितं न प्रकाशितं केनापि । पद्धतिरियमनेकविधैर्नवीनावश्यकैर्विषयैः सह स्थाने स्थाने विस्तृतं टिप्पण्यादिभिश्च समलङ्कृत्य सुन्दरं विधया समुल्लिख्य प्रकाशिता ।

एतद् ग्रन्थस्य वैशिष्ट्यं च साधारणं संस्कृतज्ञोऽपि कर्मकाण्डजीवी पण्डितः केवलेनानेनापि पुस्तकेनैव साङ्गोपाङ्गमुपाकर्म सम्पादयितुं क्षम इति मे दृढो निश्चयः । यद्यप्याधुनिके काले “श्रावणी प्रयोगः, उपाकर्म पद्धतिः” इत्यादि नामभिर्नानापुस्तकानि प्रसृतानि प्रचलितानि च विलोक्यन्ते, तथापि साङ्गोपाङ्गरूपेण तेषामभावं विलोक्य पुस्तकान्तरं गृही-
त्वैव कर्म कारयमाणाः पण्डिता दृष्ट्वा अतस्तां त्रुटिं निरस्य साङ्गोपाङ्गेयं पद्धतिरभिनवैव मया भूदेवानां सुखाय कृता । आशासे सर्वेऽपि भूदेवा अनया कर्मकारयित्वा मच्छ्रमं सफलधिष्यन्तीति ।

यदिदं नवीनं संस्करणं सकलं सहृदय पाठकानामुपयोगि रुचिकरञ्च सेत्स्यति तदाहं स्वपरिश्रमं सफलं ज्ञास्यामि । “चातुर्थीलाली वास्तु शान्ति पद्धतिः शतचण्डी विधान पद्धतिः” प्रभृतीनि पुष्पा-
ण्यपि झटित्येव प्रकाशितानि भविष्यन्ति ।

यद्यस्मिन्नभिनवे संस्करणे मानवस्वभाव सुलभाः काश्चनस्त्रुटयस्स्युस्तर्हि विज्ञैः सूचयितव्या येनाग्रिमे संस्करणे ताः संशोधयितव्यास्युः ।

रतनगढ़ (राजस्थान)

आषाढ शुक्ला १५

(गुरु पूर्णिमा)

सं० २०१३

विद्वज्जनानुचरः

पण्डित श्रीचातुर्थीलालतनुजो

गंगाधरशर्मा तामड़ायतः ।

अथ उपाकर्म पद्धत्यनुक्रमणिका ।

विषयः	पृष्ठम्.	विषयः	पृष्ठम्
मङ्गलाचरणम्	 १	स्नानाङ्ग तर्पणम्	 २६
जलाशयकृत्य प्रयोगः	 १	मृतपितृक कर्तृकं तर्पणम्	 २७
पञ्चगव्य विधिः	 ३	मध्याह्नसन्ध्या	 २८
पञ्चगव्य प्राशनम्	 ४	सूर्योपस्थानम्	 ३५
मङ्गलोच्चारण मन्त्राः	 ५	पुरुषसूक्तम्	 ३९
हेमाद्रि सङ्कल्पः	 ७	शिवसङ्कल्पः	 ३९
तीर्थ प्रार्थना	 १३	मण्डल ब्राह्मणम्	 ४०
जलाभिमन्त्रणम्	 १५	ब्रह्मयज्ञः	 ४३
जलावर्तनम्	 १५	तर्पणप्रयोगः	 ४५
जलाञ्जलि ग्रहणम्	 १६	ऋषीणां पूजन प्रकारः	 ५५
मृत्तिका स्नानम्	 १६	स्वस्तिपाठमन्त्राः	 ५६
गोमय स्नानम्	 १७	प्रधान सङ्कल्पः	 ५७
भस्म स्नानम्	 १८	कलशार्चनम्	 ५९
कुम्भमुद्रयाऽभिषेकः	 १९	अभिमन्त्रणमन्त्राः	 ५९
दर्भमार्जनम्	 २०	गङ्गाद्यावाहनम्	 ६०
अपामार्गमार्जनम्	 २४	प्रार्थना मन्त्राः	 ६०
दूर्वयामार्जनम्	 २४	प्रोक्षणमन्त्रः	 ६०
अघमर्षणम्	 २५	दीप पूजनम्	 ६१
तीर्थप्रार्थना	 २५	गणपति पूजनम्	 ६१

विषयः	पृष्ठम्	विषयः	पृष्ठम्
मातृका पूजनम्	 ६२	शतानि	 ९५
नवग्रह पूजनम्	 ६४	कण्डिकाः	 ९७
कलशपूजनम्	... ६६	प्रपाठकाः	 ९९
शालग्राम पूजनम्	 ६७	शतस्थानानि	... १०१
सप्तर्षिस्थापनं पूजनं च	 ६८	व्रत विसर्जनम्	 १०३
स्वपितृभ्यो यज्ञोपवीतदानम्	७५	ऋषिश्चाद्धम्	 १०५
यज्ञोपवीतधारण प्रयोगः....	७६	आचार्यादिभ्यो दक्षिणादानम्	१०५
यज्ञोपवीतमार्जनाभिमन्त्रणं च	७६	कर्पूरार्तिक्यम्	 १०६
ग्रन्थिदेवतानामावाहनम् ..	७७	पुष्पाञ्जलि मन्त्राः	 १०७
यज्ञोपवीत धारणम् ..	७८	देवता विसर्जनम्	 १०८
उत्सर्गाङ्गभूतमृषितर्पणम्	८०	रक्षावन्धनम्	 १०९
वंशानां वाचनम्	 ८१	उपाकर्म सामग्री	 १११
अध्ययन क्रमः	 ९१	ग्रन्थकारस्य सप्तपुरुषात्मकः-	
		कल्पतरुः	 ११३

इत्यनुक्रमणिका ।

ॐ

नमः शिवाय ।

त्रैवर्णिकानां—

उपाकर्म पद्धतिः ।

—००२५००—

“कर्मठानखिलान्नत्वा, स्मृत्वा शिवपदाम्बुजम् ।
उपाकृतिमहं कुर्वे, विदुषां मोददायिनीम् ॥ १ ॥”

तत्र तावत् प्रातः स्नानसन्ध्यादि नित्यावश्यकं कर्म समाप्य, गुरुः शिष्यैः सह ग्रामाद्वहिः प्राच्यामुदीच्यां वा यथासम्भवं नदीतटागादिरम्यं समुचितं जलाशयमुपपद्य, तत्तीरं प्रक्षाल्य तत्र तीर्थादि शुभां मृदमाद्रं गोमयं भस्मकुशांस्तिलयवतण्डुलान्पुष्पाणि दूर्वाऽङ्कुरापामार्गादि सर्वा सामग्रीं संस्थाप्य, कृताञ्जलिः प्रवाहाभिमुखः—“ ॐ तीर्थवर्य ! दयासिन्धो ! त्वामहं शरणंगतः । सर्वस्माद् वृजिनाद्विष्वग् परिपाहि नमो-

१ गोभिलगृह्यभाष्ये—“ उपाक्रियते प्रारभ्यते वेदस्याध्ययनं येन कर्मण, तदुपाकरणं नाम कर्मविशेषो विद्यासंस्कारकः ” इति ।

तत्र उपाकर्मकालः—‘ श्रावण्यां पौर्णमास्यां, श्रावणस्य शुक्लपञ्चम्यां वा । तत्र श्रावणयुक्तं पौर्णमास्यां मुख्यकालः । ग्रहण संक्रान्त्यादि सम्भवे गणस्नानं न कुर्यात् । ’

तदुक्तं रेणुका दीक्षित कारिकायाम्—“ संक्रान्तौ ग्रहणे चैव सूतके स्मृतकेऽपि वा । गणस्नानं न कुर्वीत नारदस्य वचो यथा । ’ गणस्नानशब्देनोत्सर्गाख्यं कर्म ग्राह्यम् ।

इत्थं पूर्णिमायामसम्भवे श्रावण पञ्चम्यां कार्यम्—संप्रहेस्मृति महार्णवे—

ऽस्तुते ॥ त्वमेको जगतां पापपुञ्जविध्वंसने पटुः । समुत्तारय पापेभ्यस्त्वमद्य शरणागतम् ॥ इति सम्प्रार्थ्य तीर्थजलेन स्वात्मानं प्रोक्षमाणः—
 “ ॐ पुनन्तुमा देवजनां पुनन्तु मनसाधियः । पुनन्तु विश्वाभूतानि जातवेदं पुनीहि मा ” ॥ इति पठेत् ।

ततस्तीर्थमृत्स्नामादायः—“ ॐ अश्वक्रान्ते रथक्रान्ते विष्णु-
 क्रान्ते वसुन्धरे । उद्धृताऽसि वराहेण कृष्णेन शतबाहुना ॥ मृत्तिके ब्रह्म-
 पूताऽसि कश्यपेनाभिवन्दिता । मृत्तिके ! हर मे पापं यन्मया दुष्कृतं
 कृतम् ” ॥ इति मंत्रेणाभिमन्त्र्य ललाटे मृदा तिलकं विधाय
 हस्तौ पादौ च प्रलिप्य तस्माच्चतुरो मृत्पिण्डानञ्जलिना

—च—‘संक्रान्तिग्रहणं वापि पौर्णमास्यां यदा भवेत् । उपाकृतिस्तु पञ्चम्यां कार्या
 वाजसनेयिभिः ।’

तत्र विशेषः—‘अर्धरात्रादधस्ताच्चेत्संक्रान्तिग्रहणं तदा । उपाकर्म न कुर्वीत--
 परतश्चेन्न दोषकृत् ।’ इति गार्ग्यं वचनात्संक्रान्ति ग्रहणदोषस्तु अर्द्धरात्रादर्वाह्ण
 न तु परतः । सर्वत्र ओषधिप्रादुर्भावस्त्वावश्यकः । ओषधीनां प्रादुर्भावे श्रवणे-
 नेति भगवता पारस्कराचार्येण सूत्रणात् । श्रावणमासे सर्वथा विघ्नदोष संभवे
 भाद्रपद पूर्णिमायां पंचम्यां वा कार्यम् ।

एतदुपाकर्म पूर्वाह्णे कार्यम्—‘भवेदुपाकृतिः पौर्णमास्यां पूर्वाह्णे एव तु ।’
 इति प्राचेतसोक्तेः ।

उपाकर्मणि नद्यादीनां रजोदोषो न विद्यते—‘उपाकर्मणि चोत्सर्गे प्रेतस्नाने
 तथैव च । चन्द्रसूर्यग्रहे चैव रजोदोषो न विद्यते ।’

उपाकर्म फलमाह कात्यायनः—‘प्रत्यङ्गं यदुपाकर्म सोत्सर्गे विधिवद्विजैः ।
 क्रियते छन्दसां तेन पुनराप्यायनं भवेत् ॥ अस्थानोच्छ्वासविच्छेद घोषणाध्याप-
 नादिकम् । प्रामादिकं श्रुतौ यत्स्याद्यातयामस्व कारितात् ।’ इति ।

बहिर्निक्षिपेत् । अथ पञ्चगव्यविधिः--ततः पञ्चगव्यार्थे पात्रे गोमूत्रं निक्षिपन्--“ ॐ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि धियो यो नः प्रचोदयात् ” ॥ इति पठेत् ।

ततस्तस्मिन्नेवपात्रे गोमयं निक्षिपन्--“ ॐ गन्धद्वारां दुराधर्षा नित्यपुष्टां करिषिणीन् । ईश्वरीं सर्वभूतानां तामिहोपहृये श्रियम् ” ॥ इति पठेत् ।

ततस्तस्मिन्नेवपात्रे क्षीरं निक्षिपन्--“ ॐ आप्यायस्व समेतु ते विश्वतः सोमवृष्ण्यम् । भवाव्वाजस्य सङ्गुथे ” ॥ इति पठेत् ।

ततस्तस्मिन्नेवपात्रे दधि निक्षिपन्--“ ॐ दुधिक्राणोऽअकारिषञ्जिणोरश्वस्यवाजिनः । सुरभिनुमुखीकरत्पण आयू १७ षि तारिषत् ” ॥ इति पठेत् ।

ततस्तस्मिन्नेवपात्रे आज्यं निक्षिपन्--“ ॐ तेजोऽसिशुक्रमस्य मृतमसि धामनामासि प्रियं देवानामनाधृष्टं देवयजनमसि ” ॥ इति पठेत् ।

१ कारिकायाम्--‘ मृदक्षतकुशान्दूर्वापामागौ गोमयं तिलान् । यज्ञोपवीतं गन्धादीनादायोदकमाव्रजेत् ॥ तिथ्यादिकल्पितं कालं स्मृत्वा शिष्यैर्गुरुः सह । एकान्तमुदकं गत्वा तटं प्रक्षाल्य पाणिना ॥ तत्र संस्थापयेत्सर्वं यथादेशं पृथक् पृथक् । कृत्वात्र विधिवत्स्नानं नित्यकर्मविधि तथा ॥ ’

२ “ गायत्र्याऽऽदाय गोमूत्रं गन्धद्वारेति गोमयम् । आप्यायस्वेति च क्षीरं दधि-क्राणोति वै दधि । तेजोसि शुक्रमस्याज्यं देवस्यत्वा कुशोदकमिति क्रात्यायनः ॥ ’

वशिष्ठः--‘ गोमूत्रे वरुणो देवो हव्यवाहस्तु गोमये । क्षीरे शशधरो देवो वायु-र्दध्नि समाश्रितः ॥ भानूः सर्पिषि संदिष्टो कुशे ब्रह्मादिदेवता । जले साक्षाद्वरिः संस्थः पवित्रं तेन नित्यशः ॥ ’ ‘ पलमात्रन्तु गोमूत्रमंगुष्ठार्धन्तु गोमयम् । क्षीरं सप्तपलं ग्राह्यं दधि त्रिपलमीरितम् ॥ सर्पिस्त्वेकपलं देयमुदकं पलमात्रकम् । सर्वमेतत्ताम्रपात्रं स्थितं कुर्याद्यथाविधि ॥ ’

ततः कुशोदकेन तानि मेलयन्--“ॐ देवस्यैत्वा सवितुः प्रसवे
ऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्तान्भ्याम् ” इति पठेत् ।

अथ पञ्चगव्य प्राशनम्-

ततः सर्वेजनाः स्वाञ्जलौ किञ्चिद् किञ्चिद् पञ्चगव्यं
गृहीत्वा--“ ॐ यन्ममास्थिगतं पापं देहे तिष्ठति यच्च मे । प्राशनात्पञ्च-
गव्यस्य दहत्वग्निरिवेन्धनम् ” ॥ इति मन्त्रं पठन् त्रिः पिबेत् ।

ततो हस्तौ प्रक्षाल्य स्थले तिष्ठन् स्वदक्षिणहस्तस्याऽ
नामिकायां कुशद्वयात्मकं वामहस्तस्याऽनामिकायां कुश-
त्रयात्मकं पवित्रं धारयमाणः--“ॐ पवित्रेस्थो वैष्णव्यौ सवितुर्वः
प्रसव उत्पुनाम्यच्छिद्रेण पवित्रेण सूर्यरश्मिभिः । तस्य ते पवित्रपते पवित्र-
पूतस्य यत्कामः पुनेतच्छकेयम् ” ॥ इति पठेत् ।

ततः सपवित्रो मुक्ताङ्गुष्ठकनिष्ठस्य दक्षिण करस्याङ्गुष्ठ-
मूले जलं माषमितं निधाय निधाय--‘ ॐ केशवाय नमः ’ ।

१ ‘ गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधि सर्पिः कुशोदकम् । निर्दिष्टं पञ्चगव्यं तु पवित्रं
कायशोधनम् ॥ ’

२ ‘ द्वौ दभौ दक्षिणे पाणौ वामे पाणौ कुशत्रयम् । शिखायां पादमूले च
सकृद्यज्ञोपवीतके ॥ ’

तथा च सुपन्तुः--‘ समूलाग्रौ विगर्भौ तु कुशौ द्वौ दक्षिणे करे । सव्ये चैव
तथा त्रीन्वै विभृयात् सर्वकर्मसु ॥ ’

३ कात्यायनः--‘ सपवित्रेण हस्तेन कुर्यादाचमनक्रियाम् । नोच्छिष्टं तत्पवित्रं
तु भुक्तोच्छिष्टं तु वर्जयेत् ॥ ’ इति ।

कात्यायन स्मृतौ च--‘ सव्यः सोपग्रहः कार्यो दक्षिणः सपवित्रकः । उभयत्र
स्थितैर्दभैः समाचामति यो द्विजः । सोमपानं फलं तस्य भुक्त्वा यज्ञफलं
भवेत् ॥ ’

४ नागदेवः--‘संहताङ्गुलिना तोयं गृहीत्वा पाणिना द्विजः । मुक्ताङ्गुष्ठकनिष्ठेन-

‘ ॐ माधवाय नमः ’ । ‘ ॐ नारायणाय नमः ’ । इति त्रिभिर्मन्त्रै-
द्विराचम्याऽङ्गुष्ठमूलेन मुखं सम्प्रोञ्छ्य - ‘ ॐ हृषिकेशाय नमः ’ ।
इत्यन्तिमेन मन्त्रेण हस्तौ प्रक्षाल्य दक्षिणकर्णं स्पृशन्
गायत्र्या त्रिः प्राण यामं कुर्यात् ।

ततो दक्षिणहस्ते कुशत्रयमादाय तेनानीताभिरद्भि-
रात्मानं प्रोक्षमाणः - “ ॐ अपवित्रः पवित्रो वा सर्वावस्थाङ्गतोऽपि
वा । यः स्मरेत्पुण्डरीकाक्षं स बाह्याभ्यन्तरः शुचिः ” ॥ इति पठित्वा
गुरुः शिष्यैः सह पूर्वमुख उदङ्मुखो वा प्राञ्जलिः सन्
मङ्गलोच्चारणं कुर्यात् ।

अथ मङ्गलोच्चारण मन्त्राः ।

‘ ॐ श्रीमन्महागणाधिपतये नमः ’ । ‘ श्रीलक्ष्मीनारायणाभ्यां नमः ’ ।
‘ श्रीमदुमामहेश्वराभ्यां नमः ’ । ‘ श्रीवाणीहिरण्यगर्भाभ्यां नमः ’ । ‘ श्रीशची-
पुरन्दराभ्यां नमः ’ । ‘ श्रीगुरुभ्यो नमः ’ । ‘ श्रीसरस्वत्यै नमः ’ ।
‘ श्रीवेदाय नमः ’ । ‘ श्रीवेदपुरुषाय नमः ’ । ‘ श्रीष्टदेवताभ्यो नमः ’
‘ श्रीकुलदेवताभ्यो नमः ’ । ‘ श्रीग्रामदेवताभ्यो नमः ’ । ‘ श्रीस्थानदेवताभ्यो

—शेषेणाचमनं चरेत् । मापमात्रं सुवर्णस्य यत्र मज्जति वै मणिः । एतदाचमनं
प्रोक्तं पवित्रं कायं शोधनम् ॥ ’

तथा च याज्ञ० स्मृतौ - ‘ हृत्कण्ठतालुगाभिस्तु यथा संख्यं द्विजातयः । शुद्धये-
रन् स्त्रीच शूद्रश्च सकृत्स्पृष्टाभिरन्ततः ॥ ’ इति ।

१ ‘ गङ्गा च दक्षिणे श्रोत्रे नासिकायां हुताशनः उभयोः । स्पर्शने चैव तत्क्षणादेव
शुद्ध्यति । ’

‘ अग्निरापश्च वेदाश्च सोमः सूर्योऽनिलस्तथा । सर्वे देवाश्च विप्रस्य कर्णे
तिष्ठन्ति दक्षिणे ॥ ’

२ ‘ सर्वमङ्गलमांगल्यं वरेण्यं वरदं विभुम् । नारायणं नमस्कृत्य सर्वकर्माणि
कारयेत् ॥ ’ इति ।

नमः' । 'श्रीतीर्थदेवताभ्यो नमः' । 'श्रीवास्तुदेवताभ्यो नमः' ।
 'श्रीएतत्कर्मप्रधानदेवताभ्यो नमः' । 'श्रीसर्वेभ्योदेवेभ्यो नमः' ।
 'श्रीसर्वेभ्योब्राह्मणेभ्यो नमः' । 'ॐ श्रीवरुणाय नमः' । 'निर्विघ्नमस्तु ।

“ ॐ सुमुखश्चैकदन्तश्च कपिलो गजकर्णकः । लम्बोदरश्च विकटो
 विघ्ननाशो विनायकः ॥ १ ॥ धूम्रकेतुर्गणाध्यक्षोभालचन्द्रो गजाननः ।
 द्वादशैतानि नामानि यः पठेच्छृणुयादपि ॥ २ ॥ विद्यारम्भे विवाहे च
 प्रवेशे निर्गमे तथा । संग्रामे सङ्कटे चैव विघ्नस्तस्य न जायते ॥ ३ ॥
 शुक्लाम्बरधरं देवं शशिवर्णं चतुर्भुजम् । प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नो-
 पशान्तये ॥ ४ ॥ अभीप्सितार्थसिद्ध्यर्थं पूजितो यः सुरासुरैः । सर्वविघ्नहर-
 स्तस्मै गणाधिपतये नमः ॥ ५ ॥ सर्वमङ्गलमङ्गल्ये शिवे सर्वार्थसाधिके ।
 शरण्ये त्र्यम्बके गौरि नारायणि नमोऽस्तुते ॥ ६ ॥ सर्वदा सर्वकार्येषु
 नास्ति तेषाममङ्गलम् । येषां हृदिस्थो भगवान् मङ्गलायतनो हरिः ॥ ७ ॥
 लाभस्तेषां जयस्तेषां कुतस्तेषां पराजयः । येषांमिन्दीवरश्यामो हृदयस्थो
 जनार्दनः ॥ ८ ॥ विनायकं गुरुं भानुं ब्रह्मविष्णुमहेश्वरान् । सरस्वतीं
 प्रणम्यादौ सर्वकार्यार्थसिद्ध्ये ॥ ९ ॥ सर्वेष्वारब्धकार्येषु त्रयस्त्रिभुवनेश्वराः ।
 देवा दिशन्तु नः सिद्धिं ब्रह्मेशानजनार्दनाः ॥ १० ॥ वक्रतुण्ड महाकाय
 कोटिसूर्यसमप्रभ । निर्विघ्नं कुरु मे देव सर्वकार्येषु सर्वदा ॥ ११ ॥
 वागीशाद्याः सुमनसः सर्वार्थानामुपक्रमे । मं नत्वा कृतकृत्याः स्युस्तं
 नमामि गजाननम् ॥ १२ ॥ गणनाथं नमस्कृत्य नमस्कृत्य पितामहम् ।
 विष्णुं रुद्रं श्रियं देवीं वन्दे भक्त्या सरस्वतीम् ॥ १३ ॥ स्थानं क्षेत्रं नम-
 कृत्य दिननाथं निशाकरम् । धरणीगर्भसम्भूतं शशिपुत्रं बृहस्पतिम् ॥ १४ ॥
 दैत्याचार्यं नमस्कृत्य सूर्यपुत्रं महाग्रहम् । राहुं केतुं नमस्कृत्य यज्ञारंभे विशे-
 षतः ॥ १५ ॥ शक्रादिदेवताः सर्वानृषीश्चैव तपोधनान् । गर्गं मुनिं नमस्कृत्य

नारदं पर्वतं तथा ॥ १६ ॥ वसिष्ठं मुनिशार्दूलं विश्वामित्रं च गोभिलम् ।
अगस्त्यं च पुलस्त्यं च दक्षं मित्रं पराशरम् ॥ १७ ॥ भरद्वाजं च माण्डव्यं
याज्ञवल्क्यं च गालवम् । अन्ये विप्रा स्तपो युक्ता वेदशास्त्र विचक्षणाः
॥ १८ ॥ तात्सर्वान्मणिपत्याहमिदं कर्म समारभे । अग्रतः श्रीनृसिंहश्च
पृष्ठतो देवकी सुतः । रक्षतां पार्श्वयोर्देवी भातरौ रामलक्ष्मणौ ॥ १९ ॥
इति नत्वा कुशहस्ता बद्धशिखाः-स्वदक्षिणहस्ते संकल्पार्थं
जलाक्षतद्रव्यं कुशत्रयश्चादाय सर्वेपूर्वाभिमुखः संकल्पं कुर्युः ।

अथ हेमाद्रि संकल्पः—

नद्यथा—“ ॐ विष्णुः ३ ॐ स्वस्ति श्रीमुकुन्दसच्चिदानन्द-
रूपिणोऽनिर्वाच्यमायाशक्ति विजृम्भिताविद्यायोगात् कालकर्मस्वभावाविर्भूत-
महत्तत्त्वोदिताऽहङ्कारत्रितयोद्भूतवियदादि पञ्चमहाभूतेन्द्रियदेवतानिर्मिते
अहङ्कटाहे, चतुर्दशलोकात्मके लोके, लीलया तन्मध्यवर्तिभगवतः श्रीनारा-
यणस्य नाभिक्रमलोद्भूत सकल लोकपितामहस्य ब्रह्मणः सृष्टिं कुर्वतस्तदुद्घ-
रणायप्रजापतिप्रार्थितस्यसमस्तजगदुत्पत्तिस्थितिलयकारणस्यजगद्रक्षाशिक्षाविच-
क्षणस्यप्रणतपारिजातस्य अच्युतानन्तवीर्यस्य श्रीमद्भगवतोमहापुरुषस्य अचि-
न्त्यापरिमितशक्त्या ध्रियमाणानां महाजलौघमध्ये परिभ्रममाणानामनेककोटि
ब्रह्माण्डानामेकतमेऽव्यक्तमहदहङ्कारपृथिव्यप्तेजोवाय्वाकाशाद्यावरणैरावृते,
अस्मिन्महति ब्रह्माण्डखण्डे, आधारशक्ति श्रीमदादिवाराहदंष्ट्राग्रविराजिते,
कूर्मान्तवासुकितक्षक कुलिककर्कोटकपद्ममहापद्मशंखद्यष्टमहानागौर्ध्रियमाणे,
ऐरावतपुण्डरीकवामनकुमुदाञ्जनपुष्पदन्तसार्वभौमसुप्रतीकाष्टदिग्गजप्रतिष्ठिते,
अतलधितलसुतलतलातलमहातलरसातलपातालाख्य सप्तलोकानामुपरिभागे,

१ ‘ कन्यादाने नदीस्नाने महासंकल्पमुच्चरेत् ।’ इति ।

वृद्धयमः—‘ संकल्प एव मुख्यः स्यात्स्नानदानादिकर्मसु । कर्म संकल्पपरहितं
तत्सर्वं निष्फलं भवेत् ’ इति ।

भूलोकं भुवर्लोकं स्वर्लोकं महर्लोकं जनलोकं तपोलोकं सत्यलोकाख्यसप्त
 लोकानामधोभागे, चक्रवालशैलमहावलयं नगमध्यवर्तिनो महाकाल महाफ-
 गिराजशेषस्य सहस्रफणानां मणिमण्डलमण्डिते, दिग्दन्ति शुण्ढादण्डोत्तम्भि-
 ते, अमरावत्यशोकवती भोगवती सिद्धवती गन्धर्ववती काञ्च्यवन्त्यलकावती
 यशोवती पुण्यपुरीप्रतिष्ठिते, इन्द्राभियमनिर्ऋतिवरुणवायुकुवेरेशानाष्टदिक्पा-
 लप्रतिष्ठिते, वरध्रुवाधरसोमपाप्रभञ्जनानलप्रत्यूषप्रभासाख्याष्टवसुभिर्विराजिते,
 हरत्र्यम्बकरुद्रमृगव्याधापराजितकपालिभैरव शम्भुकपर्दिवृषाकपि
 बहुरूपाख्यैकादशरुद्रैः संशोभिते, रुद्रोपेन्द्र सवितृधातृ विष्णुत्वष्ट्र्यमेन्द्रेशान
 भगमित्रपूषाख्य द्वादशादित्य प्रकाशिते, यमनियमासन प्राणायाम प्रत्याहार
 धारणाध्यान समाध्यष्टाङ्गनिरतवसिष्ठ वालखिल्य विश्वामित्र दक्ष कात्यायन
 कौण्डिन्य गोतमाङ्गिरस पराशर व्यास वाल्मीकि शुकशौनक भरद्वाज सनक
 सनन्दन सनातन सनत्कुमार नारदादि मुख्यमुनिभिः पवित्रिते, लोकालोक
 चलवलयिते, लवणेश्वरस सुरासर्पिं दधिक्षीरोदक युक्त सप्तार्णव परिवृते,
 जम्बूलक्ष शाल्मलि कुश क्रौञ्च शाक पुष्कराख्य सप्तद्वीपयुते. इन्द्रकांस्यतान्न
 गमस्ति नाग सौम्य गन्धर्व चारुण भारतेति नवखण्डमण्डिते, सुवर्णगिरिकर्ण
 कोपेत महासरोरुहाकारपञ्चाशत्कोटि योजनविस्तीर्णेभूमण्डले, अयोध्या
 मथुरा माया (हरिद्वार) काशीकाञ्च्यवन्तिका द्वारावतीति सप्तपुरीप्रति-
 ष्ठिते, महामुक्तिप्रदस्थले, शालग्राम शम्भल नन्दिग्रामेति ग्रामत्रयविराजिते,
 चम्पकारण्य वदरिणकारण्य दण्डकारण्यार्बुदारण्य धर्मारण्य पद्मारण्य गुह्यारण्य
 जम्बुकारण्य विन्ध्यारण्य द्राक्षारण्य नहुषारण्य काम्यकारण्य द्वैतारण्य नैमि-
 षारण्यादीनांमध्ये, सुमेरुनिषधकूट शुभ्रकूट श्रीकूट हेमकूट रजतचित्रकूट त्रिकूट
 किष्किन्धश्चेताद्रिकूट हिमविन्ध्याचलानां हरिवर्ष किंपुरुष वर्षयोश्च दक्षिणे, नव
 सहस्रयोजनविस्तीर्णे भरतखण्डे, मलयाचलसह्याचलविन्ध्याचलानामुत्तरेणस्वर्ण
 प्रस्थचन्द्रप्रस्थ शुक्ल सूक्तिकावर्तकरमणकमहारमणक पाश्चजन्यसिंहललङ्काऽ-
 शोकवत्यलकावती सिद्धवती गान्धर्ववतीत्यादि पुण्यपुरीविराजिते नवखण्डो-

पद्मीपमण्डिते, दक्षिणावस्थित रेणुकाद्वय सूकर काशीकाञ्चीकालिकालवटे-
 श्वरकालञ्जर महाकालेति नवोपरयुते, द्वादशज्योतिर्लिङ्ग गङ्गा (भागी-
 रथी) गोदावरी—क्षिप्रा—यमुना सरस्वती—नर्मदा—तापी—पयोष्णी- चन्द्र-
 भागा—कावेरी—मन्दाकिनी—प्रवरा—ऋष्णा—वेणी—भीमरथी—तुङ्गभद्रा—मला-
 पहा—कृतमाला—ताम्रपर्णी—विशालाक्षी—वंजुला—चर्मण्वती—वेत्रवती—भोग-
 वती—विशोका—कौशिकी गण्डकी—वासिष्ठी—प्रमदा—विश्वामित्रा—फलगुनी—
 चित्रकाश्यपी—सरयू—सर्वपापहारिणी करतोया—प्रणीता—वज्रा—वक्रगामिनी—
 सुवर्णरेखा—शोणाभवनाशिनी—शीघ्रगा—कुशावर्तिनी— ब्रह्मानन्दा—महितन—
 येत्यनेकपुण्यनदीभिर्विलसिते, ब्रह्मपुत्रसिन्धुनदादि परमपवित्रजलविरा-
 जिते, हिमवन्मेरुगोवर्धनकौञ्च चित्रकूट हेमकूट महेन्द्रमलयसह्या-
 कीलपारियात्राद्यनेक पर्वत समन्विते, मतङ्गमाल्यकिष्किन्ध ऋष्य
 शृङ्गे ति महानगसमन्विते, अङ्ग वङ्ग कलिङ्ग काश्मीर कांजोज
 सौवीर सौराष्ट्र महाराष्ट्र राजस्थान मगध नेपाल केरल चोरल
 पाञ्चाल गौडमालव मलय सिंहल द्रविड कर्नाटक ललाटक रहाटवर
 हाटपानाट पाण्ड्य सारस्वत निषध मागधान्ध्र दशार्ण भोज कुरुगान्धार
 विदर्भ विदेह बाल्हीक बर्बर कैकय कोसल विराट् शूरसेन कोङ्कण कैकट
 मत्स्यभद्र पारसीक खर्जूर यवनम्लेच्छ जालन्धरेत्यादि नानादेश विराजिते,
 नानाभाषाभाषि भूमिपालविचित्रिते, इलावृत कुरुभद्राश्व केतुमाल किं पुरुष
 रमणक हिरण्मयादि नवखण्डानां मध्ये, भरतखण्डे, वकुलचम्पक पाटलाब्ज
 पुन्नागजाति करवीर रसाल कल्हार केतक्यादि नानाविध कुसुमस्तवक
 विराजिते, कोकन्तहिरण्यशृङ्गकुब्जार्बुदमणिकर्णी वटशालग्रामसूकर मथुरा
 गया निष्क्रमण लोहार्गलपोत स्वामि प्रभासवदरीति चतुर्दशगुह्य विलसिते,
 जम्बूद्वीपे कुरुक्षेत्रादि समभूमध्यरेखायाः अमुकदिग्भागे, कुलमेरोर्दक्षिण-
 दिग्भागे, विन्ध्यस्य अमुकदिग्भागे, श्रीगङ्गायमुनयोरमुकदिग्भागे, (दक्षिणे
 भागे) मत्स्यकूर्मवराह नृसिंहवामन परशुराम रामकृष्ण बुधकल्कीति

दशावताराणां मध्ये, बौद्धावतारे, गङ्गादिसरिद्धिः पाविते, एवं नव सहस्र
 योजन विस्तीर्णं भारतेर्वर्षे, निखिलजनपावन परम भागवतोत्तम शौनकादि
 निवासितेनैमिषारण्ये, आर्यावर्तान्तर्गतब्रह्मावर्तैकदेशेसोमसूर्यान्वयभृशृत्पतिष्ठिते,
 तदन्तर्गते मरुदेशेऽमुकनगरे (श्रीबीकानेरमण्डलान्तर्गत रतन-
 गढ नाम्नि नगरे श्रीमन्नारायणनाभिकमलोद्भूतसकलजग-
 त्स्रष्टुः परार्द्धद्वय जीविनो ब्रह्मणो द्वितीये परार्धे एकपञ्चाशत्तमे वर्षे, प्रथम
 मासे प्रथमपक्षे, प्रथमदिवसे, अहो द्वितीये यामे, तृतीय मुहूर्ते, रथन्तरादि-
 द्वात्रिंशत्कल्पानां मध्ये अष्टमे श्वेतवाराहकल्पे, स्वायम्भुवादिमन्वन्तराणां
 मध्ये सप्तमे वैवस्वतमन्वन्तरे, कृतत्रेताद्वापरकलिसंज्ञकानां चतुर्णां युगानां
 मध्ये वर्तमाने अष्टाविंशतितमे कलियुगे, तत्प्रथमे चरणे (पादे)
 चान्द्रसंज्ञकानां प्रभवादिषष्टिसम्बत्सराणां मध्ये अनुकनग्निसम्बत्सरे,
 श्रीमन्पृथिविकर्मादमुकसंख्याके सम्बत्सरे, उत्तरगोलावलम्बिनि श्रीमार्तण्ड
 मण्डले, अमुकतौ (वर्षतौ) अमुकमासे, (श्रावणे मासे) अमुक
 पक्षे, (शुक्लपक्षे) अमुकतिथौ (पूर्णिमायां) अमुकनक्षत्रे, अमुकयोगे,
 अमुककरणे, अमुकराशिस्थिते चन्द्रे, अमुकराशिस्थिते सूर्ये, अमुकराशिस्थिते
 देवगुरौ, शेषेषु ग्रहेषु, यथा यथा स्थानस्थितेषुसत्सु, एवं ग्रहगुण विशेषण
 विशिष्टायां शुभ पुण्यतिथौ, अमुकगोत्रः अमुकशर्माहं (वर्माशुतोहं वा)

१ अद्यत्वे केचन सम्भ्रान्ता अपि कर्मादौ सङ्कल्पे चान्द्रसम्बत्सरं विहाय केवलं
 विक्रमार्क सम्बत्सरमेव गृणन्ति केचन चोभयमिति विलोक्यते । तत्राऽयं
 निर्णयः—कर्मादौ सङ्कल्पे चान्द्र वत्सरोच्चारणमेव वैधम् । उभयोच्चारणे तु न ह्यदृष्टे
 हानिः प्रतीयते । तदुक्तं धर्मसिन्धौ—“ शुक्लप्रतिपदादिदर्शान्तैश्चैत्रादिसंज्ञकै-
 र्द्वादशभिर्मासैश्चतुः पञ्चदशाधिक शतत्रयदिनैः सति मलमासे त्रयोदशभिर्मासै-
 श्चान्द्रोवत्सरः । चान्द्रस्यैव प्रभवो विभवः शुक्ल इत्यादयः षष्टि संज्ञाः ।

कर्मादौ सङ्कल्पे चान्द्रवत्सर एव स्मर्तव्यो नाऽन्यः । तदुक्तं निर्णयसिन्धा-
 वपि—आर्ष्टिपेण—“स्मरेत्सर्वत्र कर्मादौ चान्द्रं सम्बत्सरं सदा । नाऽन्यं यस्मा-
 द्बत्सरादौ प्रवृत्तिस्तस्य कीर्तिता ” इति ।

‘मम इह जन्मनि जन्मान्तरे वा बाल्ययौवनवार्द्धक्यावस्थासु वाक्पाणिपाद-
पायूपस्थघ्राणरसनाचक्षुः स्पर्शन श्रोत्रमनोबुद्धिभिश्चरितानां, ज्ञाताज्ञातकामा-
काम महापातकोपपातकादि सञ्चिन्तानां पापानां, ब्रह्महर्दन सुगपानसुवर्णस्तेय
गुरुतल्पगमनतत्संसर्गरूपमहापातकानां, गोहननस्तेयकरणनरेन्द्राज्ञाभंगश्रोत्रि-
यविप्रादिमानभंगबुद्धिपूर्वकबहुकालाधीताभ्यस्तशास्त्रविस्मरणादीनामुपपात-
कानां च, स्पृष्टास्पृष्टसङ्करीकरण मल्लिनीकरणापात्रीकरणे जाति-
भ्रंशं करण विहिताकरण कर्मलोपजनितानां, रसविक्रय कन्याविक्रय हय-
विक्रय गोविक्रय खरोष्ट्रविक्रय दासीविक्रय अजादिपशुविक्रय स्वगृहविक्रय
नीलीविक्रयाक्रेयविक्रय पण्यविक्रय जलचरादि जन्तुविक्रय स्थलचरादि-
विक्रय खेचरादिविक्रय सम्भूतानां, निरर्थकाद्रवृक्षच्छेदन ऋणानपाकरण
ब्रह्मस्वापहरण देवस्वापहरण राजस्वापहरण परद्रव्यापहरण तैलादिद्रव्या-
पहरण फलादिहरण लोहादिहरण नानाविधवस्तुहरणरूपाणां, ब्राह्मणा
निन्दा गुरु निन्दा वेदनिन्दा-शास्त्रनिन्दा परनिन्दा-अभक्ष्यभक्षणाऽभोज्यभो-
जना चोष्यचोषणालेह्यलेहनापेयपानाऽस्पृश्यस्पर्शना श्राव्यश्रवणाहिंस्यहिंसन-

१ ‘ब्रह्महत्या सुरापानं स्तेयं गुर्वङ्गनागमः । महान्ति पातकान्याहुः संसर्ग
श्चापि तैः सह ॥’

अन्यश्च-‘ब्रह्मघ्नश्चगोघ्नश्च स्वर्णस्तेयी च मद्यपः । तत्संसर्गा पञ्चमश्च उग्रपापाः
प्रकीर्तिता ।’

२ उपपातकानि गोवधादीनि मन्वादिषु द्रष्टव्यानि ।

३ मनुः-‘खराश्चोष्ट्र मृगेभानामजाविकवधस्तथा । संकरीकरणं ज्ञेयं मीनाहि
महिषस्य च ॥’

४ ‘कृमिकीटवयोहत्या मद्यानुगत भोजनम् । फलैधः कुसुमस्तेयमधैर्यं च
मलावहम् ॥’

५ ‘निन्दितेभ्यो धनादानं वाणिज्यं शूद्रसेवनम् । अपात्रीकरणं ज्ञेयमसत्यस्य
च भाषणम् ॥’

६ ‘ब्राह्मणस्य रुजः कृत्या घ्रातिरन्नेयमद्योः । जैह्वं च मैथुनं पुंसि जाति
भ्रंशकरं स्मृतम् ॥’ इति ।

वन्द्यवन्दना चिन्त्यचिन्तना याज्ययाजना पूज्यपूजन पूज्यपूजाव्यतिक्रमण
 रूपाणां, मानृपितृ तिरस्कार स्त्रीपुरुष प्रीतिभेदन परस्त्रीगमन—विधवागमन—
 दासीगमन—वेश्यागमन—चाण्डालादिहीनजातिगमन—गुदगमन—रजस्वलाग-
 मन—पश्वदिगमनरूपाणां पशुसमानविहरणरूपाणां च, कूटसाक्षित्वपैशुन्य
 वादमिथ्यापवादस्लेच्छसम्भाषण ब्रह्मद्वेषकरण ब्रह्मवृत्तिहरणब्रह्मवृत्तिच्छेदन
 परवृत्तिहरणरूपाणां, मित्रवंचन गुरुवंचन स्वामिवंचन भार्यावंचनाऽसत्यभाषण
 गर्भपातनपथिताम्बूलचर्वण हीनजातिसेवन परान्नभोजन गणान्नभोजन गणि-
 कान्नभोजन लशुनभक्षण पलाण्डुभक्षण गृध्नभक्षण तालवृक्षफलभक्षणोच्छि-
 ष्टभक्षण पर्युषितान्नभक्षणरूपाणाम्, पंक्तिभेदकरण भूणहिंसा पशुहिंसा
 बालहिंसा पिपीलिकादि जन्तुहिंसा पक्षिहिंसा स्त्रीहिंसाद्यनेकहिंसोद्भूतानां,
 शौचत्याग स्नानत्याग सन्ध्यात्यागोपासनाग्नित्याग वैश्वदेवत्यागरूपाणां,
 निषिद्धाचरणकुग्रामवासब्रह्मद्रोह गुरुद्रोह परद्रोह पितृद्रोह मातृद्रोह
 परनिन्दात्मस्तुति दुष्टप्रतिग्रहदुर्जन संसर्गरूपाणां, गोयानवृषभयान महिषयान
 गर्दभयानोष्ट्रयानाजयानादि दुर्यानारोहण—भृत्याभरण स्वग्रामत्याग
 गोत्रत्याग कुलत्याग दूरस्थमंत्रणविप्राशाभेदनावन्दिताऽऽशीर्वाद ग्रहण-
 पतितसम्भाषणरूपाणां, पतितजनपंक्तिभोजनाहः सङ्गमवृथामनोरथादिपापा-
 नाम्, आत्मार्थं पाककरणैकाकीमिष्टान्नभोजन बालकादिसह भोजनात्म-
 स्त्रीसह भोजनेत्यादिप्रकीर्णपातकानां, नानायोनिष्वद्यावधिकृतानां परभयो-
 त्पादनादिप्रकीर्णपातकानाम्, एतत्कालपर्यन्तं सच्चित्तानामार्द्रशुष्कगुरुलघु-
 स्थूलसूक्ष्माणाम् पापानां च निः शेषपरिहारार्थं, सहस्रगोदानकुरुक्षेत्रादिसर्व
 तीर्थस्नानजन्यफलप्राप्त्यर्थं मम समस्तपितृणामात्मनश्च विष्णवादिलोक-

१. संग्रहेः—‘ अपूज्या यत्र पूज्यन्ते पूज्यानान्तु व्यतिक्रमः त्रीणि तत्र प्रवर्तन्ते
 दुर्भिक्षं मरणं भयम् ॥ ’

२ श्रीमद्भागवते—‘ स्वदत्तां परदत्तां वा ब्रह्मवृत्तिं हरेच्चयः । षष्टिवर्षसह-
 स्राणि विष्टायां जायते कृमिः ॥

प्राप्तये, अधीतानामध्येष्यमाणानां चाध्यायानां स्थापन विच्छेदक्रोशघोषण-
दन्तविवृतिदुर्वृत्तद्रुतोच्चारितवर्णानां, पूर्वसवर्णानां गलोपलम्बितविवृतोच्चारित-
वर्णानां, श्लिष्टास्पष्टवर्णविघट्टनादिभिः पठितानां श्रुतीनां यद्यातयामत्वं
तत्परिहारार्थम्, अष्टात्रिंशदनध्यायाध्ययने, रथ्यासञ्चरतः शूद्रस्य श्लेच्छा-
न्त्यजादेर्वा शृण्वतोऽध्ययने, अशुचि देशेऽध्ययने, आत्मनोऽशुचित्वेऽध्ययने,
अक्षरस्वरानुसार पदच्छेदकण्डिकाव्यञ्जनह्रस्वदीर्घप्लुतकण्ठतालुमूर्द्धन्यौष्ठ-
यदन्त्यनासिकानुनासिकरेफजिह्वामूलीयोपध्मानीयोदात्तानुदात्तस्वरितलक्षण
जातिगोत्रप्रयत्नोच्चारणे, माधुर्याक्षरव्यक्तिहीनत्वाद्यनेकप्रत्ययायपरिहारपूर्वकं,
सर्वस्य वेदस्य सर्वग्यत्वसम्पादनद्वारा यथावत्फलप्राप्त्यर्थं, श्रीपरमेश्वर
प्रीत्यर्थञ्च देव ब्राह्मण सवितृ सूर्यनारायण सन्निधौ गङ्गाभागीरथ्याममुक-
तीर्थे तडागे वा प्रवाहाभिमुखो (सूर्याभिमुखो वा) नाभिमात्रजले
अध्यायोत्सर्गोपाकर्मनिमित्तं गणस्नानमहं करिष्ये ॥ ” इति सङ्कल्प्य
स्नानानुज्ञां प्रार्थयेत् ।

अथ तीर्थ प्रार्थना ।

तद्यथा—“ ॐ नमोऽस्तु देवदेवाय शितिकण्ठाय वेधसे । रुद्राय
चापहस्ताय दंडिने चक्रिणे नमः ॥ १ ॥ सरस्वती च गायत्री वेदमाता
गरीयसी । सन्निधात्री भव त्वं च सर्वपाप प्रणाशिनी ॥ २ ॥ सागर स्वन-
निर्घोष ! दण्डहस्तसुरान्तक ! । जगत्स्रष्टर्जगन्मित्र ! त्वां ननाम्यसुरा-

१ विष्णुः—‘ स्रोतसोऽभिमुखं स्नायान्नदी प्रवहजले । स्थावरेषु च तडागे च
खेरभिमुखं सदा ॥ स्रोतसोऽभिमुखो मज्जेद्यत्रापः प्रवहन्ति वै । स्थावरेषु च
सर्वेषु आदित्याभिमुखस्तथा ॥ ’

तथाचरेणुः—‘ तडागादिषु तोयेषु प्रत्येकं स्नानमाचरेत् । नद्यादौ तु प्रवाहाभि-
मुखो वा स्नानमाचरेत् । नद्यां स्रवत्सु च स्नायात्प्रतिस्रोतस्थितो द्विजः । या याः
समुद्रगा नद्यस्तासु स्नानं तु सम्मुखम् । सर्वेषां शाखिनामेवं विना वाज-
सनेयिनाम् ॥ ’—

न्तक ! ॥ ३ ॥ तीक्ष्णदंष्ट्र ! महाकाय ! कल्पान्तदहनोपम ! । भैरवाय
 नमस्तुभ्यमनुज्ञांदातुमर्हसि ॥ ४ ॥ आपस्त्वमसि देवेश ज्योतिषां पतिरेव
 च । पापं नाशय मे देव मनोवाक्कायकर्मजम् ॥ ५ ॥ जान्हवी यमुना
 चैव नर्मदा चैव गौतमी । नदीभीमरथी चैव कृष्णा वेणी च तुङ्गजा ॥ ६ ॥
 एताः सप्त महानद्यः स्नानकाले प्रकीर्तिताः । स स्नानफलमाप्नोति कोटियज्ञ-
 फलं लभेत् ॥ ७ ॥ त्र्यम्बकस्य जटोदभूते गौतमस्याघनाशिनि । सप्तधा-
 सागरं यासि गोदावारि नमोऽस्तुते ॥ ८ ॥ नन्दिनी नलिनी सीता मालती
 च मलापहा । विष्णुपादाब्जसम्भूता गङ्गा त्रिपथगामिनी ॥ ९ ॥ भागी-
 रथा भोगवती जान्हवी त्रिदशेश्वरी । द्वादशैतानि नामानि यत्र यत्र
 जलाशये ॥ १० ॥ स्नानोद्यत पठेद्यस्तु तत्रैव निवसाम्यहम् ।
 संजाता यस्य देवस्य पादप्रक्षालनोदकात् त्रैलोक्यपावनी गङ्गा
 माधवं तं नमाम्यहम् ॥ ११ ॥ पुष्कराद्यानि तीर्थानि गङ्गाद्याः
 सरितस्तथा । आगच्छन्तु पवित्राणि स्नानकाले सदा मम ॥ १२ ॥ त्वं
 राजा सर्व तीर्थानां त्वमेव जगतः पिता । याचितं देहि मे तीर्थ सर्वपापैः
 प्रमोचय ॥ १३ ॥ अपामधिपतिस्त्वं च तीर्थेषु वसतिस्तव । वरुणाय
 नमस्तुभ्यं स्नानानुज्ञां प्रयच्छ मे ॥ १४ ॥ गङ्गे ! च यमुने ! चैव
 गोदावारि ! सरस्वति ! ! नर्मदे ! सिन्धु ! कावेरि ! जलेस्मिन्सन्निधिं कुरु ॥”
 इति स्नानानुज्ञां प्रार्थ्य जलाभिर्मंत्रणंकुर्यात् ।

—एतेन वाजसनेयिनां समुद्रगामिनीषु नर्दपु प्रवाहाभिमुखस्नाननिषेधेन तैः
 प्रत्यक्षसमुद्रसंगमवतीष्वपि गङ्गागोदावरीत्यादिनदीषु सूर्याभिमुखं स्नानं कर्त-
 व्यम् । समुद्रगाइत्युक्तत्वात् ।

गङ्गादिनदीसङ्गमपर्यन्तं प्रवाहनामादिधारकासु यमुना भीमातुङ्गभद्रादिषु तु
 स्वतः सागरगामित्वायोगात्प्रवाहाभिमुखमेव स्नानं कर्तव्यमिति प्रतिभाति ।

अथ जलाभिमन्त्रणम् ।

ततो उरु ११ हि इत्यादि मंत्रेण न्युब्जाञ्जलिहस्तेन तोयमभिमन्त्रयेत्—“ ॐ उरु ठं ही त्स्य शुनश्शेष ऋषिर्वरुणोदेवता त्रिष्टुच्छन्दः जलाभिमन्त्रणे विनियोगः । ॐ उरु ठं हिराजा व्वरुणश्चकार सूर्यायपन्थामन्वेत वाऽउ । अपदे पादाप्रतिधातवेकुरुतापवक्ता हृदयाव्विपश्चित् । नमो व्वरुणायामिष्ठितो व्वरुणस्यपाशः ” ॥ १ ॥

अथ जलावर्तनम् ।

ततो जलं दक्षिणहस्तेन त्रिर्दक्षिणावर्त्तमालोडयन्—“ येते शतमिति मन्त्रस्य वामदेव ऋषिर्वरुणसवितृविष्णु विश्वमरुत्स्वर्का देवता-स्त्रिष्टुप् छन्दः स्तोयावर्तने विनियोगः । ॐ ये तैशतं व्वरुण ये सहस्रं यज्ञियाः पाशा वितता महान्तः । तेभिन्नौऽअद्य सवितोत विष्णुर्विश्वे मुञ्चन्तु मरुतः स्वर्काः ” ॥ इति पठेत् ।

१ ‘ विनियोगं विना मन्त्रः पङ्के गौरिव सीदति ।’ इति प्रमाणतो विनियोगादिकस्य नित्यस्मर्तव्यता लभ्यते ।

उक्तं च याज्ञवल्क्येन—‘ ऋषिच्छन्दो देवतानां कर्मणे विनियोजनम् । विनियोगः स आदिष्टो मन्त्रे मन्त्रे प्रयुज्यते ॥’ इति ।

“ आर्पं छन्दश्च दैवस्य विनियोगस्तथैव च । वेदितव्यं प्रयत्नेन ब्राह्मणेन विशेषतः ” ।

“ अविदित्वा तु यः कुर्याद् यजनाध्यापनं जपम् । होममन्तर्जलादीनि तस्य चाल्पफलं भवेत् ” ।

“ येन यद्विषणा दृष्टं सिद्धिः प्राप्ता च येन वै । मन्त्रेण तस्य तत्प्रोक्तमृषेर्भावस्तदार्पकम् ।”

“ यस्य यस्य तु मन्त्रस्य उद्दिष्टा देवता तु या । तदाकारं भवेत्तस्य देवत्वं विवर्तयते ।”

अथ जलाञ्जलिग्रहणम् ।

ततः—सुमित्रियान इति मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिरापो देवता यजुच्छन्दो
जलग्रहणे विनियोगः । दुर्मित्रिया इत्यस्य प्रजापतिर्ऋषिरापो देवता
यजुश्छन्दोऽञ्जलिप्रक्षेपे विनियोगः । “ ॐ सुमित्रियानऽआपऽओष-
धयःसन्तु ” । इति ।

मंत्रेण जलाञ्जलिमादाय—“ ॐ दुर्मित्रियास्तस्मैसन्तुर्योस्मान्द्वेष्टि-
यञ्जन्वयन्दिष्मत् ” । इति मंत्रेणाऽञ्जलिस्थं जलं स्वशत्रून्
कामादीन्वा मनसा विचिन्त्य तन्नाशार्थं स्ववामभागे तीर्थ-
तटे प्रक्षिप्य जलं स्पृशेत् ।

अथ मृत्तिका स्नानम् ।

ततस्तीर्थीयां मृत्स्नां वामहस्ते गृहीत्वा दक्षिण हस्ते-
नाच्छाद्याभिमंत्रयेत् । तद्यथा—“ ॐ अश्वक्रान्ते रथक्रान्ते विष्णु-
क्रान्ते वसुन्धरे । उद्धृतासि वराहेण कृष्णेन शतबाहुना ॥ मृत्तिके ब्रह्मपूता
काश्यपेनाभिमंत्रिता । मृत्तिके ! हर मे पापं यन्मया दुष्कृतं कृतम् । त्व-
हतेन पापेन लोकः पापैः प्रमुच्यते ॥ ” इत्यभिमन्त्र्य सूर्याय दर्श-
यित्वा पुनश्च तां भागत्रये विभज्य, तत्र प्रथमं भागं वाम-
करे कृत्वा जलेन लेपन योग्यं विधाय वामेन करेण नाभेर-
धः कटिप्रदेशं तेन लिम्पन्—“ इदं विष्णुरित्यस्य मेधातिथिर्ऋषि-
विष्णुर्देवता गायत्री छन्दः अनुलेपने विनियोगः । ” “ ॐ इदं धिष्-
न्विचक्रमे त्रेधानि दधे पदम् । समूढमस्य पाशं सुरे स्वाहा । ” इति पठेत्

ततो हस्तौ प्रक्षाल्य मृत्तिकाया वामकरेण द्वितीयं भाग-
मादाय जलेन लेपनयोग्यं कृत्वा वाम हस्तेन वस्तिमुख-
जंघे चरणौ करौ च प्रत्येकं लेपयेत् ।

तत्रमन्त्रः—“ इदं विष्णुरित्यस्य मेधातिथिर्ऋषिर्विष्णुर्देवता गायत्री
छन्दो मृदनुलेपने विनियोगः । “ ॐ इदं विष्णुर्विचक्रमे त्रेधा निदधे
पदम् । समूढमस्य पा ७९ सुरे स्वाहा ” ।

ततः पूर्ववत्तस्या अवशिष्टं भागमादाय जनेन लेपन
योग्यं च कृत्वा दक्षिणहस्तेन ललाटादि नाभिपर्यन्ताङ्गानि
लिम्पन्—“ इदं विष्णुरित्यस्य मेधातिथिर्ऋषिर्विष्णुर्देवता गायत्री छन्दो
मृदनुलेपने विनियोगः । “ ॐ इदं विष्णुर्विचक्रमे त्रेधा निदधे पदम् । समूढ
मस्य पा ७९ सुरे स्वाहा ” । इति पठेत् ।

ततश्शनैश्शनैर्नाभिमात्रं तीर्थजलं प्रविश्य सूर्याभिमुखः
स्थित्वा स्नायात् ।

तत्रमन्त्रः—‘ आपोऽस्मानित्यस्य प्रजापतिर्ऋषिरापोदेवताऽत्यष्टिश्छन्दो
मज्जनोन्मज्जने विनियोगः । “ ॐ आपोऽस्मान्मातरं ÷ शुन्धयन्तु घृतेन नो
घृतध्व ÷ पुनन्तु । विश्व ५ हि रिप्प्रम्बु वहन्ति देवीः ” ॥

इति मन्त्रेण निमज्ज्य पुनः—“ ॐ उदिदाब्भ्युऽ शुचिरा पूतऽमि । ”
इति द्वितीयवारं निमज्ज्य पुनस्तूष्णीं निमज्ज्योन्मज्ज्या-
चामेत् ।

अथ गोमय स्नानम् ।

ततो गोमयं वामहस्ते गृहीत्वा दक्षिण हस्तेना च्छाद्या
भिमन्त्रयेत् । तत्रक्रमः— ‘ अग्रमग्रं चरन्तीनामोषधीनां वने वने ।

तासां वृषभपत्नीनां पवित्रं कायशोधनम् । तन्मे रोगांश्च शोकांश्च पापं मे
हर गोमय ।” इति गोमयमभिमन्त्र्य सूर्याय दर्शयित्वा
पुनश्च तं भागत्रये विभज्य, तत्र प्रथमं भागं वामकरे
कृत्वा जलेन लेपनयोग्यं च विधाय वामेन करेण प्रथम
भागं नाभेरधस्तात्, द्वितीयं भागं वक्षसोऽधस्तात्, तृतीयं
भागं वक्षस उपरिष्ठाद् वामेन करेण वामतो दक्षिणेन दाक्षि
णतो ललाटान्तं लिम्पन्-“ मानस्तोकइत्यस्यकुत्सऋषीरुद्रोदेवताजगती
च्छन्दो गोमयेनाऽङ्गानुलेपने विनियोगः “ ॐ मानस्तुके तनये मानऽआ
युषि मा नो गोषु मा नोऽअश्वेषु रीरिषः । मा नो वीरानरुद्रभामिने
वधीर्ह विष्मन्तःसदुमित्वा हवामहे ” इति प्रत्येकं लिम्पन् त्रि
पठेत् ।

ततो हस्तौ प्रक्षाल्य स्नात्वाऽऽचामेत् ।

अथ भस्मस्नानम् ।

ततो यज्ञियं भस्माऽऽदाय सव्यहस्ते कृत्वा दक्षिणहस्ते
नाच्छाद्याभिमन्त्रयेत् ।

तत्रक्रमः-“ भस्म ! त्वं गोभयोद्भूतं शङ्करस्याङ्गभूषणम् । स
नाशय मे पापं वाङ्मनः कायकर्मजम् ” । इत्यभिमन्त्र्य सूर्याय
दर्शयित्वा जलेन लेपनयोग्यं च कृत्वा ललाटादितिलको
चितमङ्गं लिम्पन्-“ ॐ अग्निरिति भस्म वायुरिति भस्म जलमिति
भस्म स्थलमिति भस्म व्योमिति भस्म सर्वं ठे हवा इदं भस्म मन एता
चक्षू ठे वि भस्मानि । ॐ प्रसद्य भस्मना योनिमपश्चपृथिवीमग्ने ।
ठे सृज्य मातृभिर्ब्रह्मज्योतिष्मान्पुनरासदः ” । इति पठित्वा
स्नात्वाऽऽचामेत् ।

ततो वक्ष्यमाणैरष्टभिर्मन्त्रैः प्रतिमन्त्रं दमैः कुम्भमुद्रया शिरोऽभिषिञ्चेत् ।

अथ कुम्भमुद्रयाऽभिषेकः ।

तत्रक्रमः—इममेवरुणेति मन्त्रस्य शुनःशेष ऋषिर्वरुणो देवता गायत्री छन्दः तत्त्वायामीत्यस्य शुनः शेष ऋषिर्वरुणो देवता त्रिष्टुप्छन्दः । त्वन्नोऽअग्ने इति मन्त्रस्य वामदेव ऋषिः अग्निवरुणौ देवते त्रिष्टुप्छन्दः । सत्त्वन्नो इत्यस्य वामदेव ऋषिः अग्नीवरुणौ देवते त्रिष्टुप् छन्दः । मापोमौषधीरित्यस्य प्रजापतिर्ऋषिः हृदयशूलं देवता यजुश्छन्दः । उदुत्तममिति मन्त्रस्य शुनः शेषऋषिर्वरुणोदेवता त्रिष्टुप्छन्दः । मुञ्चन्त्विति मन्त्रस्य आथर्वणो मिषग्वन्धुर्ऋषिरोषधयो देवता अनुष्टुप् छन्दः । अवभृथेत्यस्य प्रजापतिर्ऋषिर्यज्ञो देवता अनुष्टुप् छन्दः सर्वेषामभिषेके विनियोगः ।

“ ॐ इमम्मे वरुण शुधी हवमद्या च मृडय । त्वामवस्युराचके ॥ १ ॥
 ॐ तत्त्वां यामि व्रह्मणा वन्दमानस्तदा शास्ते यजमानो हविर्भिभः ।
 अहोमानो वरुणेह बोद्धयुरुशठं सुमानऽआयुत्प्रभोषीत् ॥ २ ॥ ॐ
 त्वन्नोऽअग्ने वरुणस्य विद्वान्देवस्य हेडोऽअवयासिसीष्ठात् । यजिष्ठो वह्नितप्तं शोशुचानो विश्वा द्वेषाँसि प्रमुमुग्ध्यस्मत् ॥ ३ ॥ ॐ सत्त्वन्नोऽअग्नेवमो भवोती नेदिष्ठोऽअस्याऽउषसो व्युष्टौ । अवयक्ष्व नो वरुण ठं रराणो व्वीहि मृडीक ठं सुहवो न एधि ॥ ४ ॥ मापो मौषधीर्हिठं सीर्ध्वान्नो धाम्नो राजस्ततो वरुण नो मुञ्च ॥ ५ ॥ ॐ उदुत्तमं वरुण

१ “ दक्षाङ्गुष्ठं पराङ्गुष्ठे (वामाङ्गुष्ठे) क्षिप्त्वा हस्तद्वयेन तु । सावकाशां (मध्यशून्यां) मुष्टिकां च कुर्यात्सा कुम्भमुद्रिका ” । इति ।

पाशमस्मदवाधुमं विमध्युमं श्रथाय । अथो वयमादित्य व्रते तवानागसो
 ऽअदितये स्याम ॥ ६ ॥ ॐ मुञ्चन्तु मा शपुथ्यादथो व्वरुण्यादुत ।
 अथो यमस्य पद्द्वीशात्सर्व्वस्माद्देव किल्बिषात् ॥ ७ ॥ ॐ अवभृथ
 निचुम्पुण निचेरुसि निचुम्पुणः । अव देवैर्देवकृतमेनोयासिषमवमर्त्यैर्मर्त्य-
 कृतं पुरुराणो देवारिषस्पाहि ” ॥ ८ ॥ इत्यष्टभिर्मन्त्रैः प्रतिमन्त्रं
 दधैः शिरसि जलं प्रक्षिप्य, सूर्याभिमुखो मौनी निमज्ज्यो-
 न्मज्ज्याऽऽचामेत् ।

अथ दर्भमार्जनम् ।

ततो वक्ष्यमाणैरोङ्कारादिभिर्मन्त्रैः प्रतिमन्त्रं कुशत्रयेण
 सजलेन नाभिदक्षिणपार्श्वमारभ्य शिरोपरि नीत्वा नाभि-
 वामपाद्वर्ष्यन्तं प्रदक्षिणमात्मानं पावयेत् ।

तत्रक्रमः—ॐ कारस्यपर ब्रह्मर्षिः परमात्मा देवता गायत्री छन्दः
 पावने विनियोगः । सप्तव्याहृतीनां विश्वामित्रजमदग्नि भरद्वाजगोतमात्रि
 वसिष्ठ कश्यपा ऋषयः अग्निवायुसूर्यवृहस्पतिवरुणेन्द्र विश्वेदेवा देवता
 गायत्र्युष्णिगनुष्टुब्जगतीत्रिष्टुप् पंक्तिवृहती छन्दांसि पावने विनियोगः ।

“ ॐ पुनातु । ॐ भूः पुनातु । ॐ भुवः पुनातु । ॐ
 स्वः पुनातु । ॐ महः पुनातु । ॐ जनः पुनातु । ॐ तपः
 पुनातु । ॐ सत्यं पुनातु ”

तत्सवितुरित्यस्य विश्वामित्र ऋषिः सविता देवता गायत्रीच्छन्दः पावने
 विनियोगः । “ ॐ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचो-
 दयात् । ” ॐ सर्व पुनातु । आपोहिष्ठेति तिसृणां सिन्धुद्वीप ऋषिरापो
 देवता गायत्री छन्दः पावने विनियोगः ।

इदमापरित्यस्य प्रजापतिर्ऋषिरापो देवता महापंक्तिश्छन्दः । हविष्म-
तीरित्यस्य प्रजापतिर्ऋषिर्लिङ्गोक्तादेवता अनुष्टुप् छन्दः । देवीराप इत्यस्य
प्रजापतिर्ऋषिरापो देवता पंक्तिश्छन्दः । कार्पिरसीत्यादि त्रयाणां मंत्राणां
प्रजापतिर्ऋषिः कार्पिरसीत्यक्षरचतुष्टयस्याज्यं देवता, समुद्रस्य समाप
इत्यस्य चापो देवता त्रयाणामनुष्टुप् छन्दः पावने विनियोगः ।

आपो देवता इत्यस्यवरुणऋषिरापो देवता त्रिष्टुप् छन्दः द्रुपदादिवेति
मंत्रस्य प्रजापत्यश्विसरस्वत्य ऋषय आपो देवता अनुष्टुप् छन्दः । शन्नो-
देवीति मंत्रस्य सिन्धुद्वीपऋषिर्गायत्री छन्दः । अपाठे रसमिति मंत्रस्य
बृहस्पतिर्ऋषिः रसो देवता अनुष्टुप् छन्दः पावने विनियोगः ।

अपोदेवीरित्यस्थ सिन्धुद्वीपऋषिरापो देवतान्यङ्कुसारिणी बृहतीछन्दः
पावने विनियोगः ।

पुनन्तु मा इति मंत्रयोः प्रजापतिर्ऋषिः पितरो देवता अनुष्टुप् छन्दः
पावने विनियोगः । अग्न आयू १९ पीत्यस्यवैश्वानर ऋषिरग्निर्देवता अनु-
ष्टुप् छन्दः । पुनन्तु मेत्यस्य प्रजापतिर्ऋषिर्लिङ्गोक्ता देवता अनुष्टुप् छन्दः ।
पवित्रेणपुनीहिमेति मंत्रस्य प्रजापतिर्ऋषिरग्निर्देवता गायत्रीछन्दः । यत्ते पवित्र
इत्यस्य प्रजापतिर्ऋषिरग्निर्देवता तृतीयपादस्य ब्रह्मादेवता गायत्रीछन्दः
पावने विनियोगः ।

पवमान इत्यस्य प्रजापतिर्ऋषिः सोमो देवता गायत्रीछन्दः । उभाभ्यां
देवेति मंत्रस्य प्रजापतिर्ऋषिः सविता देवता गायत्रीछन्दः । वैश्वदेवीति
मंत्रस्य प्रजापतिर्ऋषिर्विश्वेदेवा देवतास्त्रिष्टुप् छन्दः पावने विनियोगः ।
चित्पतिर्मेतित्रयाणां प्रजापतिर्ऋषिश्चित्पतिर्मावाक्यतिर्मेत्युभयोः प्रजापतिर्देवता
देवोमेत्यस्य सविता देवता यजुश्छन्दः पावने विनियोगः ।

तत्रमंत्राः— ‘ ॐ आपो हिष्ठा मय्योभुवस्तानऽरुज्जे दधातन । मुहे
रणाय चक्षसे ॥ १ ॥ ॐ पुनातु । ॐ यो वः शिवतमो रसस्तस्य

भाजयतेह नः । उशतीरिव मातरं ॥ २ ॥ ॐ पुनातु । ॐ तस्माऽ
 अरहमामवो यस्य क्षयाय जिवेथ । आपो जनयथा च नः ॥ ॐ पुनातु
 ॥ ३ ॥ ॐ इदमापुनं प्रवहतावद्यच्च यत् । यच्चाभिदुद्रोहानृतं यच्च
 शेपेऽभीरुणम् । आपो मातस्मादेनसुतं पवमानश्च मुञ्चतु ॥ ॐ पुनातु ॥ ४ ॥
 ॐ हविष्मतीरिमाऽआपो हविष्माँ २ ॥ आविवासति । हविष्मान्देवो-
 ऽध्वरो हविष्माँ २ ॥ ॐ अस्तुसूर्यः ॥ ॐ पुनातु ॥ ५ ॥ ॐ देवी-
 रापोऽपान्नपाद्योवऽअस्मिर्हविष्यऽइन्द्रियावांन्मदिन्तमः । तं देवेभ्यो
 देवत्रा दत्त शुक्रपेभ्यो येषाम्भागस्थ स्वाहा ॥ ॐ पुनातु ॥ ६ ॥ ॐ
 कार्ष्णिंरसि समुद्रस्यत्वाक्षित्याऽउन्नयामि । समापोऽअद्भिरगमतु समोषधीभिरो-
 षधीः ॥ ॐ पुनातु ॥ ७ ॥ ॐ अपो देवामधुमतीरगृभ्णन्र्जस्वतीराजस्वश्चितानाः ।
 यामिर्मित्रावरुणावभ्याषिञ्चन्त्याभिरिन्द्रमनयन्नत्यरातीः ॥ ॐ पुनातु ॥ ८ ॥
 ॐ द्रुपदादिव मुमुक्षानः स्विन्नः स्नातोमलादिव । पूतम्पवित्रेणैवाज्यमापः
 शुन्धन्तु मनसः ॥ ॐ पुनातु ॥ ९ ॥ ॐ शन्नो देवीरभिष्टुयऽआपो
 भवन्तु पीतेयः । शय्योरभिस्रवन्तु नः ॥ ॐ पुनातु ॥ १० ॥ ॐ
 अपा११रसमुद्रयसं सूर्येसन्तं समाहितम् । अपा११रसस्य यो रसस्तं
 वो गृह्णाम्युत्तममुपयामगृहीतोऽसिन्द्राय त्वा जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिरिन्द्राय
 त्वा जुष्टतमम् ॥ ॐ पुनातु ॥ ११ ॥ ॐ अपो देवीरुपसृजु मधुमतीर-
 यक्षमाय प्रजाव्यः । तासांमास्थानादुज्जिहतामोषधयऽसुपिप्पलाऽ ॥ ॐ
 पुनातु ॥ १२ ॥ ॐ पुनन्तु मा पितरं सोम्यासं पुनन्तु मा पितामहाः
 पुनन्तु प्रपितामहाः । पवित्रेण शतायुषा ॥ ॐ पुनातु ॥ १३ ॥

ॐ पुनन्तु मा पितामहाऽपुनन्तु प्रपितामहाऽ । पवित्रेण शुतायुषा चिश्व-
मायुर्व्यण्णवै ॥ ॐ पुनातु ॥ १४ ॥ ॐ अम्रऽआयूँषि पवसुऽआसुवो-
र्जमिषश्चनऽ । आरे वाधस्व दुच्छुनाम् ॥ ॐ पुनातु ॥ १५ ॥ ॐ
पुनन्तु मा देवजुनाऽ पुनन्तु मनसा धियं ÷ । पुनन्तु विश्वाभुतानि जात-
वेदऽपुनीहिमा ॥ ॐ पुनातु ॥ १६ ॥ ॐ पवित्रेणपुनीहि मा
शुक्लेण देव दीद्यत् । अग्ने क्रत्वा क्रतूँ २ ॥ रनु ॥ ॐ पुनातु
॥ १७ ॥ ॐ यत्तं पवित्रमर्चिचप्यग्ने वितेतमन्तरा ।
ब्रह्म तेन पुनातु मा ॥ ॐ पुनातु ॥ १८ ॥ ॐ पवमानुऽ सोऽअद्युनं ÷
पवित्रेण विचर्षणिऽ । यत् पोतास पुनातु मा ॥ ॐ पुनातु ॥ १९ ॥
ॐ उमाभ्यां देव सवितऽ पवित्रेण सुवेन च ॥ मां पुनीहि चिश्वतं ÷ ॥
ॐ पुनातु ॥ २० ॥ ॐ द्वैश्वदेवी पुनती देव्यागाद्यस्यामिमा बृह्य-
स्तन्वो व्वीतष्टाहऽ । तया मदन्तऽ सधुमादेषु व्वय ठं स्याम पतयो रयी-
णाम् ॥ ॐ पुनातु ॥ २१ ॥ इति मन्त्रैर्दधैर्मार्जयित्वोदकं
स्पृशेत् ।

ततो नाभेरूर्ध्वमार्जयेत्—“ ॐ चित्पतिर्मा पुनातु देवो मास-
विता पुनात्वाच्छिद्रेण पवित्रेण सूर्यस्य रुश्मिभिं ÷ । तस्यते पवित्रपते
पवित्रपूतस्य यत्कामऽ पुनेतच्छकेयम् । ” ॐ पुनातु ॥ २२ ॥

पुनर्नाभेरधो मार्जयेत्—“ ॐ वाक्पतिर्मा पुनात्वाच्छिद्रेण पवि-
त्रेण सूर्यस्य रुश्मिभिं ÷ । तस्यते पवित्रपते पवित्रपूतस्य यत्कामऽ पुने
तच्छकेयम् । ” ॐ पुनातु ॥ २३ ॥

पुनः सर्वाङ्गं मार्जयेत्—“ ॐ देवो मा सविता पुनात्वच्छिद्रेण पवित्रेण सूर्यस्य रुश्मिभिः । तस्यते पवित्रपते पवित्रपूतस्य यत्कामः पुनेतच्छक्रेयम् ” । ॐ पुनातु ॥ २४ ॥ इति सर्वाङ्गं कुशैर्मार्जयित्वोत्तरस्यां दिशितान् कुशांस्त्यजेत् ।

अथापामार्गमार्जनम् ।

ततोऽपामार्गेणात्मानं त्रिमार्जयन्—अपाघमिति मंत्रस्य शुनः शेष ऋषिलिङ्गोक्ता देवता अनुष्टुप् छन्दः अपामार्गमार्जने विनियोगः । “ ॐ अपाघमपुक्लिष्वपुमप कृत्यामपोरप ः । अपामार्गत्वमस्मदपदुष्वन्यथ सुवः ” ॐ पुनातु । इति पठित्वा तपमि त्यजेत् ।

अथ दूर्वया मार्जनम् ।

ततो दूर्वयाऽऽत्मानं त्रिमार्जयन्—काण्डात्काण्डादिति मंत्रस्यामिर्ऋषिर्दूर्वैष्टका देवताऽनुष्टुप्छन्दो दूर्वयामार्जने विनियोगः । “ ॐ काण्डात्काण्डात्प्ररोहन्ती परुषह परुषस्परि । एवानो दूर्वे प्रतनु सहस्रेण शतेन च ” । ॐ पुनातु । इति पठित्वा दूर्वामपि परित्यजेत् ।

ततोऽञ्जलिना जलमादाय शिरसि जलं निक्षिपन् पुनरिमान्मन्त्रान्पठेत्—“ ॐ इममे वरुण शुधी हवमद्या च मृडय । त्वामवस्युराचके ॥ १ ॥ ॐ तत्त्वायामि ब्रह्मणा वन्देमानुस्तदा शास्ते यजमानो हविर्विभः अहेडमानो वरुणेह वोद्धरुशठः समानऽआयुऽम्प्रमौषीह । ॐ पुनातु ॥ २ ॥ ॐ त्वन्नोऽग्ने वरुणस्य त्रिवृद्भान्देवस्य हेडोऽवयासिसीष्ठाऽ । यजिष्ठो वह्नितमुशोशुचानो विश्वा द्वेषा ७९ सि प्रमुमुध्यस्मत् ॥ ॐ पुनातु ॥ ३ ॥ ॐ स त्वन्नोऽग्नेवमो भवोती नेदिष्ठोऽ

अस्याऽऽषसो व्युष्टौ । अवयस्व नो वरुण ठं रराणो व्रीहि मृडीक ठं
सुहवो नऽएधि ॥ ॐ पुनातु ॥ ४ ॥ ॐ मापो मौषधीर्हिठं सीर्द्धाम्नो
धाम्नो राजस्ततो वरुण नो मुञ्च ॥ ॐ पुनातु ॥ ५ ॥ ॐ उदुत्तमं
वरुण पाशमुस्मदवाधुमं विमदध्युमठं श्रथाय । अथा वयमादित्य व्रतेत-
वानागसोऽआदितये स्याम ॥ ॐ पुनातु ॥ ६ ॥ ॐ मुञ्चन्तु मा शुप-
त्थ्यादथो वरुण्यादुत । अथोयमस्य षड्वीशात्सर्वस्मादेवकिल्बिषात् ॥
ॐ पुनातु ॥ ७ ॥ ॐ अवधृथ निचुम्पुणनिचेरुरसिनिचुम्पुणः । अवदे-
वेदेवकृतमेनो यासिषमुवमुत्यैर्मत्यैकृतम्पुराब्जोदेवरिषस्पाहि ॥ ॐ
पुनातु ॥ ८ ॥ इति

अथाऽघमर्षणम् ।

ततोऽन्तर्जले निमग्नः सन् ऋतं च ' इति सूक्तस्य
त्रिर्जपेनाघमर्षणं कुर्यात्—अघमर्षणसूक्तस्याघमर्षणं ऋषिरनुष्टुप्छन्दो
भावभृतो देवताऽघमर्षणे विनियोगः "ॐ ऋतं च सत्यं चाऽभीष्टात्तपसोऽ
ध्यजायत । ततो रात्र्यजायत ततः समुद्रो अर्णवः ॥ समुद्रादर्णवादधिस-
म्बत्सरो अजायत । अहोरात्राणि विदधद्विश्वस्य मिषतो वशी ॥ सूर्याचन्द्र-
मसौ घाता यथा पूर्वमकल्पयत् । दिवं च पृथिवीं चान्तरिक्षमथोस्वः ॥"

अथ तीर्थ प्रार्थना ।

ततस्तीर्थाभिमुखः साञ्जलिः प्रार्थयेत्—" ॐ विष्णोः पाद-
प्रसूतासि वैष्णवी विष्णु पूजिता । पाहिनस्त्वेनसस्तस्मादाजन्ममरणान्त-
कात् ॥ १ ॥ विष्णोः पादार्घसम्भूते गङ्गे त्रिपथगामिनि । धर्मद्रवीति
विख्याते पापं मे हर जाह्वि ॥ २ ॥ तिलकोटयोर्ध्वं कोटी च तीर्थानां
वायुरब्रवीत् । दिवि भुव्यन्तरिक्षे च तानि ते सन्ति जाह्वि ॥ ३ ॥ नन्दिनी-

त्येव ते नाम देवेषु नलिनीति च । वृन्दा पृथ्वी च सुभगा विश्वकाया
 शिवासिता ॥ ४ ॥ विद्याधरी सुप्रसन्ना तथा लोक प्रसाधनी । क्षेम्या
 च जाह्नवी चैव शान्ता शान्ति प्रदायिनी ॥ ५ ॥ एतानि पुण्यनामानि
 स्नानकाले प्रकीर्तयेत् । भवेत्सन्निहिता तस्य गङ्गात्रिपथगामिनी
 ॥ ६ ॥ नमामि गङ्गे तव पादपङ्कजं सुरासुरैर्वन्दितदिव्य-
 रूपम् । भुक्तिं च मुक्तिं च ददासि नित्यं भवानुसारेण सदा नराणाम् ॥ ७ ॥
 या गतिर्योगयुक्तानां मुनीनामूर्ध्व रेतसाम् । सा गतिः सर्वजन्तूनां जाह्नवी-
 तीर वासिनाम् ।” ॥ ८ ॥ इति पठित्वा नाभिमात्रजलं प्रविश्य
 स्नायात्स्नानानाङ्गतर्पणंच कुर्यात् ।

अथ स्नानानाङ्गतर्पणम् ।

ततः पूर्वाभिमुखः सन्कुशत्रयं गृहीत्वा सव्येन देवतीर्थे-
 नोङ्कारपूर्वकं देवेभ्यः साक्षतमेकैकमञ्जलिं जले क्षिपेत् ।
 तद्यथा—‘ ॐ मोदस्तृप्यताम् ’ । १ ‘ ॐ प्रमोदस्तृप्यताम् ’ । १ ‘ ॐ
 सुमुखस्तृप्यताम् ’ । १ ‘ ॐ दुर्मुखस्तृप्यताम् ’ । १ ‘ ॐ अविघ्नस्तृप्य-
 प्यताम् ’ । १ ‘ ॐ विघ्नकर्ता तृप्यताम् ’ । १ ‘ ॐ ब्रह्मादयो देवास्तृ-

१ अत्रार्थे विष्णुः—स्नातश्चार्द्रवासादेवर्षिपितृतर्पणमम्भःस्थ एव कुरीत ।
 पराशरः—“ नित्यं नैमित्तिकं काम्यं त्रिविधं स्नानमुच्यते । तर्पणं तु भवेत्तस्य
 तदङ्गत्वेन कीर्तितम् ॥ ब्राह्मणान्तिलैः कृत्वा जलस्थस्तर्पयेत्पितॄन् । स्थलस्थेन न
 कर्तव्यं पितॄणां तृप्तिमिच्छता ॥”

२ “ ब्रह्माद्यानुपवीतीतु देवतीर्थेन तर्पयेत् । निवीती कायतीर्थेन मनुष्यान्
 सनकादिकान् ॥ ”

तीर्थान्गाह याज्ञवल्क्यः—‘ कनिष्ठादेशिन्यङ्गुष्ठमूलान्यग्रंकरस्य च । प्रजा
 पतिपितृब्रह्मदेवतीर्थान्यनुक्रगात् ” ॥

देशिनी—तर्जनी । एतदुक्तं भवति—कनिष्ठांगुलिमूले प्रजापति तीर्थम् ।
 तर्जनीमूले पितृतीर्थम् । अंगुष्ठमूले ब्रह्मतीर्थम् । अगुडलीनामग्रे च देवतीर्थमिति ।

प्यन्ताम् ' । १ ' ॐ भूर्देवास्तृप्यन्ताम् ' । १ ' ॐ भुवर्देवास्तृप्यन्ताम् ' ।
१ ' ॐ स्वर्देवास्तृप्यन्ताम् ' । १ ' ॐ भूर्भुवः स्वर्देवास्तृप्यन्ताम् ' । १
' ॐ गोतमादय ऋषयस्तृप्यन्ताम् ' । १ ।

अथोदङ्मुखो निवीत्यूर्ध्वजुषः (कण्ठीकृत्वः) प्राजापत्येन
तीर्थेन सयवेन जलेन सनकादीन् द्विस्तर्पयेत्—' ॐ सनकादयो
मनुष्यास्तृप्यन्ताम् ' ॥ २ ॥ ' ॐ भूर्ऋषयस्तृप्यन्ताम् ' २ ' ॐ भुव-
ऋषयस्तृप्यन्ताम् ' । २ ' ॐ स्वर्ऋषयस्तृप्यन्ताम् ' २ ' ॐ भूर्भुवः
स्वर्ऋषयस्तृप्यन्ताम् ' । २

ततोऽपसव्यं दक्षिणाभिमुखः पितृतीर्थेन कृष्णतिलोदकैः
कव्यवाडनलादींस्त्रिस्तर्पयेत्—' ॐ कव्यवाडनलादयो देवपितर-
स्तृप्यन्ताम् ' ३ ' ॐ भूः पितरस्तृप्यन्ताम् ' । ३ ॐ भुवः पितरस्तृप्य-
न्ताम् ' । ३ ' ॐ स्वः पितरस्तृप्यन्ताम् ' । ३ ' ॐ भूर्भुवः स्वः पितर-
स्तृप्यन्ताम् ' । ३

अथ मृतपितृक कर्तृकं तर्पणम् ।

ततोऽपसव्यं दक्षिणाभिमुखः पितृतीर्थेन कृष्णतिलोदकै-
स्त्रिस्तर्पयेत्—' ॐ अद्यामुकगोत्रा अस्मत्पितृ पितामह प्रपितामहा
अमुकामुकनामानः सपत्नीकास्तृप्यन्ताम् ' । ३ । ' ॐ अद्यामुकगोत्रा
अस्मन्मातामह प्रमातामह वृद्धप्रमातामहा अमुकामुक नामानः सपत्नीका-
स्तृप्यन्ताम् ' । ३ ।

ततःसव्येन—' ॐ आब्रह्मस्तम्बपर्यन्तं जगत्तृप्यन्ताम् ' ३ । इति-
जलाञ्जलिं दद्यात् ।

ततोऽपसव्येन कृष्णतिलैर्यक्ष्मणे जलं दद्यात्—' ॐ यन्मया
दूषितं तोयं मलेः शारीर सम्भवैः । तस्य पापस्य शुद्ध्यर्थं यक्ष्मै तत्ते
तिलोदकम् ।" इति मंत्रेण तिलमिश्रं जलाञ्जलिं दद्यात् ।

ततो जलाद्वहिरागत्यतीरे—“ ॐ अग्निदग्धाश्च ये जीवा येऽप्य-
दग्धाः कुले मम । भूमौ दत्तेन तृप्यन्तु तृप्तायान्तु परागतिम् । ”
इति जलःत्रिलिं निक्षिप्य, स्वदाक्षेणभागे शिखोदकं
निष्पीडयन्—

“ ॐ लतागुल्मेषु वृक्षेषु पितरो ये व्यवस्थिताः । ते सर्वतृप्तिमायान्तु
मयोत्सृष्टैः शिखोदकैः ” । इति पठेत् ।

ततःसध्यं कृत्वा ‘परिधास्यै’ इति मन्त्रं पठन् अहंतं वासः—
“ ॐ परिधास्यै यशोधास्यै दीर्घायुत्वाय जरदष्टिरस्मि शतं च जीवामि
शरदः पुरुचारायस्पोषमभिसंव्ययिष्ये ” इति मन्त्रेण परिधायोपैवस्त्रं
सद्ये स्कन्धे कृत्वाऽऽचम्य मध्याह्नसन्ध्यां कुर्यात् ।

अथ मध्याह्न सन्ध्या ।

ततस्तत्रैव दर्भासनादौ प्राङ्मुख उदङ्मुखोवोपविश्य
भस्मना चन्दनेन वा यथाधिकारं भाल त्रिपुण्ड्रमुर्ध्वपुण्ड्रं वा
तिलैकं विधाय कुशपवित्रपाणिः संयतचित्तः सप्रणव-

१ याज्ञवल्क्यः—“ अष्टहस्तं नवं श्वेतं सदृशं नाऽन्यधारितम् । अहंतं तद्वि-
जानीयात्सर्वकर्मसु पावनम् ” ।

२ विष्णुपुराणे—“ होमदेवार्चनाद्यासु क्रियासु पठने तथा । नैकवस्त्रः प्रवर्तते
द्विजो नाचमने जपे ” ।

व्याघ्रपादः—“ नैकवस्त्रो द्विजः कुर्याद् भोजनं च सुरार्चनम् ” । जीवत्पितृ-
क्नोत्तरीयं वस्त्रं न धार्यम् । उक्तं च ब्रह्माण्डपुराणे—“ उत्तरीयं योगपटं
तर्जम्यां रजतं तथा । न जीवत्पितृकैर्धार्यं ज्येष्ठो वा विद्यते यदि ” ।
इति वचनात् ।

३ कात्यायनः—“ श्राद्धे यज्ञे जपे होमे वैश्वदेवे सुरार्चने । षट् त्रिपुण्ड्रः
पूतात्मा मृत्युं जयति मानवः ” । “ धार्यं भस्म त्रिपुण्ड्रं तु गृहिणां
जलसंयुतम् । सर्वकालं भवेत्स्त्राणां यतीनां जलवर्जितम् ॥ वानप्रस्थस्य—

गायत्र्या शिखां बद्ध्वा ऐशान्यभिमुख आचम्य “ ॐ ऋतं च सत्यं चाभीद्धात्तपसोऽव्यजायत । ततो रात्र्यजायत ततः समुद्रोऽर्णवः । समुद्रादर्णवादधिसम्बत्सरो अजायत । अहोरात्राणि विदधद्विश्वस्य मिषतो वशी । सूर्याचन्द्रमसौ धाता यथा पूर्वमकल्पयत् । दिवं च पृथिवीं चान्तरिक्षमथोऽस्वः । इति मंत्रेण पुनराचामेत् ।

ततो दर्भैर्जले रात्मानं सम्प्रोक्षयन्—“ ॐ अपवित्रः पवित्रो वेत्यस्य वामदेव ऋषिः विष्णुर्देवता गायत्रीच्छन्दः । हृदिपवित्रकरणे विनियोगः इति ऋष्यादिकं स्मृत्वा—“ ॐ अपवित्रः पवित्रो वा सर्वावस्थाङ्गतोऽपि वा । यः स्मरेत्पुण्डरीकाक्षं स ब्रह्माभ्यन्तरः शुचिः ” । इति पठेत् । “ ॐ पृथिवीत्यस्य मैरुपृष्ठ ऋषिः । कूर्मो देवता सुतलं छन्दः । आसने विनियोगः । “ ॐ पृथिव त्वया धृता लोका देवि त्वं विष्णुना धृता । त्वं च धारय मां देवि पवित्रं कुरु चासनम् ” । इति भूमिं प्रार्थयेत्

अथ सङ्कल्पः ।

ततः स्वदक्षिणहस्ते जलाक्षत द्रव्यश्चादाय—“ हरिः ॐ तत्सदद्यैतस्य श्रीमद्भगवतो महापुरुषस्यविष्णोराज्ञया प्रवर्त्तमानस्य ब्रह्मणो द्वितीयपराद्धे श्रीश्वेतवाराहकल्के सप्तमे वैवस्वतमन्वन्तरेऽष्टाविंशतितमे कलियुगे कलिप्रथमचरणे, जम्बूद्वीपे, भरतखण्डे तत्रापि परमपवित्रे भारते वर्षे, आर्यावर्तान्तर्गत ब्रह्मावर्त्तैकदेशे, कुमारिकानाम क्षेत्रे, श्रीगङ्गायमुनयोर्म-

—कन्यानां दीक्षाहनि नृणां तथा । मध्याह्नात्प्रागजलैर्युक्तं परतो जलवर्जितम् ॥ मध्याह्नगुलित्रयेणैव स्वदक्षिणकरस्य च । त्रिपुण्ड्रं धारये द्विद्वान् सर्वकिल्बिषनाशनम् ” इति प्रयोगपारिजाते “ प्रातः ससलिलं भस्म मध्याह्ने गन्धमिश्रितम् । सायाह्ने निर्जलं भस्म एवं भस्म विलेपयेत् ” ॥

४ प्रयोगपारिजाते—“ ललाटे तिलकं कृत्वा सध्याकर्मसमाचरेत् । अकृत्वा तालतिलकं तस्य कर्म निरर्थकम् ” ॥

हानघोरमुकदिग्भागे (दक्षिणे भागे) नर्मदाया उत्तरे भागे, श्रीबौद्धा-
वतारे अमुक देशे, (मरुदेशे) अमुक नगरे, (श्रीबीकानेरमण्डलान्तर्गत
रतनगढ नाम्नि नगरे) श्री चान्द्रसंज्ञकानां प्रभवादिषष्टिसम्बत्सराणां मध्ये
अमुकनाम्नि सम्बत्सरे, श्रीमन्नपति विक्रमार्कादमुकसंख्याके सम्बत्सरे,
अमुकायने, (दक्षिणायने) अमुकमासे, अमुकपक्षे, अमुकतिथौ,
अमुकवासरे, अमुकगोत्रोत्पन्नोऽमुकशर्माहं (वर्मा गुप्तोऽहं वा)
“ श्रुतिस्मृतिपुराणोक्तफलप्राप्त्यर्थं ममोपात्तदुरितक्षयद्वारा रुद्रलोकावाप्त्यै
श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं मध्याह्न सन्ध्योपासनकर्म करिष्ये ” । इति सङ्कल्प्य
सप्रणवगायत्र्या वारिणात्मानं वेष्टयित्वा रक्षां कुर्यात् ।

ततः—ॐ कारस्य ब्रह्मर्षिर्गायत्रीच्छन्दः परमात्मा देवता, सप्तव्याहृतीनां
प्रजापतिर्ऋषिर्गायत्र्युष्णिगणनुष्टुब्बहती पंक्तित्रिष्टुब्जगत्यश्छन्दोऽस्यमिवायुः
सूर्यवृहस्पति वरुणेन्द्रविश्वेदेवा देवताः, तत्सवितुरिति विश्वामित्र ऋषि-
र्गायत्री छन्दः सविता देवता, आपोज्योतिरिति शिरसः प्रजापतिर्ऋषिर्यजु-
श्छन्दो ब्रह्मामिवायुसूर्या देवताः प्राणायामे त्रिनियोगः । इति ऋष्या-
दिकं स्मृत्वा सप्तव्यं हृतिकां सप्रणवां सशिरसं गायत्री
पूरकं कुम्भक रेचकक्रमेण त्रिः पठेत् ।

अथ प्राणायाम मन्त्रः ।

“ ॐ भूः ॐ भुवः ॐ स्वः ॐ महः ॐ जनः ॐ तप
ॐ सत्यम् ॐ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गोदेवस्य धीमहि । धियो यो न ॥ प्रचो

१ ‘ विश्वस्य जगतो मित्रं विश्वामित्रः प्रजापतिः ’ ।

२ मनुः—“ सप्तव्याहृतिं सप्रणवां गायत्री शिरसा सह । त्रिः पठेदायतः प्राण
प्राणायामः स उच्यते ” ॥

३ बाह्यवायोरन्तः प्रवेशनं पूरकः । प्रवेशितस्य धारणं कुम्भकः । धृतं
बहिर्निस्सारणं रेचकः ।

योगि याज्ञवल्क्यः—“ शनैर्नासापुटादायुमुत्सृजेन्नतुवेगतः ” इति ।

दयात् । ॐ आपो ज्योतीरसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवः स्वरोम् ” । इति मन्त्रान्नवधाऽऽवृत्य मनसा पठेत् ।

ॐ आपः पुनन्विति मंत्रस्य विष्णुर्ऋग्विरनुष्टुप्छन्द आपो देवता अपामुपस्पर्शने विनियोगः । “ ॐ आपः पुनन्तु पृथिवीं पृथ्वी पूता पुनातु माम् । पुनन्तु ब्रह्मणस्सतिर्ब्रह्मपूता पुनातु माम् । यदुच्छिष्टमभोज्यं च यद्वा दुश्चरितं मम । सर्वं पुनन्तु मामापोऽसतां च प्रतिग्रह ७७ स्वाहा ” । इति मन्त्रेण सकृदाचामेत् ।

(तत आपोहिष्ठेत्यादिऽवृचस्य सप्तभिः पदैः शिरसि, अष्टमेन भूमौ, नवमेनापि शिरसि कुशत्रयेण जलं क्षिपेत्)-
ॐ आपोहिष्ठेत्यादिऽवृचस्य सिन्धुर्द्राप् ऋषिर्गायत्री छन्द आपो देवता मार्जने विनियोगः । “ ॐ आपो हिष्ठामयोभुव ÷ ॐ तान्ऽऊर्ज्जेदधःतन । ॐ महेरणाय चक्षसे । ॐ योध ÷ शिवतमो रसे ÷ । ॐ तस्य भाजयते-
हन ÷ । ॐ उशतीरिवमातर ÷ । ॐ तस्माऽअरङ्गमामवो ÷ । यस्यक्षयाय
जिन्वथ । इति भूमौ । ॐ आपोजनयथाचनः । इति मन्त्रैः कुशै-
र्मार्जयेत् ।

ततः करेण जलं वामहस्ते गृहीत्वा तं न्युब्जेन दक्षिण-
हस्तेनाच्छाद्य चारत्रयं द्रुपदां पठित्वा तज्जलं शिरसि
क्षिपेत्-ॐ द्रुपदादिवेति मंत्रस्य कोकिलो राजपुत्र ऋषिरनुष्टुप्छन्दः
आपो देवता सौत्रामण्यवभृथे (अघमर्षणे) विनियोगः । “ ॐ द्रुपदा

१ व्यासः-“ विष्णुपोऽष्टौ क्षिपेदूर्ध्वमधो यस्य क्षयाय जित ” ।

तथा च स्मृतौ-“ आपोहिष्ठेत्यृचैः कुर्यान्मार्जनेन कुशोदकैः । प्रणवेन तु संयुक्तं
क्षिपेद्धारि पदे पदे ” ।

दिव मुमुचानऽ स्विन्नऽ स्नातो मलादिव । पृतम्पवित्रेणैवाज्यमार्पः शुन्धन्तु
मैनसऽ ॥ ततः करस्थ जलं नासायां संयोज्य आयतासुर-
नायतासुर्वा त्रिः सकृद्वाऽध्यमर्षणं जपित्वा तज्जलं मपश्य-
स्ववाम भागे भूमौ निक्षिपेत्—ॐ ऋतं च सत्यं चेत्यधमर्षण
सूक्तस्याधमर्षण ऋषिरनुष्टुप्छन्दो भाववृत्तो देवताऽश्वमेधावभृथे विनियोगः ।

“ ॐ ऋतं च सत्यं चार्भुद्धात्तपसोऽध्यजायत । ततो राज्यं जायत ।
ततः समुद्रोऽर्णवः । समुद्रादर्णवादधि सँवत्सरो अजायत । अहोरात्राणि
विदधुर्द्विश्वस्य मिषतो वशी । सूर्याचन्द्रमसौ धाता यथापूर्वमकल्पयत् ।
दिवश्च पृथिवीञ्चान्तरिक्षमथोस्वः ” ।

ततः—ॐ अन्तश्चरसीति मंत्रस्य तिरश्चीन ऋषिरनुष्टुप्छन्दः आपो
देवता आचमने विनियोगः ।

“ ॐ अन्तश्चरसि भूतेषु गुहायां विश्वतो मुखः । त्वं यज्ञस्त्वं व
षट्कार आपोज्योतीरसोऽमृतम् ” । इत्याचामेत् ।

अथ सूर्यायार्घ्यदानम् ।

तत उत्थाय गन्धाक्षतपुष्पयुतमेकं जलाञ्जलिं सूर्याभि-
मुखं प्रणमन्निक्षिपेत्—ॐ भूर्भुवस्वरिते महाव्याहृतीनां परमेष्ठी
प्रजापतिर्ऋषिरग्निर्वायुसूर्या देवता गायत्र्युष्णिगनुष्टुभश्छन्दांसि । ॐ तत्स-

१ आयतासुः—संयतप्राणः ।

२ शौनकः—“ दक्ष नासां पुटेनैव पाप्मानमपसारयेत् । —तज्जलं नावलोक्याथ
वामभागे क्षितौ क्षिपेत् ”

३ कात्यायनः—“ उत्थायार्कं प्रतिक्षिपेत् त्रिकेणाञ्जलिमम्भसः ” । प्रणवः,
व्याहृतयः, सावित्रीति त्रिकम् ।

४ व्यासः—“ कराभ्यां तोयमादाय गायत्र्या चाभिमन्त्रितम् । आदित्याभि-

वितुरिति मंत्रस्य विश्वामित्र ऋषिः सविता देवता गायत्री छन्दोऽर्घ्यदाने विनियोगः ।

तत्रमंत्रः—“ ॐ भूर्भुवः स्वः तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गोदेवस्य धीमहि धियो योनः प्रचोदयात् ” ।

तत ऊर्ध्वबाहुः सूर्यमुदीक्षमाणो वक्ष्यमाणैर्मन्त्रैः सूर्यो-
पस्थानं कुर्यात् । उद्वयन्तमिति मन्त्रस्य हिरण्यस्तूप ऋषिरनुष्टुप्छन्दः
सूर्योदेवता, उदुत्यमिति मन्त्रस्य प्रस्कण्व ऋषिर्गायत्रीछन्दः सूर्योदेवता,
चित्रन्देवानामिति मन्त्रस्य कौत्स ऋषिस्त्रिष्टुप्छन्दः सूर्योदेवता, तच्चक्षुगिति
मन्त्रस्य दध्यङ्ङाथर्वण ऋषिरक्षरातीत पुर टण्णिक् छन्दः सूर्यो देवता
सर्वेषां सूर्योपस्थाने विनियोगः ।

“ ॐ उद्वयन्तमसुस्परिस्व ÷ पश्यन्तऽउत्तरम् । देवन्देवत्रासूर्युर्मान्म-
ज्ज्योतिरुत्तमम् ” ॥ १ ॥ ॐ उदुत्यञ्जातुर्वेदसन्देवंवहन्ति केतव ÷ ।

—मुखस्तिष्ठन्निः क्षिपेत् सन्ध्ययोर्द्वयोः ॥ सकृदेव तु मध्याह्ने क्षेपणीयं
द्विजातिभिः ” ।

तैत्तिरीय सन्ध्याभाष्ये—“ मध्याह्ने तु सकृच्चैव क्षेपणीयं द्विजातिभिः ” ।

शौनकोऽपि—“मध्याह्ने सकृदेव स्यात् सन्ध्ययोस्तु त्रिवारतः । ईषन्नत्रः
प्रभाते तु मध्याह्ने ऋजुसंस्थितः । अर्घ्यं प्रक्षेपणं कुर्यात् सायं तूप
विशन् भुवि ” ।

१ गोभिल भाष्ये—“ तदसंसक्तपार्ष्णिर्वा एक पादर्धपादपि । कुर्यात्
कुताञ्जलिर्वापि सूर्ध्वबाहुरथापि वा ” ।

अन्यच्च—“ हस्ताभ्यां स्वस्तिकं कृत्वा प्रातस्तिष्ठेद्दिवाकरम् । मध्याह्ने तु
ऋजूबाहु सायं मुकुलितौ करौ ” ॥

“ जले त्वर्घ्यं प्रदातव्यं जलाभावे तु तत्स्थले । सम्प्रोक्ष्य वारिणा सम्यक्
पश्चादर्घ्यं यथाविधि ॥ उपविश्य तु सायाह्ने जले त्वर्घ्यं न निक्षिपेत् । निक्षिपेद्
यदि मृदात्मा रौरवं नरकं व्रजेत् ” । इति तैत्तिरीयसन्ध्याभाष्ये ।

दृशे विश्वाय सूर्यम् ॥ २ ॥ ॐ चित्रन्देवानामुदगादनीकञ्चक्षुर्मित्रस्य
 व्वरुणस्याग्नेः आप्रा द्यावा पृथिवीऽअन्तरिक्षं ॐ सूर्यऽआत्माजगतस्तस्थु
 षश्च ॥ ३ ॥ ॐ तच्चक्षुर्देवहितम्पुरस्ताच्छुक्रमुच्चरत् । पश्येम शरदं ÷
 शतञ्जीवेम शरदं ÷ शतं ॐ शृणुयाम शरदं ÷ शतम्प्रवाम शरदं ÷
 शतमदीनां स्याम शरदं ÷ शतम्भूयश्च शरदं ÷ शतात् ” ॥४॥ इति ।

अथ षडङ्गन्यासः ।

ततः—‘ ॐ हृदयाय नमः ’ । ‘ ॐ भूः शिरसे स्वाहा ’ २ ‘ ॐ
 भुवः शिखायै वषट् ’ ३ ‘ ॐ स्वः कवचाय हुम् ’ ४ ‘ ॐ भूर्भुवः स्व
 नेत्राभ्यां वौषट् ’ ५ ‘ ॐ भूर्भुवः स्वः अस्त्राय फट् ’ ६ । इत्यङ्गानि
 त्रिरावर्तयेत् ।

ततः—‘ ॐ कारस्य ब्रह्मा ऋषिर्गायत्री छन्दोऽग्निर्देवता जपे विनि-
 योगः । ॐ त्रिव्याहृतीनां प्रजापतिर्ऋषिर्गायत्र्युष्णिगनुष्टुप्छन्दांस्यग्निवायवा
 दित्या देवता जपे विनियोगः । ॐ गायत्र्या विश्वामित्र ऋषिर्गायत्री
 छन्दः सविता देवता जपे विनियोगः । इति ऋष्यादिकं स्मृत्वा-
 ध्यायेत् ।

अथ ध्यानम् ।

“ ॐ मुक्ताविट्टमहेमनीलधवलच्छायैर्मुखैस्त्रीक्षणैर्युक्तामिन्दुनिबद्धरत्न-
 मुकुटां तत्त्वार्थवर्णात्मिकाम् । गायत्रीं वरदाभ्यांकुशकशां शूलं कपालं गुणं
 शंखं चक्रमथारविन्दयुगलं हस्तैर्वहन्तीं भजे ” । इति गायत्रीं ध्यात्वाऽऽ
 वाहयेत् ।

ॐ तेजोसीतिदेवा ऋषयः शुक्रं दैवतं गायत्री छन्दो गायत्र्यावाहने
 विनियोगः ।

“ ॐ तेजोसि शुक्रमस्यमृतमसि धामनामासि प्रियन्देवानामनौघृष्टन्देवयज्ञं नमसि ” । इति गायत्रीमावाह-
 नमसि ।

ॐ तुरीयस्य विमल ऋषिः परमात्मा देवता गायत्री छन्दः गायत्र्यु-
 पस्थाने विनियोगः ।

“ ॐ गायत्र्यस्येक पदी द्विपदी त्रिपदी चतुष्पद्युपदसि न हि पद्यसे नमस्ते तुरीयाय दर्शताय पदाय परोरजसे सावदोम् ” । इति सम्प्रार्थ्य
 यथाशक्ति गायत्रीं जपेत् ।

ततो जपान्ते देवागात्विनि पठित्वा प्रदादेः णीकृत्य
 सूर्योपस्थानं कुर्यात्

अथ सूर्योपस्थानम् ।

ततो दक्षिणहस्तेसाक्षतजलमादाय देशकालौसङ्कीर्त्य-
 “ ममात्मनः श्रुतिस्मृतिपुराणोक्तफलप्राप्त्यर्थं श्रीपरमेश्वर-
 प्रीत्यर्थं सूर्योपस्थानं करिष्ये ” । इति सङ्कल्प्योत्थायोर्ध्व-
 बाहुः सूर्यमुदीमाणः सूर्योपस्थानं कुर्यात् ।

ॐ विभ्राडित्यस्य विभ्राट्सौर्य ऋषिः सूर्यो देवता त्रिष्टुप्छन्दः ।
 उदुत्यमिति तिसृणां प्रस्कण्व ऋषिः सूर्यो देवता गायत्री छन्दः । तम्पत्नथे-
 त्यस्य काश्यपवत्सावृषीः सोमो देवता त्रिष्टुप्छन्दः, अयंवेन इत्यस्य वेन
 ऋषिः सोमो देवता त्रिष्टुप्छन्दः, चित्रमित्यस्य कुत्साङ्गिरस ऋषिः सूर्यो
 देवता त्रिष्टुप्छन्दः, आनइत्यस्यागस्त्य ऋषिः सूर्यो देवता त्रिष्टुप्छन्दः,
 यदद्येतस्य श्रुतकक्षसुतकक्षावृषी सूर्यो देवता त्रिष्टुप्छन्दः, तरणिरित्यस्य

१ कात्यायन परिशिष्टसूत्रे-“ विभ्राडित्यनुवाकपुरुषसूक्त शिवसंकल्पमण्डल
 ब्राह्मणैरित्युपस्थाय, प्रदक्षिणीकृत्य नमस्कृत्य उपविशेद् दर्भेषु दर्भपाणिः,
 स्वाध्यायं च यथा शक्त्यादावारभ्य वेदम् ” ।

प्रस्कण्व ऋषिः सूर्यो देवता गायत्री छन्दः, तत्सूर्यस्येति द्वयोः कुत्सऋषिः
सूर्योदेवता त्रिष्टुप्छन्दः, नमहानिति द्वयोर्जमदभिर्ऋषिः सूर्योदेवता त्रिष्टुप्छन्दः,
श्रायन्त इवेत्यस्य नृमेधा ऋषिः सूर्यो देवता बृहतीच्छन्दः, अद्यादेवा
इत्यस्य कुत्स ऋषिः सूर्यो देवता त्रिष्टुप्छन्दः, आकृष्णेनेत्यस्य
हिरस्तूपांगिरसावृषी सूर्यो देवता त्रिष्टुप् छन्दः सूर्योपस्थाने विनियोगः ।

हरिः ॐ विद्महे बृहस्पिबतु सोम्यम्मदध्वायुर्दधद्यज्ञपतावविहुतम् ।
व्वातजुतोयोऽभिरक्षितित्कमनाप्रजाः पुपोष पुरुधा चिराजति ॥ १ ॥
उदुत्यञ्जातवेदसन्देवं वहन्ति केतव ÷ दृशे चिश्वायु सूर्य ॥ २ ॥

१ भरद्वाज शिष्यायाम्—“ प्रश्नानुवाकाद्यारम्भे सत्रिसर्गोच्चको हरिः । न
सन्धिः प्रणवे नित्यं विरामे स्वरितो भवेत् । ” स विसर्ग आगुदात्तोऽन्त्य
स्वरितो हरिशब्दः प्रयोज्यः । तस्य प्रणवेन सह सन्धिर्न कार्यः ।

२ अत्र मन्त्रादौ प्रणवोच्चारणमवश्यमेव विधेयम्—

उक्तं च दाल्भ्यपरिशिष्टे—“ ब्रह्मयज्ञो जपो होमो देवर्षिं पितृकर्म च । अनो
द्धृत्य कृतं सर्वं न भवेत्सिद्धिदायकम् । ”

३ यज्ञादि कर्मेषु हस्तस्वरहीनमन्त्रपाठकरणेऽपि दोषाभावउक्तः कात्या
यनसूत्रे—“ जपे होमे मखे श्राद्धेऽभिषेके पितृकर्मणि । हस्तस्वरं न कुर्वी
सन्ध्यादौ देवपूजने ” ।

अन्यच्च—“ उपस्थाने जपे होमे मार्जने यज्ञकर्मणि । कण्ठस्वरं प्रकुर्वीत हस्त
स्वरं विवर्जितम् ” ।

तथा च रेणुः—“ गृह्य कर्मणि ये मन्त्रा ज्ञेयाः स्वाध्याय पाठतः । कि
मध्यमवृत्त्या ते न द्रुता न विलम्बिताः ” ।

शौनकोऽपि—“ स्वरवर्णलयोपेत मात्रास्थानक्रियान्वितम् । वेदमेवं पठेद्य
स्वाध्यायफलमश्नुते ” ।

तथा च कर्माङ्गत्वेन पठ्यमानानां मन्त्राणामनध्यायोनास्ति—“ स्वाध्याय
नध्यायो मन्त्राणां, न कर्मण्यर्थान्तरत्वात् ” । (आप० १-४०) इति सूत्रान्त

धेनापावक चक्षसाभुरण्यन्तज्जनां २५ अनु । त्वं व्वरुणपश्यसि ॥ ३ ॥
 देव्यावध्वर्युऽआगतुठरथेनुसूर्यत्वचा मद्धवायुजठं समञ्जाथे । तम्प्रत्नथायै
 वेनश्चित्रन्देवानाम् ॥ ४ ॥ तम्प्रत्नथापूर्वथाहिश्वथेमथाज्ज्येष्ठतातिम्बहि-
 द१९स्वर्विदम् । प्रतीचीनं व्वृजनन्दोहसेधुनिमाशुज्जयन्तमनुयासुवर्द्धसे
 ॥ ५ ॥ अयंवेनश्चोदयत्पृथिनगर्भाज्ज्योतिर्जरायूरजसो विमोने । इममपा१९संज्ञमे
 सूर्यस्यशिशुन्नविप्रामतिभीरिहन्ति ॥ ६ ॥ चित्रन्देवानामुदगादनीकञ्चक्षुर्हि त्र-
 यं व्वरुणस्याग्नेऽ । आप्राद्यावापृथिवीऽअन्तरिक्षुठे सूर्यऽआत्माजगतस्तु-
 थुषश्च ॥ ७ ॥ आनुऽइडाभिर्विदथेसुशस्तिविश्वानरऽ सवितादेवऽएतु ।
 अपि यथायुवानो मत्सथानोव्विश्वज्जगदभिपित्वेमेनीषा ॥ ८ ॥ यदद्यकच्च-
 त्रहन्नुदगाऽअभिसूर्य्य । सर्व्वन्तदिन्द्रतेव्वशे ॥ ९ ॥ तुरणिर्व्विश्वदर्शतो-
 ज्योतिष्कदसिसूर्य्य । विश्वमाभासिरोचनम् ॥ १० ॥ तत्सूर्य्यस्यदेवत्वन्तम्
 हित्वममध्याकर्त्तोव्विततुठे सज्जभार । युदेदयुक्तहुरितं ÷ सुधस्थादाद्रात्री-
 वासस्तनुतेसिमस्मै ॥ ११ ॥ तन्मित्रस्यव्वरुणस्याभि चक्षेसूर्य्योरुपङ्कणुते
 रोरुपस्थे । अनन्तमन्यद्रुशदस्यपाज ÷ कृष्णमन्यद्वुरितुं सम्भरन्ति ॥ १२ ॥
 णमहाऽँऽअसिसूर्य्यवडादित्यमहाऽँऽअसि । महस्तेसुतो भहिमापनस्यतेद्वा-
 वमहाऽँऽअसि ॥ १३ ॥ वहसूर्य्यश्रवसांमहाऽँऽअसि सुत्रादेव-
 हारँऽअसि । मुह्वादेवानामसुर्य्य ÷ पुरोहितो व्विश्वज्योतिरदाभ्यम्
 १४ ॥ आथन्तऽइव सूर्य्य विश्वेदिन्द्रस्य भक्षत । वसूनिजा-
 जनेमानुऽओजसाप्रतिभागन्नदीधिम ॥ १५ ॥ अद्यादेवाऽउदितासूर्य्यस्य
 रठे ऽसत्पिपृतानिर्व्वद्यात् । तन्नो मित्रो व्वरुणोमा महन्तामदितिऽ

सिन्धु ÷ पृथिवीऽउतद्यौऽ ॥ १६ ॥ आकृष्णेनुरजसा ऽवर्तमानोनिवेश्य
मृतमर्त्यञ्च । हिरण्ययेन सवितारथेनादेवोद्यति भुवनानि पश्यन् ॥ १७

अथ पुरुषसूक्तम् ।

ॐ सहस्रशीर्षेति षोडशर्चस्य नारायणपुरुष ऋषिः आद्यानां पञ्चदशानां
मनुष्टुप्छन्दः षोडशानां त्रिष्टुप्छन्दः पुरुषो देवता सूर्योपस्थाने विनियोगः

“ हरिः ÷ ॐ सहस्रशीर्षापुरुषं सहस्राक्षं सहस्रपात् । सभूमिर्धृतिः स
तस्पृत्वात्यतिष्ठदशाङ्गुलम् ॥ १ ॥ पुरुषं ऽपवेदुः सर्व्वेभ्यदभूतैर्यच्च
भाव्यम् । उतामृतत्त्वस्येशानो यदन्नैनाति रोहति ॥ २ ॥ एतावानस्यमा
मातोऽज्यायाश्च पूरुषं । पादोऽस्य विश्वामृतानि त्रिपादस्यामृतमिन्द्रिवि ॥ ३ ॥
त्रिपादूर्ध्वं ऽउदैत्पुरुषं पादोऽस्ये हामवत्पुनः । ततो विश्ववृद्ध्यक्रामत्साशना
शनेऽभि ॥ ४ ॥ ततो विराजजायत विराजोऽधिपूरुषं । सजातो
अत्यरिच्यत पश्चाद्भूमिमथोपुरं ॥ ५ ॥ तस्माद्यज्ञात्सर्व्वहुतं संभृतमृष
ज्यम् । पशून्तांश्चक्रेवायव्यानारण्या ग्राम्याश्च ये ॥ ६ ॥ तस्माद्यज्ञात्सर्व्व
ऽऋचुः सामानि जज्ञिरे । छन्दाँश्च जज्ञिरे तस्माद्यजुस्तस्मादजायत ॥ ७ ॥
तस्मादश्वाऽअजायन्त ये केचो मया दत्तं । गावो ह जज्ञिरे तस्मात्तस्माज्जात
अज वयं ÷ ॥ ८ ॥ तं यज्ञं ब्रह्मिषि प्रौक्षन् पुरुषं जजातमग्रतः । तेन देवाऽ अ
जन्त साध्या ऋषयश्च ये ॥ ९ ॥ सत्पुरुषं वयं दधुः कतिधा व्यकल्पय
मुखं किमस्यासीत्किमबाहू किमूरुपादाऽ उच्येते ॥ १० ॥ ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीद्
राजन्यं ऋतः । ऊरू तदस्य यद्वैश्यं पञ्चयाँश्च शूद्रोऽअजायत ॥ ११ ॥ चन्द्र
मनसो जातश्चक्षुः सूर्योऽअजायत । श्रोत्रं द्वायुश्च प्राणश्च मुखादग्निरेज

॥ १२ ॥ नाभ्याऽआसीदन्तरिक्षं शीर्ष्णोद्यौ ÷ समवर्तत । पुद्गलाम्भू-
मिदिंशुं श्रोत्रात्थालोकाऽऽकल्पयन् ॥ १३ ॥ अत्पुरुषेण हविषा देवा-
यज्ञमर्तन्वत । वसन्तोऽस्यासीदाज्यं दधीष्मदुधं शरद्विदुः ॥ १४ ॥ सप्ता-
स्यासन्परिधयस्त्रिंशसप्तमिधः । कृताऽऽ । देवाय यज्ञं तन्वानाऽअवन्धन्पु-
रुषम्पशुम् ॥ १५ ॥ यज्ञेन यज्ञं भयजन्त देवास्तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् ।
तेहनाकम्महिमानं ÷ सचन्त यत्र पूर्वसाध्याऽऽ सन्ति देवाऽऽ ॥ १६ ॥

अथ शिवसङ्कल्पः—

यज्जाग्रत इति षड् ऋचस्य शिवसङ्कल्प ऋषिर्मनो देवता
त्रिष्टुप्छन्दः सूर्योपस्थाने विनियोगः । ‘ॐ यज्जाग्रतो दूरमुदैति दे-
वन्तं दुसुप्तस्य तथैवेति । दुरङ्गमञ्ज्योतिषाञ्ज्योतिरेकन्तन्मे मनं ÷ शिवसं-
कल्पमस्तु ॥ १ ॥ येन कर्माण्युपसोमनीषिणो यज्ञे कृण्वन्ति विदथेषु-
धीराः । यदपूर्वग्यक्षमन्तं प्रजानान्तन्मे मनं ÷ शिवसंकल्पमस्तु
॥ २ ॥ यत्प्रज्ञानमुतचेतो धृतिश्च यज्ज्योतिरन्तरुद्धतम्प्रजासु । यस्मान्नऽ
ऋते किञ्चन कर्म क्रियते तन्मे मनं ÷ शिवसंकल्पमस्तु ॥ ३ ॥ येनेदम्भुत-
म्भुवनम्भविष्यत्परिगृहीतममृतेन सर्वम् । येन यज्ञस्तायेतं सुसोता तन्मे
मनं ÷ शिवसंकल्पमस्तु ॥ ४ ॥ यस्मिन्नुचत् सामयजूंषि यस्मिन्प्रति-
ष्ठितारथना भाविंवाराऽऽ । यस्मिंश्चित् स सर्वमोत्तम्प्रजानान्तन्मे मनं ÷
शिवसंकल्पमस्तु ॥ ५ ॥ सुषारथिरश्वानिव यन्मेनुष्यान्नेनीयते भीशुभिर्वा-
जिनऽइव । हृत्प्रतिष्ठं यदजिरञ्जविष्ठन्तन्मे मनं ÷ शिवसंकल्पमस्तु ॥ ६ ॥

अथ मण्डल ब्राह्मणम् ।

यदेतदिति मण्डल ब्राह्मणस्य विवस्वानृषिर्वायुर्देवता
सूर्योपस्थाने विनियोगः ।

“ ॐ यदेतन्मण्डलं तपतितन्महदुक्थन्ताऽऽक्रुचः सऽऽक्रुचाँल्लोकोऽथ यदे-
तदर्चिर्दीप्यते तन्महाव्रतं तानि सामानि सप्तान्मँल्लोकोऽथ यऽएषऽएतस्मि-
न्मण्डले पुरुषऽं सोऽमिस्तानि यजूंषि स यजुषाँल्लोकऽं ॥ १ ॥
सैषात्रय्येव विद्या तपतितुद्धेतदप्यविद्वा११ सऽआहुस्त्रयीवाऽएषा विद्या त-
पतीति ब्राह्मणैव तत्पश्यन्तीव वदति ॥ २ ॥ सऽएषऽएवऽमृत्युः । सऽएष एव
मृत्युर्द्युऽएषऽएतस्मिन्मण्डले पुरुषोऽथैतदमृतं यदेतदर्चिर्दीप्यते तस्मान्मृत्युर्नम्रि-
यते मृतेऽहन्तस्तस्मादनु दृश्यते मृतेऽहन्तऽं ॥ ३ ॥ तद्देशश्चोको भवति ।
तद्देशश्चोको भवत्यन्तरमृत्योरमृतमित्यवरुठं ह्येतन्मृत्योरमृतं मृत्यावमृतमाहित-
मित्येतस्मिन् हि पुरुषऽएतन्मण्डलं प्रतिष्ठितं तपति मृत्युर्विवस्वन्तं वस्तऽ-
इत्यसौ वाऽआदित्यो विवस्वानेष ह्यहोरात्रे विवस्वतीत्येतस्मिन् हि मण्डलेऽएतस्य-
पुरुषस्यात्मैतद्देशश्चोको भवति ॥ ४ ॥ तयोर्वाऽएतयोरुभयोरेतस्य चार्चिषऽ-
ऽएतस्य च पुरुषस्यैतन्मण्डलं प्रतिष्ठातुस्मान्महदुक्थम्परस्मै शठं सतितस्मादु-
क्थं संभूयिष्ठं परिचक्षते प्रतिष्ठाच्छिन्नो हि भवतीत्यधिदेवतम् ” ।

अथाधियज्ञम् ।

“ यदेतन्मण्डलं तपत्ययठं सुरुक्मोथ यदेतदर्चिर्दीप्यतु इदं तत्पुष्करपर्णं
मापो ह्येताऽआपः पुष्करपर्णमथ यऽएषऽएतस्मिन्मण्डले पुरुषो यमेव स यो यठं
हिरण्मयः पुरुषस्तदेतदेवैतन्नयठं संस्कृत्येहोपधत्तेतद्यज्ञस्यैवानुस११ स्थामूर्द्धमु-

त्कामति तुदेतमप्येति यऽएषुतपति तस्मादभिन्नाद्रियेत परिहन्तुममुत्रेष-
तदा भवतीत्युऽएवाधियज्ञम् ॥ ६ ॥”

अथाऽध्यात्मम् ।

“युदेतन्मण्डलं तुपति युच्चैषुरुक्मऽइन्द्रतच्छुक्लमक्षन्नथयुदेतदचिर्दीप्यते
युच्चैतत्पुष्करपर्णमिदं तत्कृष्णमक्षन्नथयुऽएषुऽएतस्मिन्मण्डले पुरुषोयच्छैषु
हिरण्मयऽ पुरुषोयमेवसुखोयं दक्षिणेक्षन्पुरुषः ॥ ७ ॥ सु-एषुऽएवलोक-
पृणतामेषसर्वोऽग्निरभि संपद्यतेतस्यैतं मिथुनं योयुऽ सव्येक्षन् पुरुषोऽमुहै-
तदात्मनोयन्मिथुनंयदावैसहमिथुनेनाथसर्वोथकृत्स्नऽकृत्स्नतायै तद्यत्तं द्वेभुव-
वतोद्वन्द्वं११हिमिथुनं प्रजननन्तस्मादद्वे द्वे लोकं पृणेऽउपधीयेतेतस्माद्द्वाभ्यां
द्वाभ्यां चितिं प्रणयन्ति ॥ ८ ॥ सऽएषुऽएवेदोयोयंदक्षिणेक्षन् पुरुषोथेय-
मिन्द्राणीताभ्यांदेवाऽएतांविधृतिमकुर्वन्नाभिकान्तस्माज्जायायाऽ अन्तेनाशनी-
यावीर्यवान् हास्माज्जायतेव्वीर्यवन्तमुहसाजयनयतिस्स्याऽअन्तेनाशनाति
॥ ९ ॥ तुदेतद्देवव्रतुऽ राजन्यबन्धवोमनुष्याणां मनुतमां गोपायन्ति तस्मा-
दुतेषुवीर्यवाज्जायतेमृतं वाकाशंव्यसा१२साक्षिप्रश्येनं जनयति ॥ १० ॥
तौ हृदयस्याकाशं प्रत्यवेत्यमिथुनीभवतस्तौ यदामिथुनस्यान्तंगच्छतोथहै-
तत्पुरुषऽ स्वपितितद्यथाहैवेदंमानुषस्यमिथुनस्यान्तंगत्वासम्बिदुऽइवभवत्येव-
तुहैवैतदसंविदुऽइवभवतिदेवऽ हेतन्मिथुनपरमोऽख्येऽआनन्दऽ ॥ ११ ॥
तस्मादेवंवित्स्वप्याल्लोक्यतु हैतुऽएवतद्देवते मिथुनेनप्रियेण धाम्ना समर्द्धयति
तस्मादुहस्वपन्तंधुरेवनबोधयेन्नेदेतेदेवतेमिथुनीभुवन्त्यौ हिनसानीतितस्मा-
दुहैतत्सुषुप्सुऽ श्लेष्माणमिवमुखं भवत्येतेऽएवतद्देवतेरेतुऽसिञ्चतस्तस्माद्देतुऽ-

इदं सर्वं सम्भवति यदिदं किञ्च ॥ १२ ॥ सुऽएषऽएवमृत्युर्षुऽएषऽएतु
 स्मिन्मण्डले पुरुषोयश्चायंदक्षिणेक्षन् पुरुषस्तस्य हैतुस्य हृदये पादावतिहतौ तौ
 तदाच्छिद्योत्क्रामति सयदोत्क्रामत्यथ हैतुपुरुषोऽभियते तस्मादु हैतुमेतमाहुरा
 च्छेद्यस्येति ॥ १३ ॥ एषऽउऽएव प्राणऽएषाहीमाऽ सर्वाऽ प्रजाऽ प्रणयति
 तस्यैते प्राणाऽ स्वाऽ सयदा स्वपित्यथैनमेते प्राणाऽ स्वाऽ अपियन्ति तत्स्वाप्यय
 स्वाप्ययोहवैतं स्वप्नऽइत्याचक्षते परोक्षं परोक्षकामाहि देवाऽ ॥ १४ ॥
 सुऽएतैऽसुप्तो न कस्यचनवेदनमनसा सुङ्करपयति नृवाचान्स
 रसं विजानाति न चक्षुषा पश्यति न श्रोत्रेण शृणोत्येतं
 ह्येतदपि पीता भवन्ति सुऽएषऽएकः सन् प्रजासुबहुधा व्याविष्टस्तस्मादेका सत्
 लोके पृणा सर्वमग्निमनु विभवत्यथ यदेकऽएव तस्मादेका ॥ १५ ॥ तदाहुरेको
 मृत्युर्वहवऽइत्येकश्च बहवश्चेति ब्रूयाद्यदहासावमुत्र तेनैको यश्चिह्नं प्रजासुबहुधा
 व्याविष्टस्तेनो बहवः ॥ १६ ॥ तदाहुरन्तिके मृत्युर्दूराऽइत्यन्तिके च दूरे-
 चेति ह ब्रूयाद्यदहासमिहाध्यात्मन्तेनान्तिकेऽथ यदसावमुत्र तेनोदूरे ॥ १७ ॥
 तद्देशलोको भवत्यन्नेभात्यपश्चितोरसानां संक्षरे मृतऽइति यदेतन्मण्डलं तपति-
 तदन्नमथ यऽएषऽएतस्मिन्मण्डले पुरुषः । सोचासऽएतस्मिन्नन्ने पश्चितोभाति-
 त्यधिदैवतम् ॥ १८ ॥ अथाध्यात्ममिदमेव शरीरमन्नमथ यो यंदक्षिणेक्षन्पुरुषः
 सोचासऽएतस्मिन्नन्ने पश्चितोभाति ॥ १९ ॥ तमेतमग्निरित्यध्वर्यवऽउपासते ।
 यजुर्गित्मेषहीदं सर्वं यनुक्तिसामेति च्छन्दोगाऽएतस्मिन्हीदं सर्वं समा-
 नमुक्थमिति बह्वृचाऽएषहीदं सर्वमुत्थापयति यातुरिति यातुविदऽएतेन ही-
 दं सर्वं यतं विषमिति सर्पाऽंसर्पविदऽऊर्गिति देवारयिर्गिति मनुष्या मायेत्यसुराः

स्वधेतिपितरोदेवजनऽइतिदेवजनविदोरूपमितिगन्धर्वागन्धऽइत्यप्सरसस्तंयथाय
थौपासतेतदेव भवतितद्वेनान् भुत्वावतितस्मादेनमेवंवित्सर्वैरेवैतैरुपासीतसर्वैः
हैतद्भवतिसर्वैः हैनमेतद्भुत्वाऽवति ॥ २० ॥ सुऽएषत्रीष्टकोभिऽऋग्येकाय-
जुरेकासामैकातद्यां काश्चात्रचोपदधाति रुक्मऽएवतस्याऽआयुतनमथयांशु-
जुषा पुरुषऽएव तस्याऽ आयुतनमथयांशुसाम्ना पुष्करपर्णमेव तस्याऽआयु-
तनमेवत्रीष्टकं ॥ २१ ॥ तेवाऽएतेऽउभेऽएष चरुक्मऽएतच्च पुष्करपर्णमेतम्
पुरुषमपीत उभेष्टृक्सामेयजुरपीतऽएवम्बेष्टृकं ॥ २२ ॥ सुऽएषऽएव-
मृत्युऽ सुऽएषऽएवमृत्युर्यऽएषऽएतस्मिन्मण्डले पुरुषोयश्चायंदक्षिणेश्वन् पुरुषं
सुऽएषऽएव विदऽआत्मा भवतिसमुदैवविदस्माल्लोकात्प्रेत्यथैतमेवात्मानमभि-
सम्भवति सोऽमृतो भवतिमुत्पुर्णस्यात्मा भवति” ॥ २३ ॥ अनेन यथा-
शक्तिकृतेन सूर्योपस्थान कर्मणा श्रीसवितृसूर्यनारायणः
प्रीयता न मम । इत्तुपस्थाय प्रदक्षिणीकृत्य नमस्कृत्य
प्रागग्रदभेषूपविशेत् । इति सूर्योपस्थानम् ।

अथ ब्रह्मयज्ञः ।

तत्र कर्ता स्वासने प्राङ्मुखोदङ्मुखो वोपविश्य आचम्य
प्राणानायम्य देशकालौ सङ्कीर्त्य—“ममात्मनः श्रुति स्मृति
पुराणोक्तफलप्राप्त्यर्थं श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं यथाशक्ति ब्रह्मयज्ञेनाहं यक्ष्ये” ।
इति सङ्कल्प्य कुशानादायाऽङ्गानिस्पृशेत् ।

१ ब्रह्मयज्ञस्यकालश्छन्दोगपरिशिष्टोक्तो ग्राह्यः—“ यश्चश्रुतिजपः प्रोक्तो
ब्रह्मयज्ञस्तु स स्मृतः । स चार्वाकतर्पणात्कार्यः पश्चाद्वा प्रातराहुतेः॥वैश्वदेवावसाने
वा नान्यत्र ह्यनिमित्तकात् ”

यथाह याज्ञवल्क्यः—“ वेदाऽथर्वपुराणानि सेतिहासानि शक्तितः । जपयज्ञ-
प्रसिद्धयर्थं विद्यां चाध्यात्मिकां जपेत् ” ।

‘ ॐ तिर्यग्विलाय चमसोर्ध्वबुध्नाय छन्दः पुरुषाय नमः ’ । इति शिरसि । ‘ गोतमभरद्वाजाभ्यां नमः ’ नेत्रयोः । ‘ ॐ विश्वामि जमदग्निभ्यां नमः ’ श्रोत्रयोः । ‘ ॐ वसिष्ठकश्यपाभ्यां नमः ’ नासापुटयोः । ‘ ॐ अत्रये नमः ’ वाचि । ‘ ॐ गायत्र्यै छन्दसेऽग्नये नमः शिरसि । ‘ ॐ उष्णिहे छन्दसे सवित्रे नमः ’ ग्रीवायाम् । ‘ बृहत्यै छन्दसे बृहस्पतये नमः ’ हनौ । ‘ ॐ बृहद्रथन्तराभ्यांद्यावापृथिवीभ्यां नमः ’ बाह्वोः । ‘ ॐ त्रिष्टुभे छन्दसे इन्द्राय नमः ’ नाभौ । ‘ ॐ जगत्यै छन्दसे आदित्याय नमः ’ श्रोण्योः । ‘ ॐ अतिच्छन्दः प्रजापतये नमः ’ लिङ्गे । ‘ ॐ यज्ञायज्ञियाय छन्दसे वैश्वानराय नमः ’ देवैः । ‘ ॐ अनुष्टुभे छन्दसे विश्वेभ्यो देवेभ्यो नमः ’ ऊर्वोः । ‘ ॐ पङ्क्त्यै छन्दः मरुद्भ्यो नमः ’ जान्वोः । ‘ ॐ द्विपदायै छन्दसे विष्णवे नमः ’ पादयोः । ‘ विच्छन्दसे वायसे नमः ’ नासापुटस्थ प्राणेषु । ‘ ॐ न्यूनाक्षराच्छन्दसे अद्भ्यो नमः ’ सर्वाङ्गेषु । हस्तौ प्रक्षालय । एवमेवाङ्गं योजयित्वा वेदमयः सम्पद्यते । न कुतश्चिद्भयं विन्दते । शापानुग्रहसामर्थ्यं ब्राह्मं तेजश्च वर्द्धते । स्वर्गलोकः परं साधनं धर्मार्थकाममोक्षस्य च । तस्मादारिद्र्यदुःखशोकरोगभयं न भवति ।

ततः—इषेत्वेत्यादि-खं ब्रह्मान्तस्य माध्यन्दिनीयकस्य वाजसनेयकस्य यजुर्वेदाभ्यासस्य विवस्वानृषिः गायत्र्यादीनि सर्वाणिच्छन्दांसि सर्वाणि यजूंषि सर्वाणि सामानि प्रतिलिङ्गोक्ता देवता ब्रह्मयज्ञारम्भे विनियोगः इति ऋष्यादिकं स्मृत्वा चतुर्वेदीय मन्त्रान् पठेत् ।

यजुर्वेदः—‘ हरिः ॐ भूर्भुवः स्वः तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि धियो यो न ॥ प्रचोदयात् ॥ ॐ इषेत्वाग्नेर्ज्ज्वायवैस्थ देवो वः ॥ सविता प्रार्प्यतु श्रेष्ठतमाय कर्मणः आप्यायध्वमन्याऽइन्द्राय भा

प्रजावतीरनमीवाऽयुक्ष्मा मा वस्तेनऽईशुतमाऽघशठे सो ध्रुवाऽअस्मिन्
गोपतौ स्यात बह्वीर्यर्जमानस्यपशून्पाहि ॥ १ ॥ ”

ऋग्वेदः—“अग्निमीले पुरोहितं यज्ञस्य देवमृत्विजम् । होतारं रत्न-
धातमम्” ॥ २ ॥

सामवेदः—“ॐ अग्नऽआयाहि वीतये गृणानो हव्यदातये । नि
होता सत्सि वहिषि” ॥ ३ ॥

अथर्ववेदः—“ॐ शन्नो देवीरभीष्ट्यऽआपो भवन्तुऽपीतये । शय्यो-
भिलवन्तु नः” ॥ ४ ॥ इति चतुर्वेदीय मंत्रान्पठित्वा तान्कुशा-
लुत्तरस्यां दिशि प्रक्षिपेत् ।

ततः साञ्जलिः—“ॐ यस्य स्मृत्या च नामोक्त्या तपो यज्ञक्रिया-
दिषु । न्यूनं सम्पूर्णतां याति सद्यो वन्दे तमच्युतम्” । इति पठेत् ।
ततोऽनेन ब्रह्मयज्ञाख्येन कर्मणा श्रीभगवान् परमेश्वर प्रीयतां
न मम । ॐ तत्सद्ग्वर्पाणमस्तु । एवं ब्रह्मयज्ञं विधाय
तर्पणं कुर्यात् ।

अथ तर्पण प्रयोगः ।

तत्रादौ आचम्य प्राणनायम् । देशकालौ ऋद्धीत्य
अमुकगोत्रः अमुकशर्वाहं (वर्मा, गुप्तोहं) “ममोपात्त
दुरितक्षयद्वारा श्रीपरमेश्वर प्रीत्यर्थमुत्सर्जनाङ्गत्वेन देवर्षि मनुष्य
पितृतर्पणं करिष्ये ” । इति सङ्कल्प्य सव्येन प्राङ्मुखो

देवान्ध्यात्वा सव्यकरान्वारब्धसकुंश दक्षिणकरेण साक्षतोदकं गृहीत्वा प्राग्ग्रेण देवतीर्थेन एकैकमञ्जलिं ॐकार पूर्व ब्रह्मादिदेवेभ्यो दद्यात् ।

तत्रादौ आवाहनम्—ततःसाञ्जलिः—“ ॐ विश्वे देवासुऽआगत्य शृणुतामऽइमं हवम् । एतन्बर्हिर्निर्णीदत ॥ १ ॥ विश्वेदेवाः शृणुतेमर्तु हवम्मे येऽअन्तरिक्षेयऽउपद्यविष्ठ । येऽग्निजिह्वाऽउतवायजत्राऽआसद्य स्मिन्बर्हिषिमादयध्वम् ” ॥ २ ॥ आगच्छन्तु महाभागा विश्वेदेवा महा बलाः ये तर्पणेऽत्र विहिताः सावधाना भवन्तु ते ॥ ३ ॥ इत्यावाहन एकैकमञ्जलिं साक्षतोदकेन दद्यात् ।

अथ देव तर्पणम् ।

तद्यथा—ॐ ब्रह्मा तृप्यताम् १ ॐ विष्णुस्तृप्यताम् १ ॐ रुद्रस्तृप्यताम् १ ॐ प्रजापतिस्तृप्यताम् १ ॐ देवास्तृप्यताम् १ ॐ छन्दांसि तृप्यन्ताम् १ ॐ वेदास्तृप्यन्ताम् १ ॐ ऋषयस्तृप्यन्ताम् १ ॐ पुराणाचार्यास्तृप्यन्ताम् १ ॐ गन्धर्वास्तृप्यन्ताम् १ ॐ इतराचार्यास्तृप्यन्ताम् १

१ मार्कण्डेयः—“ जपे होमे तथा दाने स्वाध्याये पितृतर्पणे अश्रम्यं तु कुर्यात्सुवर्णरजतैः कुशैः ” ॥

२ तर्पणेर्दध्म विचारः दक्षस्मृतौ—“ प्रादेशमात्रमुद्धृत्य सलिलं प्राङ्मुखं सुरान् । उदङ् मनुष्यांस्तृप्येत् पितृन्दक्षिणतस्तथा ॥ अग्रेस्तु तर्पयेद्देवान् मनुष्यान् कुशमध्यतः । पितृस्तु कुशमूलाग्रैर्विधः कौशो यथाक्रमम् ” ॥

अग्निपुराणे च—“ प्राग्ग्रेषु सुरांस्तृप्येन्मनुष्यांश्चैव मध्यतः । पितृंश्च दक्षिणग्रेषु दद्यादिति जलाञ्जलीन् ” ॥

३ व्यासः—“ एकैकमञ्जलिं देवा द्वौ द्वौ तु सनकादयः । अर्हन्ति पितृन् स्त्रीन् स्त्रिय एकैकमञ्जलिम् ”

स्तृप्यन्ताम् ? ॐ संवत्सरः सावयवस्तृप्यताम् ? ॐ देव्यस्तृप्यन्ताम् ?
 ॐ अप्सरसस्तृप्यन्ताम् ? ॐ देवानुगास्तृप्यन्ताम् ? ॐ नागास्तृप्यन्ताम् ?
 ॐ सागरास्तृप्यन्ताम् ? । ॐ पर्वतास्तृप्यन्ताम् ? ॐ सरितस्तृप्य-
 न्ताम् ? ॐ मनुष्यास्तृप्यन्ताम् ? ॐ यक्षास्तृप्यन्ताम् ? ॐ रक्षांसि
 तृप्यन्ताम् ? ॐ पिशाचास्तृप्यन्ताम् ? ॐ सुपर्णास्तृप्यन्ताम् ?
 ॐ भूतानि तृप्यन्ताम् ? ॐ पशवस्तृप्यन्ताम् ? ॐ वनस्पतयस्तृप्य-
 न्ताम् ? ॐ औषधयस्तृप्यन्ताम् ? ॐ भूतग्रामश्चतुर्विधस्तृप्यताम् ? ।

अथ ऋषितर्पणम् ।

एवमेव—ॐ मरीचिस्तृप्यन्ताम् ? ॐ अत्रिस्तृप्यताम् ?
 ॐ अङ्गिरास्तृप्यताम् ? ॐ पुलस्त्यस्तृप्यताम् ? ॐ पुलहस्तृप्यताम् ?
 ॐ क्रतुस्तृप्यताम् ? ॐ प्रचेतास्तृप्यताम् । ॐ वसिष्ठस्तृप्यताम् ?
 ॐ भृगुस्तृप्यताम् ? ॐ नारदस्तृप्यताम् ?

अथ दिव्यमनुष्य तर्पणम् ।

ततो निर्वीनी (कण्ठी कृत्वा) उदङ्मुख उत्तराग्नेण
 कुशेन प्रजापतितीर्थेन यवोदकेन च सनकादीन् प्रत्येकं
 द्विवारं तर्पयेत् ।

तद्यथा—ॐ सनकस्तृप्यताम् २ ॐ सनन्दनस्तृप्यताम् २ ॐ सना-
 तनस्तृप्यताम् २ ॐ कपिलस्तृप्यताम् । २ ॐ आसुरिस्तृप्यताम् २ ॐ
 वोढुस्तृप्यताम् २ ॐ पञ्चशिखस्तृप्यताम् । २ ।

१-वाचस्पतिः—“निर्वीनी हन्तकारेण मनुष्यांस्तर्पयेदथ” ।

औशनसस्मृतौ—“निर्वीतं कण्ठलम्बनम्” । “ब्रह्मसूत्रेऽत्र सव्येऽसि स्थिते
 यज्ञोपवीतिता । प्राचीनावीतिताऽसव्ये कण्ठस्थे तु निर्वीतिता” ।

२-“कनिष्ठाङ्गुलिमूले प्रजापति तीर्थम्” ।

अथ दिव्यपितृतर्पणम् ।

ततोऽपपद्यं (प्राचीनावीतं) कृत्वा दक्षिणाभिमुखः
स्वयं जान्वाच्य पितृतीर्थेन मोटकूपकुशत्रयेण संतिलच-
न्दनोदकेन कव्यवाडादीन् प्रत्येकं त्रीस्तर्पयेत् ।

तद्यथा—ॐ कव्यवाडनलस्तृप्यतामिदं तिलोदकं तस्मै स्वधानमः ।
॥ ३ ॥ ॐ सोमपास्तृप्यतामिदं तिलोदकं तस्मै स्वधा नमः ॥ ३ ॥ ॐ
यमस्तृप्यतामिदं तिलोदकं तस्मै स्वधा नमः ॥ ३ ॥ ॐ अर्यमास्तृप्यतामिदं
तिलोदकं तस्मै स्वधानमः ॥ ३ ॥ ॐ अग्निष्वात्ताः पितरस्तृप्यन्तामिदं
तिलोदकं तेभ्यः स्वधानमः ॥ ३ ॥ ॐ सोमपाः पितरस्तृप्यन्तामिदं
तिलोदकं तेभ्यः स्वधानमः ॥ ३ ॥ ॐ बर्हिषदः पितरस्तृप्यन्तामिदं
तिलोदकं तेभ्यः स्वधानमः ॥ ३ ॥

अथ चतुर्दशायम तर्पणम् ।

एवमेव—ॐ यमाय नमः ३ । ॐ धर्मराजाय नमः ३ ।
ॐ मृत्यवे नमः ३ ॥ ॐ अन्तकाय नमः ३ ॥ ॐ वैवस्वताय नमः ३ ।
ॐ कालाय नमः ३ ॥ ॐ सर्वभूतक्षयाय नमः ३ ॥ ॐ औदुम्बराय

१ औशनसस्मृतौ—“ सव्यवाहुं समुद्धृत्य दक्षिणेन धृतं द्विजैः । प्राचीना-
वीतमित्युक्तं पित्र्ये कर्मणि धारयेत् ” ।

२ वायुपुराण—“ तिलदर्भस्तु संयुक्तं श्रद्धया यत्प्रदीयते । सर्वसर्वममृतं भूत-
पितृणामुपतिष्ठते ” ।

३ पारस्कर गृ० पग्निशिष्टे—तत्र कव्यं पित्र्यं हविर्वहतीति कव्यवाद् अनल-
ग्निः कव्यवाद् चासौ अनलश्चेति कव्यवाडनलस्तम् । अत्र केचित् “ कव्यवा-
मनलम् ” इति द्वे देवते मन्यन्ति ।

तद्युक्तम्—“ हव्यवाहनो वै देवानां कव्यवाहनः पितृणाम् ” । इतिश्रुतेः
कव्यवाद्गुणविशिष्टोऽनलः पितृणामन्तर्गत इति कव्यवाडनल एकैव देवता ।

नमः ॥ ३ ॥ ॐ दन्नाय नमः ॥ ३ ॥ ॐ नीलाय नमः ॥ ३ ॥ ॐ
परमेष्ठिने नमः ॥ ३ ॥ ॐ वृकोदराय नमः ॥ ३ ॥ ॐ चित्राय नमः ॥ ३ ॥
ॐ चित्रगुप्ताय नमः ॥ ३ ॥ इति चतुर्दशयमान् प्रत्येकं सति-
लाञ्जलित्रयेण तर्पयेत् ।

अथ मनुष्यपितृतर्पणम् ।

तत्राऽदौ आवाहनम्-ततः साञ्जलिः—“ ॐ उशन्ते स्त्वा
निधीमह्युशन्तः समिधीमहि । उशन्नुशतऽआधह पितृन्हुविषेऽअत्वे ॥
आगच्छन्तु मे पितर इमं गृहंत्वपोज्जलिम् ” ॥ इति पितृनावाह्य-
“ ॐ अद्यामुकगोत्रोऽस्मत्पिताऽमुकशर्मा (वर्मा, गुप्तः) वसुस्वरूप-
स्तृप्यतामिदं सतिलं जलं तस्मै स्वधा नमः । इत्येकमञ्ज-
लिं दत्वा एवमपरमञ्जलिद्वयं पित्रे दद्यात् ॥ ३ ॥

“ ॐ अद्यामुकगोत्रोऽस्मत्प्रपितामहोऽमुकशर्मा (वा गुप्तः) रुद्रस्वरूप-
स्तृप्यतामिदं सतिलं जलं तस्मै स्वधा नमः ” । इत्येकमञ्जलिं दत्वा
एवमपरमञ्जलिद्वयं पितामहाय दद्यात् ॥ ३ ॥

“ ॐ अद्यामुकगोत्रोऽस्मत्प्रपितामहोऽमुकशर्मा (वा गुप्तः) आदित्य-
स्वरूपस्तृप्यतामिदं सतिलं जलं तस्मै स्वधा नमः ” । इत्येकमञ्जलिं
दत्वा एवमपरमञ्जलिद्वयं प्रपितामहाय दद्यात् ॥ ३ ॥

ततः—ॐ तृप्यध्वम् । तृप्यध्वम् । तृप्यध्वम् । इति पित्रादिभ्यो-
ञ्जलित्रयं दद्यात् ।

१ पितृतर्पणेऽञ्जलिसंख्यामाह—“ एकैकस्य तिलैर्मिश्रान् त्रीन्स्त्रीन्दद्याज्जला-
ञ्जलिन् । यावज्जीवकृतं पापं तत्क्षणादेव नश्यति ” ।

अथ मातृ तर्पणम् ।

ॐ अद्याऽमुकगोत्राऽस्मन्माताऽमुकी देवीदा गायत्री स्वरूपं
तृप्यतामिदं सतिलं जलं तस्यै स्वधानमः ॥ इत्येकमञ्जलिं मातृ
दत्त्वा पुनरञ्जलिद्वयं दद्यात् ॥ ३ ॥

“ ॐ अद्याऽमुकगोत्राऽस्मत्पितामही अमुकी देवीदा सावित्रीस्वरूपं
तृप्यतामिदं सतिलं जलं तस्यै स्वधानमः ॥ इत्येकमञ्जलिं दत्त्वा
पुनरञ्जलिद्वयं दद्यात् ॥ ३ ॥

“ ॐ अद्याऽमुकगोत्राऽस्मत्प्रपितामही अमुकीदेवीदा स्वरस्वतीस्वरूपं
तृप्यतामिदं सतिलं जलं तस्यै स्वधानमः ॥ इत्येकमञ्जलिं दत्त्वा
पुनरञ्जलिद्वयं दद्यात् ॥ ३ ॥

“ ॐ अद्यामुकगोत्राऽस्मत्सापैतनमाता (सौतेली मा) अमुकी देवीदा
गायत्री स्वरूपा तृप्यतामिदं सतिलं जलं तस्यै स्वधा नमः ॥ इत्येकम-
ञ्जलिं दत्त्वा पुनरञ्जलिमेकं दद्यात् ॥ २ ॥ ॐ तृप्यध्वम् ३ ।

अथ द्वितीयगोत्रतर्पणम् ।

ॐ अद्यामुकगोत्रोऽस्मन्मातामहोऽमुकशर्मा (वा गुप्तः) वसुस्वरूपं
स्तृप्यतामिदं सतिलं जलं तस्मै स्वधा नमः ॥ इत्येकमञ्जलिं
मातामहाय दत्त्वा पुनरञ्जलिद्वयं दद्यात् ॥ ३ ॥

१-नागदेवाचारप्रदीपे शालङ्कायनः-मातृमुख्याश्च यास्तिस्रस्तासां दद्यात्
ञ्जलाञ्जलीन् । त्रींस्त्रीश्चैव ततश्चान्यास्तामेकैकमञ्जलिम् ॥

पुनस्तत्रैव-“ माता पितामही चैव तथैव प्रपितामही । एतासां पितृवद्दद्यात्
च्छेषास्त्वैकैकमञ्जलिम् ” ।

२-गोभिलसूत्रे-“ स्त्रिणां दान्तं नाम ज्ञेयम् ” ।

३ सांख्यायनः-“ मातृमुख्यास्तु यास्तिस्रस्तासां त्रींस्त्रीञ्जलाञ्जलीन् । सप्त
तानाचार्यं पत्नीनां द्वौ द्वौ दद्यात्तज्जलाञ्जली ॥ ”

४ हारीतः-“ आर्द्रवासा जले कुर्यात्तर्पणाचमनं जपम् । शुष्कवासाः स्थलं
कुर्यात्तर्पणाचमनं जपम् ॥ ”

विष्णुः-“ स्थले स्थित्वा जले यस्तु प्रयच्छेदुदकं नरः । नोपतिष्ठति तद् वा
पितॄणां तन्निरर्थकम् ” ।

“ ॐ अद्यामुकगोत्रोऽस्मत्प्रमातामहोऽमुकशर्मा (वा गुप्तः) रुद्रस्वरूप-
पत्न्यतामिदं सतिलं जलं तस्मै स्वधा नमः ” ॥ पुनरञ्जलि द्वयं
दद्यात् ॥ ३ ॥

“ ॐ अद्यामुकगोत्रोऽस्मद् वृद्ध प्रमातामहोऽमुकशर्मा (वा गुप्तः)
आदित्यस्वरूपपत्न्यतामिदं सतिलं जलं तस्मै स्वधा नमः ” । पुनर-
ञ्जलिद्वयं दद्यात् ॥ ३ ॥

ततः—“ ॐ अद्यामुकगोत्राऽस्मन्मातामही अमुकी देवीदा गायत्री
स्वरूपा तृप्यतामिदं सतिलं जलं तस्यै स्वधा नमः ” इत्येकमञ्जलिं
दद्यात् ॥ १ ॥

“ ॐ अद्यामुकगोत्राऽस्मत्प्रमातामही अमुकी देवीदा सावित्रीस्वरूपा
तृप्यतामिदं सतिलं जलं तस्यै स्वधा नमः ” ॥ १ ॥

“ ॐ अद्यामुकगोत्राऽस्मद् वृद्धप्रमातामही अमुकी देवीदा सरस्वतीस्व-
रूपा तृप्यतामिदं सतिलं जलं तस्यै स्वधा नमः ” ॥ १ ॥

अथाऽऽचार्यादितर्पणम् ।

“ ॐ अद्यामुकगोत्रोऽस्मदाचार्योऽमुकशर्मा वसुरूपपत्न्यतामिदं सतिलं
जलं तस्मै स्वधा नमः ” ॥ ३ ॥

ॐ अद्यामुकगोत्राऽस्मदाचार्यपत्नी अमुकी देवीदा गायत्री स्वरूपा
तृप्यतामिदं सतिलं जलं तस्यै स्वधा नमः ॥ २ ॥

ततो भार्या पुत्रं पितृव्यं तत्पत्नीं मातुलं तत्पत्नीं भ्रातरं तत्पत्नीं
पितृष्वसारं (बुआ) मातृष्वसारं (मौसी) भ्रातुरं भ्रातृं पुत्रिकां
भगिनीं पितृव्यपुत्रं भ्रातृपुत्रं मातुलपुत्रं श्यालकं गुरुपुत्रं जामातरं भामं
(भगिनीपतिं) पौत्रं भगिनेयं दौहित्रं मित्रं सुहृच्छिष्यांश्च
तर्पयेत् ।

ततः सव्येन—“ ॐ देवासुरास्तथा यक्षा नागा गन्धर्वराक्षसाः ।
पिशाचा गुह्यकाः सिद्धाः कूष्माण्डास्तरवः खगाः ॥ जलेचरा भूनिलया
वाय्वाधाराश्च जन्तवः । प्रीतिमेते प्रयान्त्वाशु महत्तेनाम्बुनाखिलाः ” ॥

ततोऽपसव्यं दक्षिणाभिमुखः—“नरकेषु समस्तेषु यातनासु च ये स्थिताः । तेषामाप्यायनायै तद्दीयते सलिलं मया ॥ येऽवान्धवा बान्धवाश्च येऽन्य जन्मनि बान्धवाः । ते सर्वे तृप्तिमायान्तु ये चास्म-
तोयकाक्षिणः ॥ ये मे कुले लुप्तपिण्डाः पुत्रदार विवर्जिताः । तेषां हि दत्तमक्षय्यमिदमस्तु तिलोदकम् ॥ आब्रह्मस्तम्बपर्यन्तं देवर्षिपितृमानवाः ।
तृप्यन्तु पितरः सर्वे मातृमातामहादयः ॥ अतीतकुलकोटीनां सप्तद्वीप-
निवासिनाम् । आ ब्रह्मभुवनालोकादिदमस्तु तिलोदकम् ”॥ इति मन्त्रैः पृथक् पृथक् सतिलमुदकं दद्यात् ।

अथ वस्त्रनिष्पीडनम् ।

ततस्तिलदर्भसमन्वितं वस्त्रं चतुर्गुणीकृत्य जले निम-
जय्य—“ॐ ये के चास्मत्कुले जाता अपुत्रा गोत्रिणो मृताः । ते गृहन्तु
मया दत्तं वस्त्रनिष्पीडनोदकम् ”॥ इति पठित्वा स्नानवस्त्रं भूमि-
वेव स्ववामभागे निष्पीडयेत् । न पादौ न जलादौ ।

अथ भीष्मतर्पणम् ।

“ॐ वैयाघ्रपदगोत्राय साङ्कृतिप्रवराय च । गङ्गापुत्राय भीष्माय प्रदास्येऽ
हं तिलोदकम् । अपुत्राय ददाम्येतत् सलिलं भीष्मवर्मणे ” ॥ इति

१ योगियाज्ञवल्क्यः—“वस्त्रनिष्पीडितं तोयं स्नातस्योच्छिष्टभागिनः ।
भागधेयं श्रुतिः प्राह तस्मान्निष्पीडयेत्स्थले ”॥

वृद्धयोगी—“यावदेतानृषींश्चैव पितृंश्चापि न तर्पयेत् । तावन्न पीडयेद्वस्त्रं
येन स्नातो भवेन्नरः ” ।

मृत्यन्तरे—“वस्त्रं चतुर्गुणी कृत्य पीडयेच्च जलाद्बहिः । वामप्रकोष्ठे निक्षिप्य
द्विराचम्य शुचिर्भवेत् ”

२ वृहत्पराशरः—“निष्पीडयेत्स्नानवस्त्रं तिलदर्भसमन्वितम् । न पूर्वं तर्पणा-
द्वस्त्रं नैवाम्भसि न पादयोः ” ॥

३ महाभारते—“ब्राह्मणाद्याश्च ये वर्णा दद्युर्मीमाय नो जलम् । सम्बत्सरकृतं
तेषां पुण्यं नश्यति सत्तम ” ।

मन्त्रेण पितृतीर्थेन तिलोदकं दद्यात् । तीर्थजले पवित्रं विमृजेत् ।

ततः सव्यं कृत्वाऽऽचम्य प्राणानायम्य तर्पणोत्तरकर्म कुर्यात् । तत्रक्रमः—“ ॐ नमो विवस्वते ब्रह्मन् भास्वते विष्णुतेजसे । जगत्सवित्रे शुचये नमस्ते कर्मदायिने ” ॥ १ ॥ इति मन्त्रेण सूर्याय सतिलाञ्जलिं दत्त्वा आचम्य ब्रह्मादीन् तत्तल्लिङ्गैर्मन्त्रै-
रर्चयेत् ।

तत्रक्रमः—“ ॐ ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्विहीतं ÷ सुरुचोर्व्वेनऽ
आवृणु । सवुध्न्याऽऽपमाऽअस्यविष्टाऽं सतश्च योनिमसतश्चविव ÷ ” ॥
ॐ ब्रह्मणे नमः । “ ॐ इन्द्रविष्णुर्विचक्रमेत्रेधा निदधे पदम् । समूढम-
स्यपा ॐ सुरे स्वाहा ” ॥

ॐ विष्णवे नमः । “ ॐ नमस्ते रुद्रमन्यवेऽउतोतुऽइषवे नमः ÷ ।
बाहुभ्यामुतते नमः ÷ ” ॥ ॐ रुद्राय नमः । “ ॐ तत्सवितुर्वरेण्य-
म्भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् ” ॥ ॐ सवित्रे नमः ।
“ ॐ मित्रस्य चर्षणीधृतोऽवो देवस्य सानुसि । द्युम्नश्चित्रश्रवस्तमम् ” ॥
ॐ मित्राय नमः । “ ॐ इमम्मे वरुण श्रुधी हवमद्या च मृडय ।
त्वामवस्युराचके ” ॥ ॐ वरुणाय नमः ।

अथ सूर्योपस्थानम् ।

ततस्तिष्ठन्पूर्वबाहुः सूर्यमुदीक्षन् पठेत्—“ ॐ अहश्चमस्यकेत-
वोविशमयोजनौ २॥ ५अनु । भ्राजन्तोऽअग्नयो यथा । उपयाम गृहीतोऽसि

१ ब्राह्मण सर्वस्वे—“ ततोऽर्धं भानवे दद्यात्तिल पुष्प समन्वितम् । उत्थाय
मूर्ध्निपर्यन्तं हंसः शुचिपदित्यूचा ” । हंसः अध्वानं हन्ति गच्छतीति हंसः सूर्यः
शुचिपत् शुचावग्निमण्डले सीदति तिष्ठतीति शुचिपत् ।

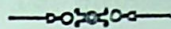
सूर्यायत्वा भ्राजायैषते स्योनिः सूर्यायत्वा भ्राजायाः सूर्यभ्राजिष्ठु भ्राजिष्ठुस्त्वंदे
 वेवसि भ्राजिष्ठोऽहम्ननुष्येषु भूयासम् ॥ ॐ हठं सङ्शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्वोता
 वेदिषदतिथिर्दुरोणसत् नृषद्वरसद्वेतसद्वयोमसद्वज्जागोजाऽऽक्रुतजाऽऽद्रिजाऽ-
 क्रुतम्बृहत् ॥ इत्याभ्यां सूर्यमुपस्थाय प्रदक्षिणीकृत्य नमस्कृत्य
 दिग्देवताश्च प्रणमेत् । “ ॐ दिग्भ्यो नमः । ॐ दिग्देवताभ्यो नमः ।
 ॐ ब्रह्मणे नमः । ॐ अग्नये नमः । ॐ पृथिव्यै नमः । ॐ ओषधिभ्यो
 नमः । ॐ वाचे नमः । ॐ वाचस्पतये नमः । ॐ विष्णवे नमः ।
 ॐ महद्भ्यो नमः । ॐ अद्भ्यो नमः । ॐ अपाम्पतये वरुणाय नमः ॥ ”
 इति प्रणम्योपविश्य शुद्धोदकेन संवर्चसेति मन्त्रेण मुखं
 विमृजेत् ।

तत्रमंत्रः—“ ॐ संवर्चसा पर्यसा सन्तु नूभिर्गन्महि मनसा सठं
 शिवेन । त्वष्टासुदत्रोविदधातुरायोऽनुमार्ष्टु तन्वो यद्विलिष्टम् ” इति ।

ततो विसर्जनम्—“ देवागातुविदो गातुं वित्वा गातुमित । मन-
 सस्पतुऽइमन्देवयज्ञं स्वाहाव्वातेधात् ॥ यथाशक्ति कृतेनानेन
 देवर्षिमनुष्यपितृतर्पणारुख्येन कर्मणा भगवान् मम समस्त
 पितृस्वरूपी जनार्दनः प्रीयतां न मम । ॐ तत्सद्ब्रह्मार्पण-
 मस्तु । ॐ विष्णवे नमः ॥ ३ ॥

इति श्रीरत्नदुर्गनिवासिना श्रीगौडवंशावतंसेन वशिष्ठगोत्रोद्भवेन
 शिवालोपाह्वेन पंडित श्रीकस्तूरी चन्द्र पौत्रेण श्रीचतुर्थीलाला-
 त्मजेन श्रीगङ्गाधर शर्मणा तामडायतेन संगृहीताया
 वाजसनेयिनां “ चातुर्थीलाली-उपाकर्म पद्धत्या
 जलाशयकृत्य प्रयोगात्मकः प्रथमो
 विभागः समाप्तः ॥

अथ ऋषीणां पूजन प्रकारः ।

तत्र तावत्कर्ता शुद्धः सन् नवेवाससी परिधाय, तीर्थतीरे गृहे वाऽन्य-
शुद्धस्थले आगत्य, पूजासम्भारान्सर्वाभियुज्य, देवपूजनार्थं शुद्धकाष्ठपट्टोपरि
नवं सदशं धौतं वस्त्रं प्रसार्य तदुपरि गणपत्यादिदेवान् संस्थाप्य, द्वितीय-
वस्त्राच्छादिते पीठे अपामार्गमिश्रितैस्त्रिभिस्त्रिभिर्दमैः पृथग् पृथग् गायत्रीं जप्त्वा
ब्रह्मग्रन्थियुक्तान्सारुन्धतीकान् सप्तर्षीन् प्रागग्रानुदगग्रान्वा संस्थाप्य, अक्षत
पुञ्जे घृतदीपं प्रज्वलय्य स्थापयेत् । ततः सुमुहूर्ते स्वासने प्राङ्मुख उदङ्मुखो-

१ अपामार्ग मिश्रितैस्त्रिभिस्त्रिभिः कुशैः पृथग् पृथग् गायत्रीं पठित्वा ब्रह्म-
ग्रन्थियुक्ताः सप्तर्षयः कार्याः । ते च पीठे नवं सदशं धौतं वस्त्रं रम्भापत्रं वा
प्रसार्य तस्मिन्प्रागग्रान् उदगग्रान्वा स्थापनीयाः ।

तथा च कात्यायनः—“ कश्यपादीनृषीन्सप्त कृत्वा दर्भमयान् शुभान् ।
पूजयित्वा विधानेन तर्पयेच्छन्दसां गणम् ” ।

अन्यश्च—“ अपामार्गसमिश्राणां कुशादीनां त्रिभिस्त्रिभिः कुर्यात्सप्त ऋषी-
श्चैव पूजयेच्च यथाक्रमम् ” ॥

विधानपारिजाते कृष्णाजिनिः—“ उपाकर्मणि चोत्सर्गे यथाकालं समेत्य च ।
ऋषीन्दर्भमयान् कृत्वा पूजयेत्तर्पयेत्ततः ” ॥

व्यासः—“ विष्टरं सप्तभिर्दमैर्द्वादशाङ्गुलदैर्ध्यकम् । चतुरङ्गुलमग्रेस्याद्ग्र-
न्थिरैकाङ्गुलस्तथा । प्रदक्षिणभ्रमं कृत्वा ऋषीणावाह्य पूजयेत् ” ॥

रेणुदीक्षितकारिकायाम्—“ प्रतिष्ठावाहनं चैव कालज्ञानं भवेत्ततः । पूजोप-
वीती दानं स्यात्प्राचीनावीतिपूर्वकम् ॥ उत्सर्गः पितरश्चैव आचान्तो वंशकीर्तनम् ॥
तत्सवितुरित्यारभ्य गायत्र्या ब्रुवणं चतुः । विरताः स्मेति च सकृदध्यायादीन्प-
ठेत्ततः । तदेतद्वचाऽभ्युक्तं नमस्कारो विसर्जनम् ” ॥

२ तन्त्रसारे—“ दीपं न स्थापयेद्भूमौ ” । इति वाक्यात् ॥

“ विना दीपेन सकला कार्यं सिद्धिर्न जायते । अतः प्रकाशको दीपः पूर्वं
स्थाप्यो यथा विधिः ” ॥ दीपकश्च गोघृतं सम्पादितो वेदितव्यः । “ दीपे देयं
च गोघृतम् ” । इत्युक्तेरिति बोध्यम् ।

वोपविश्यकेशरचन्दनादिना स्वस्तितिलकं विधाय, सप्रणवगायत्र्या शिखां बद्ध्वाऽऽचम्य प्राणानायम्य स्वस्तिपाठं पठेत् ।

अथ स्वस्तिपाठ मन्त्राः ।

“हरि ÷ ॐ स्वस्ति नऽइन्द्रो बृहद्व्रवातं स्वस्तिनं ÷ पूषा विश्व-
वेदातं । स्वस्ति नस्तार्क्ष्योऽरिष्टनेमिं स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ॥ १ ॥
पय ÷ पृथिव्यामप्यऽ ओषधीषुपयोदिव्यन्तरिक्षे पयोधाऽ । पयस्वतीतं प्र-
दिश ÷ सन्तु मह्यम् ॥ २ ॥ विष्णोरिराटमसि विष्णोतं श्रत्रैस्तथोविष्णोतं
स्यूरसि विष्णोर्ध्रिवोऽसि । वैष्णवमसि विष्णवे त्वा ॥ ३ ॥ अग्निर्देवता
व्वातो देवता सूर्यो देवता चन्द्रमा देवता । वसवो देवता रुद्रा देवताऽ
दित्या देवता मरुतो देवता विश्वदेवा देवता बृहस्पतिर्देवतेन्द्रो देवता
वरुणो देवता ॥ ४ ॥ द्यौऽशान्तिरन्तरिक्षं शान्तिं ÷ पृथिवी शान्तिरा-
पुतं शान्तिरोषधयतं शान्तिं ÷ वनस्पतयतं शान्तिर्विश्वदेवातं
शान्तिर्ब्रह्मशान्तिं सर्वं ÷ शान्तिं शान्तिरेव शान्तिः सामाशान्तिरेधि
॥ ५ ॥ विश्वानि देवसवितर्दुरितानि परासुव । यद्भद्रन्तन्नऽआसुव ॥ ६ ॥
एतन्ते देवसवितर्यज्ञम्राहुर्वृहस्पतये ब्रह्मणे । तेन यज्ञमेव तेन यज्ञपतिन्तेन
माभव ” ॥ ७ ॥ ॐ शान्तिः शान्तिः सुशान्तिर्भवतु । सर्वारिष्ट शान्ति-
र्भवतु । प्रारब्धे कर्मणि निर्विघ्नतास्तु ॥ इति स्वस्तिपाठं पठित्वा
लक्ष्मीनारायणादिदेवान् प्रतिमन्त्रं प्रणमेत् ।

१ नागदेवः—“ अमन्त्रो दीयते ग्रन्थिर्जपो होमो वृथा भवेत् । स्मृत्वोङ्कारं च गायत्रीं निबध्नीयाच्छिखां ततः ” ॥

ग्रन्थातरे—“ स्नाने दाने जपे होमे सन्ध्यायां देवतार्चने । शिखाग्रन्थि विना कर्म न कुर्याद्वै कदाचन ” ॥

“ ॐ श्रीमन्महागणाधिपतये नमः । ॐ लक्ष्मीनारायणाभ्यां नमः ।
 ॐ उमामहेश्वराभ्यां नमः । ॐ वाणी हिरण्यगर्भाभ्यां नमः । ॐ
 शचीपुरन्दराभ्यां नमः । ॐ मातापितृचरणकमलेभ्यो नमः । ॐ
 कुलदेवताभ्यो नमः । ॐ इष्टदेवताभ्यो नमः । ॐ ग्रामदेवताभ्यो
 नमः । ॐ स्थान देवताभ्यो नमः । ॐ वास्तुदेवताभ्यो नमः ।
 ॐ सूर्यादि ग्रहेभ्यो नमः । ॐ सर्वेभ्योदेवेभ्यो नमः । ॐ सर्वेभ्यो ब्राह्म-
 णेभ्यो नमः । ॐ एतत्कर्मप्रधान देवताभ्यो नमः । ” इति देवान्
 प्रणम्यः “ पुण्यं पुण्याहं दीर्घमायुरस्तु ” इति पठेत् ।

ततश्च—“ ॐ सुमुखश्चैकदन्तश्च कपिलोगजकर्णकः । लम्बोदरश्च
 विकटो विन्ननाशो विनायकः ॥ १ ॥ धूम्रकेतुर्गणाध्यक्षो भालचन्द्रो गजा-
 ननः । द्वादशैतानि नामानि यः पठेच्छृणुयादपि ॥ २ ॥ विद्यारम्भे विवाहे
 च प्रवेशे निर्गमे तथा । सङ्ग्रामे सङ्कटे चैव विघ्नस्तस्य न जायते ॥ ३ ॥
 शुक्लाम्बधरं देवं शशिवर्णं चतुर्भुजम् । प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये
 ॥ ४ ॥ अभीप्सितार्थं सिद्ध्यर्थं पूजितो यः सुरासुरैः सर्वविघ्नहरस्तस्मै
 गणाधिपतये नमः ॥ ५ ॥ सर्वमङ्गलमाङ्गल्ये शिवे सर्वार्थ साधिके । शरण्ये
 चाम्बके गौरि नारायणि नमोऽस्तुते ॥ ६ ॥ सर्वदा सर्वकार्येषु नास्ति तेषां
 ममङ्गलम् । येषां हृदिस्थो भगवान् मङ्गलायतनं हरिः ॥ ७ ॥ लाभस्तेषां
 जयस्तेषां कुतस्तेषां पराजयः । येषामिन्दीवरश्यामो हृदयस्थो जनार्दनः
 ॥ ८ ॥ वक्रतुण्ड महाकाय कोटिसूर्य समप्रभ । अविघ्नं कुरु मे देव सर्व-
 कार्येषु सर्वदा ” ॥ ९ ॥ इति पठित्वा सङ्कल्पं कुर्यात् ।

अथ प्रधान सङ्कल्पः ।

तत्रादौ स्वदक्षिणहस्ते जलगन्धाक्षतपुष्पद्रव्याण्यादाय

१ “ आयुः पुमान्यशः कीर्ति तेजः पुष्टिं बलं श्रियम् । पशुं सुखं धनं धान्यं
 प्राप्नुयात्पितृवन्दनात् ” ॥

हरिः ॐ विष्णुर्विष्णुर्विष्णुः ॐ तत्सदद्यैतस्य श्रीमद्भगवतो महा पुरुषस्य विष्णोराज्ञया प्रवर्त्तमानस्याद्य श्रीब्रह्मणो द्वितीये परार्द्धे एकपञ्चाश त्तमे वर्षे प्रथममासे प्रथमपक्षे प्रथमदिवसेऽहोद्वितीये यामे तृतीये मुहूर्त्ने रथ-न्तरादिद्वात्रिंशत्कल्पानां मध्येऽष्टमे श्रीश्वेतवाराहकल्पे स्वायम्भुवादिमन्व-न्तराणां मध्ये, सप्तमे वैवस्वतमन्वन्तरे, कृतत्रेताद्वापरकलिसंज्ञकानां चतुर्णां युगानां मध्ये वर्त्तमानेऽष्टाविंशतितमे कलियुगे तत्प्रथमचरणे, तथा पञ्चाशत्कोटियोजनविस्तीर्णं भूमण्डलान्तर्गतं सप्तद्वीपमध्यवर्तिनि जम्बूद्वीपे, तत्रापि परम-पवित्रे भारते वर्षे, आर्यावर्तान्तर्गतब्रह्मावर्तकदेशे, अमुक क्षेत्रे (कुमारिका नाम क्षेत्रे) श्रीगङ्गायमुनयोर्महानद्योरमुकदिग्भागे (दक्षिणे भागे) नर्मदाया उत्तरे भागे, श्रीशैवोद्धावतारे, अमुकदेशे, (मरुदेशे) अमुक नगरे (बीकानेर मण्डलान्तर्गत रत्नदुर्गे श्रीचान्द्रसंज्ञकानां प्रभवादि षष्टि सम्बत्सराणां मध्येऽमुकनान्नि सम्बत्सरे, श्रीमन्नृपति विक्रम कर्म समयादमुकसंख्याके सम्बत्सरे, अमुकायने, (दक्षिणायने) अमुकर्तौ (वर्षर्तौ) अमुकमासे (श्रावणमासे) अमुकपक्षे (शुक्ले पक्षे) अमुकतिथौ (पूर्णिमायां) अमुकवासरे, अमुकगोत्रः अमुकशर्माहि वर्मा, गुप्तोऽहंवा) “ ममात्मनः श्रुतिस्मृतिपुराणोक्तफल प्राप्तिपूर्वकं श्रीपरमेश्वर प्रीत्यर्थमुत्सर्जनाङ्गत्वेनारुन्धतीसहितानां कश्यपादि सप्तर्षीणां स्थापनं पूजनं च करिष्ये ” ।

‘ तदङ्गत्वेनादौ निर्विघ्नतापरिसमाप्त्यर्थं गणपतिपूजनं मातृकापूजनं सूर्यादिग्रहपूजनं कलशस्थापनपूजनपूर्वकं श्रीमहाविष्णुपूजनं च करिष्ये ।’ इति सङ्कल्पयेत् ।

१ “प्रारम्भे कर्मणां विघ्न पुण्डरीकं स्मरेद्धरिम् । नारायणं नमस्कृत्य सर्वक-र्माणि कारयेत्” ॥ इत्यादिस्मृतेर्विष्णुपदोच्चारणम् । त्रिकुक्तित्तु आदरार्था ।

तत्रादौकर्मार्थं गङ्गाजलपूरितकलशार्चनम्—ततःस्ववार्मभागेऽक्षतानिक्षिप्य तदुपरिजलपूर्णं कण्ठेरक्तसूत्रेणनिबद्धकुङ्कुमादिचर्चितताम्रकलशमेकं स्थापयेत् ।

ततो दक्षिणहस्ते पुष्पाक्षतानादाय—ॐ तत्त्वायामि ब्रह्मणा
व्वन्दमानस्तदाशास्ते यजमानो हविर्भिः । अर्हेडमानो व्वरुणेह वोध्यु-
रुशर्ठे समानुऽआयुऽं प्रमोषीत् ” ॥ १ ॥ अस्मिन्कलशे ‘ भगव-
न्वरुण इहागच्छ इहतिष्ठ ’ इति वरुणमावाह्य—‘ ॐ अपा-
म्पतिवरुणाय नमः ’ इति नाम मन्त्रेण पञ्चोपचारैः
सम्पूज्य दक्षिण हस्तस्याऽनामिकया कलशमालभ्याभि-
मन्त्रयेत् ।

अथाऽभिमन्त्रण मन्त्राः ।

“ ॐ कलशस्य मुखे विष्णुः कण्ठेरुद्रः समाश्रितः । मूले तस्य स्थितो
ब्रह्मा मध्ये मातृगणाः स्मृताः ॥ १ ॥ कुक्षौ तु सागराः सप्त सप्तद्वीपा वसु-
न्धरा । ऋग्वेदोऽथ यजुर्वेदः सामवेदो ह्यथर्वणः ॥ २ ॥ अङ्गैश्च सहिताः सर्वे
कलशन्तु समाश्रिताः ” ॥ ३ ॥ इत्यभिमन्त्र्य कलशे गङ्गाद्यावा-
हनं कुर्यात् ।

१ “ सुवासितजलैः पूर्णं वामे कुम्भं सुपूजयेत् । कलशस्येति मन्त्रेण तीर्था-
न्यावाहयेत्ततः ” इति ।

२ कर्मप्रदीपे—“ गन्धपुष्पे धूपदीपौ नैवेद्य इति पञ्चकम् । पञ्चोपचार-
माख्यातं पूजने तत्त्वविद्बुधैः ” ॥

३ देवयाज्ञिकः—“ स्पृशन्त्वनामिकाग्रेण क्वचिदालोकयन्नपि । अनुमन्त्रणं
सर्वत्र सदैवमनुमन्त्रयेत् ” ॥

अथ गङ्गाद्यावाहनम् ।

“ॐ गङ्गे च यमुने चैव गोदावरी सरस्वति । नर्मदे सिन्धुकावेरी
जलेऽस्मिन् सन्निधिं कुरु” ॥ १ ॥ अस्मिन्कलशे सर्वाणि तीर्था-
ण्यावाहय मि पूजयामि नमस्करोमीत्यावाह्य— ॐ गङ्गादि
तीर्थेभ्यो नमः” । इति नाम मन्त्रेण गन्धादिभिः सम्पूज्य
प्रार्थयेत् ।

अथ प्रार्थना मन्त्राः ।

“ॐ देव दानव सम्बादे मथ्यमाने महोदधौ । उत्पन्नोऽसि तदा कुम्भ !
विधृतो विष्णुना स्वयम् ॥ १ ॥ त्वत्तोये सर्वतीर्थानि देवाः सर्वे त्वयि
स्थिताः । त्वयि तिष्ठन्ति भूतानि त्वयि प्राणाः प्रतिष्ठिताः ॥ २ ॥ शिवः
स्वयं त्वमेवासि विष्णुस्त्वं च प्रजापतिः । आदित्या वसवो रुद्राः विश्वेदेवाः
सपैत्रिकाः ॥ ३ ॥ त्वयि तिष्ठन्ति सर्वेऽपि यतः कामफलप्रदाः । त्वत्प्रसा-
दादिमं यज्ञं कर्तुमीहे जलोद्भव । सान्निध्यं कुरु मे देव प्रसन्नो भव सर्वदा”
॥ ४ ॥ ॐ पाशपाणे नमस्तुभ्यं पद्मिनी जीवनायक । यावत्कर्मावशानः
स्यात्तावत्वं सन्निधौ भव” ॥ ५ ॥ इति सम्प्रार्थ्य दूर्वाभिः कलशो-
दकेन पूजासम्भारान्स्वात्मानं च सम्प्रोक्षयेत् ।

अथ प्रोक्षणमन्त्रः ।

“ॐ अपवित्रः पवित्रो वा सर्वाऽवस्थाङ्गतोऽपि वा यः स्मरेत्पुण्डरी-
काक्षं स बाह्याभ्यन्तरः शुचिः” ॥ १ ॥ ॐ पुण्डरीकाक्षः पुनातु ३।
इति सम्प्रोक्ष्य दीप पूजनं कुर्यात् ।

अथ दीप पूजनम् ।

तत्रादौ प्रार्थना—“ भो दीप ब्रह्मरूपस्त्वं अन्धकार निवारकः ।
इमां मया कृतां पूजां गृह्णस्तेजः प्रवर्धय ” ॥ १ ॥ इति सम्प्रार्थ्य ।

‘ ॐ ज्योतीरूपाय दीपाय नमः ’ । इति नाम मन्त्रेण गन्धा-
दिभिः सम्पूज्य—‘ अनया पूजया ज्योतीरूपः प्रत्यक्ष दीपः’
प्रीयतां न मम ।

अथ गणपति पूजनम् ।

तत्रादौ ध्यानम्—“ श्वेताङ्ग श्वेतवस्त्रं सितकुसुमगणैः पूजितं
श्वेतगन्धैः क्षीरब्धौ रत्नदीपैः सुरतरुविमले रत्नसिंहासनस्थम् । दोर्भिः
पाशाङ्कुशेष्टा भयधृति विशदं चन्द्रमौलिं त्रिनेत्रं ध्यायेच्छान्त्यर्थ-
मीशं गणपतिममलं श्रीसमेतं प्रसन्नम् ” ॥ १ ॥ ॐ भूर्भुवः स्वः सिद्धि-
बुद्धिसहित महागणाधिप नमः, गणपतिं ध्यायामि ।

ततो हस्ते पुष्पाण्यादाय—“ हे हेरम्बत्वमेहेहि अम्बिकात्र्यम्बका-
त्मज । सिद्धि बुद्धिपते त्र्यक्ष लक्षलाभ पितुः पितः ॥ १ ॥ नागास्य नाग-
हारत्वं गणराज चतुर्भुज । भूषितः स्वायुधैर्दिव्यैः पाशाङ्कुशपरश्वधैः
॥ २ ॥ आवाहयामि पूजार्थं रक्षार्थं च मम क्रतोः । इहागत्य गृहाण त्वं
पूजां क्रतुं च रक्ष मे ॥ ३ ॥ ”

“ ॐ गुणानान्त्वा गुणपतिं ॐ हवामहे प्रियाणान्त्वा प्रियपतिं ॐ
हवामहे निधुनान्त्वा निधिपतिं ॐ हवामहे व्वसो मम । आहर्मे जानि
गर्भधमात्ममजासि गर्भधम् ” ॥ ४ ॥ ॐ भूर्भुवः स्वः सिद्धिबुद्धि-

१ संस्कारमयूखे—‘ आदौ विनायकः पूज्यश्चाऽन्ते तु कुलदेवता ’ इति ।

अविष्यपुराणेऽपि—“ देवतादौ यदा मोहाद् गणेशो न च पूज्यते । तदा
पूजाफलं हन्ति विघ्नराजो गणाधिपः ” ॥

सहिन महागणाधिपतये नमः, गणपतिमावाहयामि स्थापयामि । इत्यावाह्य—‘ ॐ गं गणपतये नमः ’ इति नाम मन्त्रेण षोडशोपचारैः सम्पूज्य प्रार्थयेत् ।

अथ प्रार्थना ।

“ ॐ गजाननम्भूत गणादिसेवितं कपित्थजम्बुफलचारुभक्षणम् । उमासुतं शोक विनाशकारकं नमामि विघ्नेश्वर पादपङ्कजम् ” ॥ १ ॥ इति सम्प्रार्थ्य—‘ अनया पूजया श्रीगणपतिः साङ्गः सपरिवारः प्रीयताम् ।

अथ मातृका पूजनम् ।

तत आग्नेय्यां दिशि पट्टे रक्तवस्त्रं प्रसार्य हरिद्रया षोडश कोष्ठान्कृत्वा तेषु प्रत्येकं गोधूमेः रक्ताक्षतैः पूगीफलैर्वा गौर्यादि मातृका निवेद्याः ।

तद्यथा—“ ॐ गणेशाय नमः ” गणेशमावाहयामि १ “ ॐ गौर्यै नमः ” गौरीमावाहयामि २ “ ॐ पद्मायै नमः ” पद्मामावाहयामि ३ “ ॐ शच्यै नमः ” शचीमावाहयामि ४ “ ॐ मेधायै नमः ”

१ आदौ ओंकारः अन्ते च नमः शब्दोच्चारणेन मन्त्रो निष्पन्नो भवति ।

यथा—“ ॐ गं गणपतये नमः । ” यथोक्तम्—“ ॐ कारादिषु संयुक्तं नमस्कारान्तकीर्तितम् । स्व नाम सर्वसत्त्वानां मन्त्र इत्यभिधीयते ” ॥

गारुडे—“ प्रणवादि नमोऽन्तं च चतुर्थ्यन्तं च सत्तम । देवतायाः स्वकं नाम मूलमन्त्रः प्रकीर्तितः ” ॥ प्रणवादि-ओंकारादि, नमोऽन्तं-नमः शब्दान्तम् । एवं भूतं देवतायाः चतुर्थ्यन्तं नाम ।

२ गोभिलस्मृतौ—“ कर्मादिषु सर्वेषु मातरः, सगणाधिपाः । पूजनीया प्रवक्ष्येन पूजिताः पूजयन्ति ताः ” ॥

मेशामावाहयामि ५ “ॐ सावित्र्यै नमः” सावित्रीमावाहयामि ६
 “ॐ विजयायै नमः” विजयामावाहयामि ७ “ॐ जयायै नमः”
 जयामावाहयामि ८ “ॐ देवसेनायै नमः” देवसेना-
 मावाहयामि ९ “ॐ स्वधायै नमः” स्वधामावाह-
 यामि १० “ॐ स्वाहायै नमः” स्वाहामावाहयामि ११
 “ॐ मातृभ्यो नमः” मातृरावाहयामि १२ “ॐ लोकमातृभ्यो
 नमः” लोकमातृरावाहयामि १३ “ॐ हृष्टायै नमः” हृष्टिमा-
 वाहयामि १४ “ॐ पुष्टायै नमः” पुष्टिमावाहयामि १५ “ॐ
 तुष्टायै नमः” तुष्टिमावाहयामि १६ “ॐ आत्मनः कुलदेवतायै
 नमः” आत्मनः कुलदेवतामावाहयामि १७ इत्यावाह्य-
 “ॐ मनोजुतिर्जुतामाज्यस्य बृहस्पतिर्द्युमिमं तनो त्वरिष्टं यज्ञं समिमं
 दधातु । विश्वे देवा स इह मा दयन्ता मो रम्पतिष्ठ ” ॥ १ ॥
 ॐ भूर्भुवः स्वः गणपतिसहिता गौर्यादि मातरः सुप्रति-
 ष्ठिता वरदा भवन्तिवाति प्रतिष्ठाप्य—“ॐ गौर्यादिषोडशमातृ-
 काभ्यो नमः ” । इति नाम मन्त्रेण षोडशोपचारैः सम्पूज्य
 प्रार्थयेत् ।

अथ प्रार्थना ।

“ॐ आयुरारोग्यमैश्वर्यं ददध्वं मातरो मम । निर्विघ्नं सर्वकार्येषु
 कुरुध्वं सगणाधिपाः ” ॥ १ ॥ इति सम्प्रार्थ्य—अनयापूजया
 श्रीगणपतिसहित गौर्यादि षोडशमातरः प्रीयन्तां न मम ।

अथ प्रार्थना ।

ततः साञ्जलिः—“ॐ यदङ्गत्वेन भो देव्यः पूजिता विधिमार्गतः ।
 कुर्वन्तु कार्यमखिलं निर्विघ्नेन क्रतुद्भवम् ” ॥ १ ॥ इति सम्प्रार्थ्य—
 ‘अनया पूजया श्यादि सप्त घृतमातरः प्रीयन्तां न मम ।

अथ नवग्रह पूजनम् ।

तत्रादौ हस्ते पुष्पाक्षतानादाय ग्रहमण्डलमध्ये रक्तपुष्पाक्षतैः सूर्यमावाहयेत् ।

तद्यथा—“ॐ आकृष्णेन रजसा वर्त्तमानो निवेशयन्नमृतमर्त्येष्व ।
हिरण्ययेन सविता रथेना देवो याति भुवनानि पश्यन् ” ॥ १ ॥
ॐ भूर्भुवः स्वः सूर्य इहागच्छ इहतिष्ठ सूर्याय नमः, सूर्य-
मावाहयामि ।

तत आग्नेय्यां दिशि सोमम्—“ॐ इमं देवाऽ असपत्नं
सुवध्वम् महते क्षत्राय महते ज्यैष्ठ्याय महते उजानराज्यायेन्द्रस्येन्द्रियाय ।
इमममुष्य पुत्रममुष्य पुत्रमप्ये विशऽएषवो मी राजा सोमोऽस्माक-
म्नाह्णाना ११ राजा ” ॥ २ ॥ ॐ भू० चन्द्र इहागच्छ०
चन्द्राय नमः ।

ततो दक्षिणस्यां दिशि भौमम्—“ॐ अग्निर्मूर्द्धादिवऽं ककु-
त्पतिः पृथिव्याऽअधम् । अपा ११ रेता ११ सिजिन्वति ” ॥ ३ ॥
ॐ भू० भौम इहा० भौमाय नमः ।

तत ऐशान्यां दिशि बुधम्—“ॐ उद्बुध्य स्वाग्ने प्रतिजागृहि-
त्वमिष्टापूर्ते सठि सृजेथा मयश्च । अस्मिन्सुधस्थेऽअध्युतरस्मिन्विश्वेदेवा
यजमानश्च सीदत ” ॥ ४ ॥ ॐ भू० बुध इहागच्छ० बुधाय नमः ।

१ उत्पलपरिमले—“कार्याग्नेषु सर्वेषु प्रतिष्ठास्वध्वरेषु च । नवधेइम प्रवेशे
च गर्भाधानादि कर्मसु । आरोग्य स्नानसमये संक्रान्तौ रोगसम्भवे । अभिचारे च
यः कुर्याद् ग्रहपूजां विधानतः । सोऽभीष्टफलमाप्नोति निर्विघ्नेन न संशयः” ॥

तत उत्तरस्यां दिशि बृहस्पतिम्—“ ॐ बृहस्पतेऽति यदुर्घो
अर्हाद्युमद्विभाति क्रतुमज्जेनेषु । यदीदयच्छर्वसः ऋतप्रजात तदस्मासु द्रविणं
धेहि चित्रम् ” ॥ ५ ॥ ॐ भू० बृहस्पते इहागच्छ० बृहस्पतये
नमः ।

ततः पूर्वस्यां दिशि शुक्रम्—“ ॐ अन्नात्परिक्षुतो रसं ब्रह्मणा
व्यपिवत्क्षत्रम्पयुतं सोमम्प्रजापतिः । ऋतेन सत्यमिन्द्रियं विपानंठं शुक्रम-
न्धसुऽन्द्रस्येन्द्रियमिदम्पयोऽमृतम्मधु ” ॥ ६ ॥ ॐ भू० शुक्र इहा०
शुक्राय नमः ।

ततः पश्चिमायां दिशि शनैश्वरम्—“ ॐ शन्नोदेवीरभिष्टयऽ-
आपो भवन्तु पीतेयं । शयोरभिल्वन्तु नः ” ॥ ७ ॥ ॐ भू० शनै-
श्वर इहा० शनैश्वराय नमः ।

ततो नैऋत्यां दिशिराहुम्—“ ॐ कया न श्रित्रऽआमुवदूती
सदावृधुं सखा । कया शचिष्ठयावृता ” ॥ ८ ॥ ॐ भू० राहो इहा०
राहवे नमः ।

ततो वायव्यां दिशिकेतुम्—“ ॐ केतुं कृण्वन् केतवेपेशोमर्ग्याऽ
अपेशसे । समुषद्विरजायथाऽ ” ॥ ९ ॥ ॐ भूर्भुवः स्वः केतो इहा-
गच्छ इहतिष्ठ केतवे नमः ।

इत्यावाह्य—“ ॐ मनो जूर्तिर्जुषतामाज्यस्य बृहस्पतिर्यज्ञमिमंतेनो
त्वरिष्टं युज्जठं समिमं दधातु । विश्वेदेवासऽइहमादयन्तामोऽम्पतिष्ठ ” ॥
॥ १ ॥ ॐ सूर्यादिग्रहेभ्यो नमः, सुप्रतिष्ठिता वरदा भव-
तेति प्रतिष्ठाप्य—“ ॐ सूर्यादिग्रहेभ्यो नमः ” । इति नाम मन्त्रेण
षोडशोपचारैः सम्पूज्य प्रार्थयेत् ।

अथ प्रार्थना ।

ब्रह्मा मुरारि स्त्रिपुरान्तकारी भानुः शशी भूमिसुतो बुधश्च । गुरुश्च
शुक्रः शनि राहु केतवः सर्वे ग्रहाः शान्ति करा भवन्तु ॥ १ ॥
इति सम्प्रार्थ्य—‘अनया पूजया सूर्यादिग्रहाः प्रीयन्तां
न मम ।

अथ कलश पूजनम् ।

तत्रैशान्यां गोधूमादिधान्यपुञ्जेष्वव्रणं ताम्रकलशं
मृण्मयकलशं वा महिद्यौरित्यादिमन्त्रैः प्रतिष्ठाप्य पूजयेत् ।

ततो हस्ते पुष्पाक्षतानादाय—“ॐ तत्त्वायामि ब्रह्मणा वन्द-
मानस्तदाशस्ते यजमानो हविर्भि” ÷ अहेडमानो वरुणेह वोध्युरुशठं समान
ऽआयुःप्रमोषात्” ॥ १ ॥ ॐ अस्मिन्कलशे भगवन् वरुण
इहागच्छ इह तिष्ठेति वरुणमावाह्य—“ॐ अपाम्पति वरुणाय
नमः” । इति नाममन्त्रेण षोडशोपचारैः सम्पूजयेत् । ततो
दक्षिणहस्तस्यानामिकया कलशमालभ्याभिमन्त्रयेत् ।

अथाऽभिमन्त्रणम् ।

“ॐ कलशस्य मुखे विष्णुः कण्ठे रुद्रः समाश्रितः । मूले तस्य स्थितो
ब्रह्मा मध्ये मातृगणाः स्मृताः ॥ १ ॥ कुक्षौ तु सागराः सप्त सप्तद्वीपा
वसुन्धरा । ऋग्वेदोऽथ यजुर्वेदः सामवेदो ह्यथर्वणः ॥ २ ॥ अङ्गैश्च सहिताः
सर्वे कलशन्तु समाश्रिताः” ॥ ३ ॥ इत्यभिमन्त्र्य प्रार्थयेत् ।

अथ प्रार्थना ।

“ॐ देवदानव सम्वादे मध्यमाने महोदधौ । उत्पन्नोऽसि तदा
कुम्भ ! विधृतो विष्णुना स्वयम् ॥ १ ॥ त्वत्तोये सर्वतीर्थानि देवाः सर्वे

त्वयि स्थिताः । त्वयि तिष्ठन्ति भूतानि त्वयि प्राणाः प्रतिष्ठिताः ॥ २ ॥
शिवः स्वयं त्वमेवासि विष्णुस्त्वं च प्रजापतिः । आदित्या वसवोरुद्राः
विश्वेदेवाः सपैत्रिकाः ॥ ३ ॥ त्वयि तिष्ठन्ति सर्वेऽपि यतः कामफलप्रदाः ।
त्वत्प्रसादादिमां पूजां कर्तुमीहे जलोद्भव । सान्निध्यं कुरु मे देव प्रसन्नो
भव सर्वदा ” ॥ ४ ॥ ॐ प्रसन्नो भव । ॐ वरदो भव । इति
सम्प्रार्थ्य--अनया पूजया अपाम्पति वरुणः साङ्गः सपरि-
वारः प्रीयतां न मम ।

अथ शालग्राम पूजनम् ।

ततो रजतादिपात्रे चन्दनादिनाऽष्टदलं कृत्वा तुलसी-
दलं च निधाय, तदुपरि शालग्रामशिलां संस्थाप्य पुरुष-
सूक्तेनाऽभिषेकं कुर्यात् ।

ततः पञ्चामृतेन--“ ॐ पञ्चनुद्यः सरस्वतीमर्पयन्ति सन्नोतसङ् ।
सरस्वती तु पञ्चधासो देशे भवत्सारित् ” ॥ १ ॥ इति मन्त्रेण
संस्नाप्य पुनः शुद्धोदकेन स्नापयित्वा शुद्धवस्त्रेण सम्प्रो-
ञ्छ्य सिंहासने स्थापयेत् ।

पुनरुपवीतं “ ॐ यज्ञोपवीतं परमं पवित्रं प्रजापतेर्यत्सहजं
पुरस्तात् । आयुष्यमग्न्यं प्रतिमुञ्च शुभ्रं यज्ञोपवीतं बलमस्तु तेजः ” ॥
॥ १ ॥ इति मन्त्रेण समर्प्य गन्धं पुष्पाणि तुलसीदलानि

१ आ० सूत्रावलौ--‘, स्नानान्ते चार्पयेद्वस्त्रं देवानां प्रीतये सदा । ब्रह्मसूत्रं
च दातव्यं पूजाफलमभीप्सुना ’

२ पुष्पार्पणप्रकारः कालिका पुराणे--“ पत्रं वा यदि वा पुष्पं फलं वापि
तथैव च । केशवार्थे शिवार्थे वा यथोत्पन्नं तथार्पयेत् ॥ मध्यमाऽनामिकामध्ये
पुष्पं सङ्गृह्य पूजयेत् । अङ्गुष्ठं तर्जनीभ्यामु निर्मात्यमपनोदयेत् ”

च समर्प्य, धूपं दीपं च समर्प्य नैवेद्यं देवदक्षिणे निधाय
ग्राममुद्रयाऽर्पयेत् ।

तद्यथा—“ॐ प्राणायस्वाहा । ‘ ॐ अपानाय स्वाहा ’ । ‘व्यानाय
स्वाहा’ । ‘ ॐ उदानाय स्वाहा ’ । ‘ ॐ समानाय स्वाहा ’ । ‘ ॐ
नाभ्याऽआसीदुन्तरिक्षं शीर्ष्णोद्यौऽसमवर्तत । पृथ्वाभूमिर्दिशुश्चोत्रा-
त्तथालोकाऽऽकल्पयन् ” ॥ इति समर्प्य नैवेद्यमध्ये पानीयं
दत्त्वा पुनर्नैवेद्यमर्पयित्वा उत्तरापोशनं हस्तप्रक्षालनं मुखप्रक्षालनं आचमनीयं
करोद्वर्तनार्थं चन्दनं च समर्प्य ऋतुफलं ताम्बूलं दक्षिणां च समर्प्य प्रार्थयेत् ।

अथ प्रार्थना ।

“ ॐ नमोऽस्त्वनन्ताय सहस्रमूर्तये सहस्रपादाक्षि शिरोरुवाहवे । सहस्र
नाम्ने पुरुष शाश्वते सहस्रकोटियुगधारिणे नमः ” ॥ १ ॥ इति
पठित्वा प्रणमेत् ।

अथ सप्तर्षि स्थापनं पूजनञ्च ।

तत्रादौ सव्यहस्तधृताक्षतेभ्यः दक्ष हस्तेन अक्षतानादाय
कश्यपोदि ऋषीनावाहयेत्)

१ नैवेद्य स्थापन क्रमो गौत्तमीये—“ नैवेद्यं दक्षिणेभागे पुरतो वा न पृष्ठतः ।
भक्ष्यं भोज्यं च लेह्यं च पेयं चोष्यं च पञ्चमम् । सर्वत्र चैव नैवेद्यमाराध्यास्मै
निवेदयेत् ” ॥

अन्यञ्च—“ दक्षिणं न्तु परित्यज्य वामे चैव निधापयेत् । अभोज्यं तद्भूवेदनं
पानीयं च सुरोपमम् ” ॥

२ पूजनार्हा ऋषयः—“ कश्यपोऽथ भरद्वाजो गौतमश्चात्रिरेव च । जमदग्नि-
र्वसिष्ठश्च विश्वामित्रो महामनाः ॥ एते देवर्षयः सप्त साध्वी चैवाप्यरुन्धती ।
पूजनीया विशेपेण वेदोत्सर्जनं कर्मणि ” ॥

स्मृतिरत्ने—“ कुर्यात्सप्त ऋषिभ्यश्च स्थापनं च पुयक् पृथक् । प्रतिष्ठावाहानं
चैव कालज्ञानं भवेत्ततः ” ॥

तत्रक्रमः—“ ॐ भूर्भुवः स्वः कश्यपाय नमः कश्यपम् आवाहयामि
स्थापयामि । भो कश्यप इहागच्छ इह तिष्ठ पूजां गृहाण मम सम्मुखः
सुप्रसन्नो वरदो भव ” ॥ १ ॥ इत्यक्षत प्रक्षेपपूर्वकं दर्भमयं
कश्यपं स्थापयेत् ।

(एवं सर्वत्र)—“ ॐ भरद्वाजाय नमः भरद्वाजम् आवाहयामि
स्थापयामि । भो भरद्वाज इहागच्छ इह तिष्ठ० ” ॥ २ ॥

“ ॐ भूर्भुवः स्वः गौतमाय नमः गौतमम् आवाहयामि स्थापयामि ।
भो गौतम इहागच्छ इह तिष्ठ० ” ॥ ३ ॥

“ ॐ भूर्भुवः स्वः अत्रये नमः अत्रिमावाहयामि स्थापयामि ।
भो अत्रये इहागच्छ इह तिष्ठ० ” ॥ ४ ॥

“ ॐ भूर्भुवः स्वः जमदग्नये नमः जमदग्निमावाहयामि स्थापयामि ।
भो जमदग्नये इहा इहागच्छ इह तिष्ठ० ” ॥ ५ ॥

“ ॐ भूर्भुवः स्वः वशिष्ठाय नमः वशिष्ठमावाहयामि स्थापयामि ।
भो वशिष्ठ इहागच्छ इह तिष्ठ० ” ॥ ६ ॥

“ ॐ भूर्भुवः स्वः विश्वामित्राय नमः विश्वामित्रमावाहयामि स्थापयामि ।
भो विश्वामित्र इहागच्छ इह तिष्ठ० ” ॥ ७ ॥

“ ॐ भूर्भुवः स्वः अरुन्धत्यै नमः अरुन्धतीमावाहयामि स्थापयामि ।
भो अरुन्धति इहागच्छ इह तिष्ठ० ” पूजां गृहाण मम सम्मुखा सुप्रसन्ना
वरदा भव ” ॥ ८ ॥

इत्यावाह्य पुष्पाक्षतान् गृहीत्वा प्रतिष्ठापयेत् ।

“ ॐ मनोजुतिर्जुषतामाज्ज्यस्य बृहस्पतिर्यज्ञमिमन्तनोत्वरिष्टं युञ्जते
समिमन्दधातु । विवर्धे देवांसऽइहमादयन्तुमो ३म्प्रतिष्ठ ॥ १ ॥ एष वै-
प्रतिष्ठानामयुज्ञो यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते सर्वमेव प्रतिष्ठितम्भवति ” ॥ २ ॥
ॐ अरुन्धती सहिताः सप्तर्षयः सुप्रतिष्ठिता वरदा वरदा भवन्तु । इति
करस्थित पुष्पाक्षतान् ऋष्युपरि निक्षिपेत् प्रार्थयेच्च ।

अथ ऋषि प्रार्थना ।

“ॐ इमावेव गौतमभरद्वाजावयमेव गौतमोऽयं भारद्वाजऽइमावेव विश्वामित्रजमदग्नीऽमयमेव विश्वामित्रोऽयं जमदग्निरिमावेव वसिष्ठकश्यपा वयमेव वसिष्ठोऽयं कश्यपो वागेवात्रिर्वाचाह्यन्नमद्यते तिह्वैनामैतद्यदत्रिरिति सर्वस्यात्ता भवति सर्वस्याऽन्नं भवति स्यऽएवंवेद ” ॥ इति सम्प्रार्थ्य ध्यायेत् ।

अथ ध्यानम् ।

“ ॐ सुप्तऽऋषय ऽं प्रतिहिताऽं शरीरे सुप्त रक्षन्ति सदमप्रमादम् । सुप्तापुऽं स्वपतो लोकमीयुस्तत्र जागृतो अस्वप्नजौ सत्रसदौ च देवौ ॥ १ ॥ ॐ इदं विष्णुर्विचक्रमे त्रेधा निदधे पदम् । समूढमस्य पा १७ सुरे स्वाहा ॥ २ ॥ ॐ सहस्रशीर्षा पुरुषं सहस्राक्षऽ सहस्रपात् । सभूमिं ठे सर्वतस्पृत्वात्यतिष्ठदशाङ्गुलम् ॥ ३ ॥ ॐ भूर्भुवः स्वः अरुन्धतीसहित कश्यपादि सप्तर्षिभ्यो नमः ध्यानं समर्पयामि ॥ १ ॥

“ ॐ पुरुष एवेदं सर्वं यद्भूतं यच्च भाव्यम् । उतामृतत्वस्येशानो यदन्नेनातिरोहति ” ॥ ॐ भूर्भुव अरुन्धतीसहित सप्तर्षिभ्यो नमः आसनार्थे पुष्पाणि समर्पयामि ॥ २ ॥

“ ॐ एतावानस्य मुहिमातो ज्यायांश्च पुरुषऽ । पादोऽस्य विश्वा भूतानि त्रिपादस्यामृतमिन्द्रिवि ” ॥ ॐ भूर्भुवः स्वः अरुन्धतीसहित सप्तर्षिभ्यो नमः पाद्यं समर्पयामि ॥ ३ ॥

“ ॐ त्रिपादूर्ध्वऽउदैत्पुरुषं पादोऽस्ये हा भुवत्पुनः । ततो विष्वङ् व्य-
क्रामत्साशनानशनेऽभि ” ॥ ॐ भूर्भुवः स्वः अरुन्धतीसहित
सप्तर्षिभ्यो नमः अर्घ्यं समर्पयामि ॥ ४ ॥

“ ॐ ततो विराडजायत विराजोऽधिपुरुषः । सजातोऽत्यरिच्यत-
पश्चाद्भूमिमथोपुरः ” ॥ ॐ भूर्भुवः स्वः अरुन्धतीसहित सप्त-
र्षिभ्यो नमः आचमनीयं समर्पयामि ५ ॥

“ ॐ तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतं सम्भृतमृषदाज्यम् । पुंस्तान्श्चक्रेवायुव्या-
नारुण्याग्न्याश्चये ” ॥ ॐ भूर्भुवः स्वः अरुन्धतीसहित
सप्तर्षिभ्यो नमः स्नानं समर्पयामि ॥ ६ ॥

“ ॐ पञ्चनद्युत्सरस्वती मपियन्ति सप्तोत्तसः । सरस्वती त पञ्चधासो
देशेऽभवत्सारित् ॐ भूर्भुवः स्वः अरुन्धती सहित सप्तर्षिभ्यो
नमः पञ्चामृतस्नानं समर्पयामि ॥ ७ ॥

पुनः शुद्धोदकस्नानं समर्पयामि ।

“ ॐ गन्धद्वारां दुराधर्षा नित्यपुष्टांकरीषिणीम् । ईश्वरीं सर्वभूतानां
तामिहोपहृये श्रियम् ” ॥ ॐ भूर्भुवः स्वः अरुन्धतीसहित सप्त-
र्षिभ्योनमः गन्धोदकस्नानं सम ॥ ८ ॥

ततः स्नानान्ते सहस्रशीर्षेति षोडशमिर्ऋग्भिरभिषेकं
कुर्यात् ।

१ धन्वतरि — “ गव्यमाज्यं दधि क्षीरं माक्षिकं शर्करान्वितम् । एकत्र मिलितं
ज्ञेयं दिव्यं पञ्चामृतं परम् ” ॥

नतः— ‘ ॐ तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतऽऋचुः सामानि यज्ञिरे । छन्दा११सि
यज्ञिरे तस्माद्यजुस्तस्मादजायत ” ॥ ॐ भूर्भुवः स्वः अरुन्धती-
सहित सप्तर्षिभ्यो नमः वस्त्रोपवस्त्रं समर्पयामि ॥ ९ ॥

वस्त्रान्ते आचमनीयं समर्पयामि ।

“ ॐ तस्मादश्वाऽअजायन्तयेकेचोभयादतः । गार्वोहयज्ञिरे तस्मा-
त्तस्माज्जाताऽअजावयः ” ॥ ॐ भूर्भुवः स्वः अरुन्धतीसहित
सप्तर्षिभ्यो नमः यज्ञोपवीतानि समर्पयामि ॥ १० ॥

यज्ञोपवीतान्ते आचमनीयं समर्पयामि ।

“ ॐ तंय्यज्ञम्वर्हिषिप्रौक्षन्पुरुषंजातमग्रतः । तेन देवाऽअयंजन्तसाध्याऽ
ऋषयश्चये ” ॥ ॐ भूर्भुवः स्वः अरुन्धतीसहित सप्तर्षिभ्यो नमः
गन्धं समर्पयामि ॥ ११ ॥

“ अक्षत्रमीं मदन्तुष्टवप्त्रियाऽअधूषत । अस्तोषतु स्वमानवो विप्रान-
विष्टयामतीयोयाजान्विन्द्रते हरी ” ॥ ॐ भूर्भुवः स्वः अरुन्धती
सहित सप्तर्षिभ्यो नमः अक्षतान् सम० ॥ १२ ॥

ॐ अहिंरिव भोगैः पर्येति बाहुंज्यायाहेतिम्परिवाधमानः । हुस्तमो
विश्वा वयुनानि विद्वान्पुमान्पुमा११सम्परिपातु विश्वतः ” ॥ ॐ
भूर्भुवः स्वः अरुन्धती सहित सप्तर्षिभ्यो नमः हरिद्राकुं-
कुमादिद्रव्याणि समर्पयामि ॥ १३ ॥

१ आ० का०—“ स्नाने वस्त्रे च नैवेद्ये दद्यादाचमनं तथा ” ।

२ देवानां गन्धं नित्यमनामिकयाऽनुलेपयेत् ।

उक्तं च ब्राह्मे—“ अनामिकया देवानामृषीणां च तथैव च । गन्धानुलेपनं
कार्यं प्रयत्नेन विशेषतः ॥ पितृणामर्पयेद्गन्धं तर्जन्या च सदैव हि । तथैवाऽङ्गु-
ष्ठमध्याभ्यां धार्यो गन्धः स्वयं बुधैः ” ॥

“ॐ यत्पुरुषं व्यदधुः कति धाव्यकल्पयन् । मुखं किमस्यासीत् किञ्चाह-
किमूरूपादाऽउच्येते” ॥ ॐ भूर्भुवः स्वः अरुन्धती सहित
सप्तर्षिभ्यो नमः पुष्पाणि समर्पयामि ॥ १४ ॥

तुलसीदलानि बिल्वपत्राणि कमलानि च ऋषिभ्यो
विशेषतः समर्पयेत् ।

“ॐ ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीद्वाहुराजुन्यः कृतं । ऊरुतदस्य यद्वैश्वं ÷
पद्भ्यां ११ शुद्रोऽजयात” ॥ ॐ भूर्भुवः स्वः अरुन्धती सहित
सप्तर्षिभ्यो नमः धूपमाग्रापयामि ॥ १५ ॥

“ॐ चन्द्रमामनसोजातश्चक्षुः सूर्योऽजयात । श्रोत्राद्वायुश्च प्राणश्च
मुखादग्निराजयात” ॥ ॐ भूर्भुवः स्वः अरुन्धती सहित सप्त-
र्षिभ्यो नमः दीपं दर्शयामि ॥ १६ ॥

(दीपान्ते हस्तप्रक्षालनम् ।

“ॐ नाव्याऽआसीदन्तरिक्षं शीष्णोद्यौऽंसमवर्त्तत । पद्भ्याम्भूमि-
दिशुः श्रोत्रात्तथालोकांऽअकल्पयन्” ॥ ॐ भूर्भुवः स्वः अरुन्धती
सहित सप्तर्षिभ्यो नमः नैवेद्यं समर्पयामि ॥ १७ ॥

(नैवेद्यान्ते आचमनीयं समर्पयामि ।

“ॐ साऽफलिनीर्याऽअफलाऽअपुष्पायाश्च पुष्पिणी ÷ । बृहस्पतिं
प्रसूतास्तानो मुन्चन्त्व ठं हस ÷ ” ॥ भूर्भुवः स्वः अरुन्धती
सहित सप्तर्षिभ्यो नमः ऋतुफलानि समर्पयामि ॥ १८ ॥

१ धूपादिस्थापन क्रमः रुद्रयामे—“ दीपं दक्षिणतो दद्यात्पुनः वा न
वामतः । वामतस्तु तथा धूपमग्रे वा न तु दक्षिणे ” ॥

“ ॐ यत्पुरुषेण हविषा देवा यज्ञमतन्वत । त्वसन्तो स्यासीदाव्यङ्म्रीष्मऽ-
हुष्मऽंशुरद्विऽ ॥ ॐ भूर्भुवः स्वः अरुन्धती सहित सप्त-
र्षिभ्यो नमः ताम्बूलं समर्पयामि ॥ १९ ॥

“ ॐ हिरण्यगर्भऽसमवर्तताग्रे भूतस्य जातऽं पतिरेकऽआसीत् । सदा-
धार पृथिवीन्द्यामुतेमाङ्गस्मै देवाय हविषा विधेम ” ॥ ॐ भूर्भुवः स्वः
अरुन्धती सहित सप्तर्षिभ्यो नमः दक्षिणां समर्पयामि ॥ २० ॥

ततः कर्पूरेण नीराजनं कुर्यात्—“ ॐ इदं ठं हविऽं प्रजुनेनम्मे
ऽअस्तु दशवीरु ठं सर्व्वगण ११ स्वस्त्ये । आत्मसर्नि प्रजासर्नि पशुसर्नि
लोकसन्त्यभयसर्नि । अग्निं प्रजाम्बहुलाम्मे करोत्वन्नं पयोरेतोऽअस्मासु
घत्त ” ॥ ॐ भूर्भुवः स्वः अरुन्धती सहित सप्तर्षिभ्यो नमः
कर्पूरार्तिक्यं समर्पयामि ॥ २१ ॥

ततो मन्त्र पुष्पयुक्ताऽञ्जलिं दद्यात्—“ शरणागतदीनार्त परि-
त्राणपरायणाः । रक्षन्तु मुनयः सर्वे मामद्य शरणागतम् । सप्तर्षयः शुभाः
श्रेष्ठाः सर्वेषां च शुभप्रदाः । पुष्पाञ्जलिं मया दत्तं गृह्णन्तु मुनि-
सत्तमाः ” ॥

“ ॐ यज्ञेन यज्ञभयजन्त देवास्तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् । तेहना-
कम्महिमानं सचन्त्यत्र पूर्व्वे साध्याऽं सन्ति देवाऽं ” ॥ ॐ भूर्भुवः
स्वः अरुन्धती सहित सप्तर्षिभ्यो नमः मन्त्र पुष्पाञ्जलिं
समर्पयामि ॥ २२ ॥

१ “ नाना सुगन्ध पुष्पाणि यथा कालोद्भवानि च । पुष्पाञ्जलिः शुभादेया
देवताप्रीतये सदा ” ॥ इति आह्निक सूत्रावली ।

“ यानि कानि च पापानि जन्मान्तरकृतानि च । तानि तानि विनश्यन्ति प्रदक्षिण पदे पदे ” ॥

“ ॐ सप्तस्योसन्परिधयस्त्रिंशत्सप्तसमिधं ÷ कृताः । देवा यद्यज्ञन्तान्वा-
नाऽवघ्नन्पुरुषम्पशुम् ” ॥ ॐ भूर्भुवः स्वः अरुन्धतीसहित
सप्तर्षिभ्यो नमः प्रदक्षिणां समर्पयामि ॥ २३ ॥

अथ प्रार्थना ।

“ ॐ मन्त्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं मुनीश्वराः यत्पूजितं मया सर्वं
परिपूर्णं तदस्तु मे ” ॥ ॐ भूर्भुवः स्वः अरुन्धतीसहित सप्त-
र्षिभ्यो नमः नमस्कारं समर्पयामि ॥ २४ ॥

अनेन मया वेदोत्सर्जनाङ्गत्वेन कृतेन ध्यानावाहनादि षोडशोपचारैः
पूजनेन अरुन्धतीसहित कश्यपादि सप्तर्षयः प्रीयन्तां न मम !

ॐ तत्सद्ब्रह्मार्पणमस्तु ।

अथ स्वपितृभ्यो यज्ञोपवीतदानम् ।

तत्रागौ सर्वे प्राचीनावीतिनो (अपसव्यो भूत्वा) दक्षिणाभि-
मुखाः स्वपुरतो यज्ञोपवीतानि निधाय कुशोदकं गृहीत्वा—देशकालौ
सङ्कीर्त्य अमुक गोत्रः अमुक शर्माहं (गुप्तोऽहं वा) “ अद्यामुक
गोत्रेभ्यः अस्मत्पितृपितामह प्रपितामहेभ्योऽमुकाऽमुक शर्मभ्यः
(गुप्तेभ्यः) तथा द्वितीयगोत्रेभ्यः अस्मन्मातामह—प्रमाता-
मह—वृद्धप्रमातामहेभ्योऽमुकाऽमुकशर्मभ्यः, गुप्तेभ्यः) “ तथाऽ-
न्येभ्यः कव्यवाहनरादि दिव्य पितृभ्यश्च इमानि यज्ञोपवीतानि स्वधा
सम्पद्यन्ताम् ” । इति ऋष्युपरि यज्ञोपवीतानि समर्पयेत् ।

१ अत्र यज्ञोपवीतदानमपसव्येन—तथा च स्मृतिरस्ते—“पूजोपवीतिना
दानं प्राचीनावीति पूर्वकम्” ॥

(जीवत्पितृकैरपि पितुः पित्राभिः मातामहादिभ्यश्च यज्ञोपवीतानि देयानि)

ततः सव्यं कृत्वा सर्वान् ब्राह्मणान् गन्धादिना सम्पूज्य तेभ्यो यज्ञोपवीतानि दत्त्वा पश्चात्सर्वैः सह स्वयमपि धारयेत् ।

अथ यज्ञोपवीत धारण प्रयोगः ।

तत्रादौ आचम्य प्राणानायम्य देशकालौ सङ्कीर्त्य-
अमुक गोत्रः अमुकशर्माहं (वर्मा गुप्तोऽहं वा) “ मम श्रौतस्मार्त-
कर्मानुष्ठानसिद्धिद्वारा श्रीपरमेश्वर प्रीत्यर्थं नूतनयज्ञोपवीतधारणं करिष्ये ” ।

“ तदङ्गत्वेनादौ नूतन यज्ञोपवीतमार्जनाऽभिमन्त्रणं च करिष्ये ” ।
इति सङ्कल्प्य ॐ इदम्विष्णुरित्यादिमन्त्रैरुपवीतानि
प्रक्षालयेत् ।

तत्रमन्त्रः—“ ॐ इदं विष्णुर्विचक्रमे त्रेधा निदधे पदम् । समूढमस्य
पा ११ सुरे स्वाहा ” ॥ १ ॥

“ ॐ आपो हिष्ठा गेयोभुवस्तानिऽऊर्जे दधातन । मुहरेणाय चक्षसे ॥
ॐ यो व ÷ शिवतो रसस्तस्य भाजयतेह नः उशतीरिव मातरं ÷ ॥
ॐ तस्माऽअरहमाम वो यस्य क्षयाय जिन्वथ । आपो जुनयथा च नहं ”
॥ २ ॥ इति यज्ञोपवीतानि प्रक्षाल्याऽनन्तरं दक्षकृत्वो
गायत्र्याभिमन्त्र्य पुष्पाक्षतानादाय तन्तुषु देवतानामा-
वाहनं कुर्यात् ।

तद्यथा—प्रथमतन्तौ—“ ॐ काराय नमः ॐ कारमावाह-
यामि ” ॥ १ ॥ द्वितीयतन्तौ—“ ॐ अग्नये नमः अग्निमावाह-

१ वायुपुराणे—“ उपाकर्मणि विप्रेभ्यो दद्याद्यज्ञोपवीतकम् । आयुष्मान्
जायते तेन कर्मणा मानवो भुवि ” ॥

यामि ” ॥ २ ॥ तृतीयतन्तौ—“ ॐ सर्वेभ्यो नमः सर्पानावा-
हयामि ” ॥ ३ ॥ चतुर्थतन्तौ—“ ॐ सोमाय नमः सोममावा-
हयामि ” ॥ ४ ॥ पञ्चमतन्तौ—“ ॐ पितृभ्यो नमः पितृनावा-
हयामि ” ॥ ५ ॥ षष्ठतन्तौ—“ ॐ प्रजापतये नमः प्रजापतिमा-
वाहयामि ” ॥ ६ ॥ सप्तमतन्तौ—“ ॐ अनिलाय नमः अनिल-
मावाहयामि ” ॥ ७ ॥ अष्टमतन्तौ—“ ॐ सूर्याय नमः सूर्य-
मावाहयामि ” ॥ ८ ॥ नवम तन्तौ—“ ॐ विश्वेभ्यो देवेभ्यो नमः
विश्वान्देवानावाहयामि ” ॥ ९ ॥

अथ ग्रन्थिदेवतानामावाहनम् ।

ततः प्रथम ग्रन्थिमध्ये—“ ॐ ब्रह्मणे नमः ब्रह्माणमावाह-
यामि ’ ॥ १ ॥

द्वितीय ग्रन्थिमध्ये—“ ॐ विष्णवे नमः विष्णुमावाहयामि ” ॥ २ ॥
तृतीयग्रन्थिमध्ये—“ ॐ रुद्राय नमः रुद्रमावाहयामि ” ॥ ३ ॥
इति यज्ञोपवीतानामुपरि पुष्पाक्षतान्निक्षिपेत् ।

१ अष्टमतन्तौ—यममावाहयामीत्यपि पाठः ।

२ आ० सूत्रावलौ—“ अष्टमे सूर्य एव च ” । इति ।

३ “ त्रिवृता ग्रन्थिनैकेन त्रिभिः पञ्चभिरेव वा ” ।

सामवेदीय छान्दोग्य सूत्र परिशिष्टेऽपि—“ ब्रह्मणोपादितं सूत्रं विष्णुना
त्रिगुणी कृतम् । कृतो ग्रन्थिस्त्रिनेत्रेण गायत्र्या चाभिमन्त्रितम् ” ॥

“ तिथिर्वारञ्च नक्षत्रं तत्त्ववेदगुणान्वितम् । कालत्रयञ्च मासश्च ब्रह्मसूत्रं हि
पणवम् ” ॥ (तिथि १५, वार ७, नक्षत्र २७, तत्त्व २५, वेद ४, गुण ३
मास १२, काल ३, सर्वयोग ९६ चञ्चे)

मतान्तरेतु-चतुर्षु वेदेषु अशीति सहस्र कर्मणो मन्त्राः सन्ति । षोडश-
सहस्रोपासनाकाण्डस्य मन्त्राः, एषामेव मन्त्राणां पणवन्ति ९६ आवर्ताः
(चञ्चाः) सन्ति, देवर्षिपुत्र ऋणस्मारकास्त्रय ग्रन्थयो विद्यन्ते ।

ततः—‘ॐ प्रणवाद्यावाहितदेवताभ्यो नमः’ यथा स्थानमहं
न्यसामि । इत्यावाह्य षोडशोपचारैः सम्पूज्य ध्यायेत् ।

अथ ध्यानम् ।

ततः साञ्जलिः—“ॐ प्रजापतेर्यत्सहजं पवित्रं कोर्पाससूत्रोद्भवब्रह्म-
सूत्रम् । ब्रह्मत्वसिद्धये च यशः प्रकाशं जपस्य सिद्धिं कुरु ब्रह्मसूत्रम् ॥ १ ॥

“ॐ युवासुवासाः परिवीत आगात्स उश्रेयान्भवति जायमानः । तन्धी-
रासः कवय उन्नयन्ति स्वाध्यो मनसा देवयन्तः” ॥ २ ॥ इति ध्यात्वा
यज्ञोपवीत धारणं कुर्यात् ।

अथ यज्ञोपवीत धारणम् ।

ततो नूतन यज्ञोपवीतं वाग्नहस्ते गृहीत्वा दक्षिणहस्ते-
नाऽऽच्छाद्य दशकृत्वो गायत्र्याभिमतं सूर्याय दर्शयित्वा
हस्ते जलमादाय—‘यज्ञोपवीतं पितृ मन्त्रस्य परमेष्ठी ऋषिः लिङ्गोक्ता
देवता त्रिष्टुप्छन्दः यज्ञोपवीतधारणे विनियोगः’ । इति क्षिपेत् ।

ततो वक्ष्यमाणमन्त्रं पठन् यज्ञोपवीतं पृथक् पृथक्
धारयेत् ।

तत्रमन्त्रः—“ॐ यज्ञोपवीतं परमं पवित्रं प्रजापतेर्यत्सहजं पुरस्तात् ।
आयुष्यमग्र्यं प्रतिमुञ्च शुभ्रं यज्ञोपवीतं बलमस्तु तेजः ॥ यज्ञोपवीतमसि
यज्ञस्य त्वा यज्ञोपवीते नोपनह्यामि ” इति ।

१ “कृते पद्ममयं सूत्रं त्रेतायां कनकोद्भवम् ।

द्वापरे राजतं प्रोक्तं कलौ कार्पाससम्भवम्” ॥

२ यज्ञोपवीतधारण प्रकारः मतान्तरे—“सूतके मृतके चैव गते मास
चतुष्टये । नव यज्ञोपवीतानि धृत्वा जीर्णानि संत्यजेत्” ॥

संग्रहेच—“उपाकर्मणि चोत्सर्गे गते मासचतुष्टये । नव यज्ञोपवीतानि
धृत्वा पूर्वाणि संत्यजेत्”—

“ प्रतियज्ञोपवीतधारणान्ते आचमनम् ” ।

ततः—“ ॐ एतावद्दिनपर्यन्तं ब्रह्मत्वं धारितं मया । जीर्णत्वात्त्वत्परि-
त्यागो गच्छ सूत्र ! यथा सुखम् ” । इति मन्त्रेण जीर्णयज्ञोपवीतं
शिरोमार्गेण निःसार्य भूमौ त्यजेत् । पश्चाद्यथाशक्ति गायत्रीं
जपेत् ।

अथाऽर्पणम् ।

कृतेनानेन नवयज्ञोपवीतं धारणाङ्गत्वेन यथाशक्ति गायत्री जप कर्मणा
श्रीसविता देवता प्रीयतां न मम । ॐ तत्सद् ब्रह्मार्पणमस्तु । इति
यज्ञोपवीतं धारण प्रयोगः ।

अन्यच्च—“ यज्ञोपवीतं यदि जीर्णभूतं वेदान्त नित्यं परब्रह्मसूत्रम् । आयुष्य-
मग्न्यं प्रतिमुञ्च शुभ्रं यज्ञोपवीतं च विसर्जनीयम् ॥ यज्ञोपवीते द्वे धार्ये श्रौते
स्मार्ते च कर्मणि । तृतीयमुत्तरीयार्थं वस्त्राभावे चतुर्थकम् । नष्टे भ्रष्टे नवं मन्त्राद्
धृत्वा भ्रष्टं जले क्षिपेत् । स्तनाद्धर्मधोनाभेन धार्यं तत्कथञ्चन ॥ पृष्ठवंशे च
नाभ्याश्च धृतं तद्विन्दते कटिम् ॥ तद्धार्यमुपवीतं स्यान्नातिलम्बं न चोच्छ्रितम् ।
वामस्कन्धे कृतं नाभिहृत्पृष्ठवंशयोर्धृतम् ” ॥ इति वायुपुराणे ।

स्मृत्यन्तरे—“ नाभेरुर्ध्वमनायुष्यमधोनाभेस्तपः क्षयः । तस्मान्नाभिसमं कुर्या-
दुपवीतं विचक्षणः ” ॥

आ० सूत्रावलौ—“ विना यज्ञोपवीतेन विष्णुमूर्तोत्सगंकृष्यदि । उपवासद्वयं
कृत्वा दानैर्होमैस्तु शुद्ध्यति ” ॥ इति ।

“ विना यज्ञोपवीतेन तोयं यः पिबति द्विजः । उपवासेन चैकेन पञ्चगव्येन
शुद्ध्यति ” ॥

“ पतितं त्रुटितं वापि ब्रह्मसूत्रं यदा भवेत् । नूतनं धारयेद्विप्रः स्नानसंकल्प
पूर्वकम् ” ॥

वायुपुराणे—“ उपवीतमलंकारं स्रजं करकमेव च । उपानहौ च वास्तश्च धृत-
मन्यैर्न धारयेत् ” ॥

अथोत्सर्गाङ्ग भूत मृषितर्पणम् ।

तत्रादौ आचम्य प्राणानायम्य देशकालौ सङ्कीर्त्य-
 “ममात्मन एतत्स्थूलशरीरावरोधेन सुकृतोदय फलप्राप्तिपूर्वकं छन्दसां
 कचिदनध्यायादिकाले पठनादनधिकारिभिः शूद्रादिभिः श्रूयमाणत्वेन कृत-
 स्याऽध्ययनस्य दोषनिरासार्थमुत्सर्गाङ्गभूतं तर्पणं करिष्ये” । इति
 सङ्कल्प्य दक्षिणं जान्वाच्चेशानाभिमुखः सव्येन प्रागग्रैर्द-
 भैर्देवतीर्थेन देवतर्पणं कुर्यात् ।

ततः साञ्जलिः—“ ॐ विश्वे देवासुऽआगतशृणुतामिऽहमर्ठहवम् ।
 एदम्बर्हिर्निषीदत ” ॥ १ ॥

“विश्वेदेवाऽशृणुतेमर्ठं हवाम्येऽअन्तरिक्षेऽअपुद्यविष्ट । येऽअग्निजिह्वाऽ-
 उतवायजत्राऽआसद्यास्मिन्बर्हिषिमादयध्वम् ” ॥ २ ॥ इति देवाना-
 वाह्य तर्पणम् ।

तद्यथा—“ ॐ देवास्तृप्यन्ताम् ” । “ ॐ छन्दासि तृप्यन्ताम् ” ।
 “ ॐ वेदास्तृप्यन्ताम् ” । “ ॐ ऋषयस्तृप्यन्ताम् ” । “ ॐ पुराणा-
 चार्यास्तृप्यन्ताम् ” । “ ॐ गन्धर्वास्तृप्यन्ताम् ” । “ ॐ इतराचार्या-
 स्तृप्यन्ताम् ” । “ ॐ संवत्सरास्तृप्यन्ताम् ” ।

ततो मृतपितृको वामं जान्वाच्च दक्षिणाभिमुखोऽपस-
 व्येन तिलमिश्रितं जलमञ्जलौ गृहीत्वा—“ ॐ अद्यामुक गोत्राः
 अस्मत्पितरः अमुकशर्माणो वसुरूपास्तृप्यध्वं स्वधा नमः ” ॥ ३ ॥ “ ॐ
 अमुकगोत्राः अस्मत्पितामहाः अमुकशर्माणो रुद्ररूपास्तृप्यध्वं स्वधानमः । ”
 ॥ ३ ॥ “ ॐ अमुकगोत्राः अस्मत्प्रपितामहाः अमुकशर्माण आदित्यरूपा-
 स्तृप्यध्वं स्वधा नमः ” ॥ ३ ॥ इति स्वपितृस्तर्पणम् ।

“ ॐ अद्याऽमुकगोत्राः अस्मन्मातृ पितामही प्रपितामहाः अमुकी देव्यो
 गङ्गा यमुना सरस्वती स्वरूपिण्यस्तृप्यध्वं स्वधा नमः ” ॥ ३ ॥

“ ॐ अद्याऽमुकगोत्राः अस्मन्मातामह प्रमातामह वृद्धप्रमातामहाः
अमुकाऽमुकशर्माणः (गुप्तावा) सपत्नीका स्तृप्यध्वं स्वधा नमः ॥ ३ ॥

जीवत्पितृकैः पुत्रैः शिष्यैश्चाचार्यस्य पितृतर्पणं कार्यम् ।
तद्यथा—“ ॐ अद्याऽमुकगोत्राः अस्मदाचार्य पितरः अमुक शर्माणस्तृप्यध्वं
स्वधा नमः ” ॥

ततो यज्ञोपवीतिनो (सव्यो) भूत्वाऽऽचम्य सर्वे ऋष्य
भिमुखाः सन्तो वंशानां वाचनं विनियोगं च कुर्युः ।

अथ वंशानां वाचनम् ।

“ ॐ अयं पुर इत्यादिपंचानां साध्या ऋषयो यजूंषि प्राणभृतो देवताः ।
मूद्धेत्यादि द्वयोर्देवा ऋषयो यजूंषि लिङ्गोक्ता देवताः । माछन्द इत्यादि
षोडशानां परमेष्ठी ऋषिर्यजूंषि लिङ्गोक्ता देवताः ऋषि तर्पणे विनि-
योगः ” । ॐ सप्तऽऽषय इत्यस्य याज्ञवल्क्य ऋषिः सप्तर्षयो देवताः
जगती छन्दः ऋषि तर्पणे विनियोगः । इति ऋष्यादिकं स्मृत्वा
ऋषीणामुपरि तर्पणं कर्तव्यम् ।

तद्यथा—“ ॐ अयम्पुरो भुवस्तस्य प्राणो भौवायनो व्वसन्तऽं प्राणा-
यनो गायत्री व्वासन्ती गायत्र्यै । गायत्रङ्गायत्रादुपा११शुरुपा११
शोखिवृत्रिवृत्तो रथन्तरं व्वसिष्ठऽऽषि ÷ प्रजापति गृहीतया
त्वया प्राणङ्गृहामि प्रजाब्ध्य ÷ ॥ १ ॥ अयःक्षिणाव्विश्वक
र्मातस्यमनो वैश्वकर्म्मणङ् ग्रीष्मोमानसस्त्रिष्टुब्जैष्मीं त्रिष्टुभं ÷
स्वारठं स्वारादन्तर्ग्यामोन्तर्ग्यामात्पञ्चदशः पञ्चदशाद्बृहद्भूरद्वाजऽ-
ऋषि ÷ प्रजापतिगृहीतया त्वयामनो गृहामि प्रजाब्ध्य ÷ ॥ २ ॥
अयम्पुश्चाद्विश्वव्यचास्तस्य चक्षुर्वैश्वव्यचसंवर्षाश्चाक्षुष्या जगती व्वर्षोज-

गत्याऽऽक्रवसममृवसमाच्छुक्रतं शुक्रात्सदशः ससदशाद्वैरूपाञ्जमदमि
 ऋषि ÷ प्रजापतिगृहीतया त्वया चक्षुर्गृहामिप्रजाभ्य ÷ ॥ ३ ॥ इदमुत्त-
 रात्स्वस्तस्य श्रोत्रं सौवर्णं शरच्छौच्यनुष्टुप् शारद्यनुष्टुभेऽष्टमैडान्मन्थी
 मन्थिनऽएकविंशऽएकविंशं शाद्वैराजं विश्वामित्रऽऽक्रषि ÷ प्रजापति
 गृहीतया त्वया श्रोत्रङ्गृहामि प्रजाभ्य ÷ ॥ ४ ॥ इयमुपरिमतिस्तस्यै
 वाह्मात्याहेमन्तो वाच्यः पंक्तिहेमन्तीपङ्क्त्यै निधनं वन्निधनवतऽआग्र-
 यणऽआग्रयणत्रिणवत्रयस्त्रिंशो शोत्रिणवत्रयस्त्रिंशो शाभ्यां ११ शाकरैवते
 विश्वकर्मऽऽक्रषि ÷ प्रजापतिगृहीतया त्वया वाचं गृहामि प्रजाभ्यो
 लोकन्ताऽइन्द्रम् ॥ ५ ॥ लोकमृणाच्छिद्रमृणाथोसीददध्रुवात्वम् । इन्द्रा-
 ग्नीत्वावृहस्पतिरस्मिन्त्योनावसीषदन् ॥ ६ ॥ ताऽअस्यसूददोहसः सोमं
 श्रीणन्तिपृश्नयः । जन्मन्देवानां विशस्त्रिष्वारोचनेदिवत् ॥ ७ ॥ इन्द्रं
 विश्वाऽअवीवृधन्तसमुद्रव्यं च सङ्गिर ÷ । रथीतमर्ठरथीनां वाजां ११
 सत्पतिम्पतिम् ॥ ८ ॥ ” मन्त्रोक्ता ऋषयस्तृप्यन्ताम् ।

“ ॐ मुद्धाव्य ÷ प्रजापतिश्छन्द ÷ क्षत्रं वस्योमयन्दुच्छन्दो विष्ट-
 म्भोव्योधिपतिश्छन्दो विश्वकर्माव्य ÷ परमेष्ठीच्छन्दो वस्तोव्यो-
 विवलच्छन्दो वृष्णिर्व्योविशालच्छन्दः पुरुषो व्यस्तद्रच्छन्दो व्याघ्रो-
 व्योनाधृष्टच्छन्द ÷ सिंठो होव्यश्छदिच्छन्द ÷ षष्ठवाङ्मयोवृहतीछन्दऽ
 उक्षाव्य ÷ ककुपच्छन्दऽऽक्रष्यो व्यय ÷ सुतोवृहतीछन्दो नङ्गान्वय ÷
 ॥ ९ ॥ अनुङ्गान्वय ÷ पंक्तिश्छन्दो धेनुर्व्यो जगतीछन्दस्त्र्यविर्व्य-
 श्छिद्रपृच्छन्दो दित्यवाङ्मयो विराट्छन्दः पञ्चाविर्व्यो गायत्रीछन्दस्त्रिवत्सो

वयंऽउष्णिक्छन्दस्तुर्ग्यवाङ्मयोऽनुष्टुप्छन्दोऽलोकन्ताऽइन्द्रम् ” ॥ १० ॥

“ मन्त्रोक्तानि छन्दांसि तृप्यन्ताम् ” ।

“ ॐ माच्छन्द ÷ प्रमाच्छन्द ÷ प्रतिमाच्छन्दोऽअस्तीवयुश्छन्द ÷
पंक्तिश्छन्दऽउष्णिक्छन्दोऽबृहतीछन्दोऽनुष्टुप्छन्दोऽविराट्छन्दो गायत्री-
छन्दऽस्त्रिष्टुप्छन्दो जगतीछन्द ÷ ॥ ११ ॥ पृथिवी-
छन्दोऽन्तरिक्षच्छन्दो द्यौश्छन्दऽ समाश्छन्दोऽनक्षत्रा-

णिच्छन्दो वाक्छन्दो मनश्छन्द ÷ कृषिश्छन्दो हिरण्यच्छन्दो गौश्छन्दो-
जाच्छन्दोऽश्वश्छन्द ÷ ॥ १२ ॥ अग्निर्देवता वामतो देवता सूर्योदेवता
चन्द्रमा देवता वसवो देवता रुद्रादेवता दित्यादेवता मरुतो देवता विश्वे-
देवा देवता बृहस्पतिर्देवतेन्द्रो देवता वरुणो देवता ” ॥ १३ ॥

“ मन्त्रोक्ता देवतास्तृप्यन्ताम् ” ॥

“ ॐ एवश्छन्दो वरिवश्छन्द ÷ शुम्भश्छन्द ÷ परिभूश्छन्दऽआच्छ-
छन्दो मनश्छन्दो व्यचश्छन्दः सिन्धुश्छन्द ÷ समुद्रश्छन्दः सरिरच्छन्दः
ककुच्छन्दः स्त्रिकुच्छन्द ÷ काव्यच्छन्दोऽअङ्कुच्छन्दो क्षरपङ्क्तिश्छन्द ÷
पदपङ्क्तिच्छन्दो विष्टारपङ्क्तिश्छन्द ÷ क्षुरोभजश्छन्दऽआच्छछन्द ÷
प्रच्छछन्द ÷ ॥ १४ ॥ आच्छछन्द ÷ प्रच्छछन्द ÷ संयच्छन्दो
वियच्छन्दो बृहच्छन्दो रथन्तरच्छन्दो निकायश्छन्दो विवधश्छन्दो गिर-
श्छन्दो भाजश्छन्द ÷ स्रुष्टुपछन्दो नुष्टुपछन्दऽएवश्छन्दो वरिवश्छन्दो
वयश्छन्दो वयस्कृच्छन्दो विष्पद्वाश्छन्दो विशालच्छन्दश्छदिश्छन्दो
दूरोहणच्छन्दस्तन्द्रच्छन्दोऽअङ्गाङ्गच्छन्द ÷ ” ॥ १५ ॥ मन्त्रोक्तानि
छन्दांसि तृप्यन्ताम् ।

ॐ रश्मिनासुत्यायसुत्यञ्जिन्वप्रेतिना धर्म्मणाधर्म्मञ्जिन्वान्वित्यादिवादि
 वैज्जिन्व सुन्धिनान्तरिक्षेणान्तरिक्षञ्जिन्वप्रतिधिनापृथिव्यापृथिवीञ्जिन्वविष्ट
 म्भेनवृष्ट्यावृष्टिञ्जिन्वप्रवयान्हाहर्जिन्वानुयाराव्यारात्रीञ्जिन्वोशिजाव्वसुभ्यो
 व्वसूजिन्वपप्रकेतेनादित्येभ्यऽआदित्याञ्जिन्वतन्तुना रायत् ॥ १६ ॥ तन्तु-
 नारायस्योषेण रायस्पोषञ्जिन्व सठ्ठ सप्येण श्रुताय श्रुतञ्जिन्वैडेनौषधीभिरोष-
 धीञ्जिन्वोत्तमन तनूमिस्तनूजिन्वव्योधसाधीतेनाधीतञ्जिन्वाभिजिततेजसा ते
 जोजिन्व ॥ १७ ॥ प्रतिपदसिप्रतिपदेदत्वानुपदेस्यनुपदेत्वा सम्पदसि सम्पदे-
 त्वातेजोसितजसेत्वात्रिवृदसि ॥ १८ ॥ त्रिवृदसि त्रिवृतेत्वाप्प्रवृदसिप्रवृतेत्वा-
 व्विवृदसि विवृतेत्वासवृदसि सवृतेत्वाक्रमोस्याक्रमायत्वा सङ्क्रमोसि सङ्क्र-
 मायत्त्वोत्क्रमोस्युत्क्रमायत्वोत्क्रान्तिरस्युत्क्रान्त्यैत्वाधिपतिर्नेज्जोञ्जिन्व १९
 रात्र्यसिप्राचीदिग्वसवस्तेदेवाऽअधिपतयोमिहेतीनाम्प्रतिधुर्त्तात्रिवृत्त्वास्तोम ÷
 पृथिव्या ११ श्रयत्त्वाज्यमुक्थमव्यथायैस्तभ्नातु रथन्तरठ्ठसाम्प्रतिष्ठित्याऽअन्त
 रिक्षऽऋषयस्त्वाप्रथमजादेवेषु दिवोमात्रयाव्वरिग्णाप्रथन्तुविधुर्त्ताचायमधिप-
 तिश्चतेत्वासर्वे संविदानानाकस्यपृष्ठेस्वर्गेलोकेयजमानश्चसादयन्तु ॥ २० ॥ वि-
 राडसिदक्षिणादिमुद्रास्ते देवाऽअधिपतयोऽइन्द्रोहेतीनाम्प्रतिधुर्त्तापिञ्चदशस्त्वा
 स्तोम ÷ पृथिव्या ११ श्रयत्त्वाज्यमुक्थमव्यथायैस्तभ्नातु बृहत्साम्-
 प्रतिष्ठित्याऽअन्तरिक्षऽऋषयस्त्वा प्रथमजा देवेषु दिवोमात्रया व्वरिग्णाप्र-
 थन्तु विधुर्त्ताचायमधिपतिश्चतेत्वासर्वे संविदानानाकस्य पृष्ठे स्वर्गे लोके
 यजमानश्च सादयन्तु ॥ २१ ॥ सम्प्राडसिप्रतीचीदिगादित्यास्ते देवाऽ-
 अधिपतयो व्वरुणो हेतीनाम्प्रतिधुर्त्ता सप्तदशस्त्वा स्तोम ÷

पृथिव्या ७७ श्रयतु मरुत्त्वतीयमुक्थमव्यथायैस्तभ्नातु वैरूपठे
साम प्रतिष्ठित्याऽअन्तरिक्षऽऋषयस्त्वा प्रथमजादेवेषु दिवोमा-
मात्रया च्वरिम्णा प्रथन्तु विधत्ता चायमधिपतिश्चतेत्वा सर्वे
संविदानानाकस्य पृष्ठे स्वर्गे लोकेऽयजमानश्च सादयन्तु ॥ २२ ॥ स्वराड-
स्युदीचीदिङ्मरुतस्ते देवाऽअधिपतयन्तु सोमोहेतीनाम्प्रतिधत्तैकविठं शस्त्वा-
स्तोमः पृथिव्या ७७ श्रयतु निष्कवेवस्यमुक्थमव्यथायै स्तभ्नातु वैराजठे
सामप्रतिष्ठित्याऽअन्तरिक्षऽऋषयस्त्वा प्रथमजादेवेषु दिवोमात्रया च्वरिम्णा-
प्रथन्तु विधत्ता चायमधिपतिश्चतेत्वा सर्वे संविदानानाकस्य पृष्ठे स्वर्गे-
लोकेऽयजमानश्च सादयन्तु ॥ २३ ॥ अधिपत्वन्यमिवृहतीदिग्विधे ते
देवाऽअधिपतयो वृहस्पतिर्हेतीनाम्प्रतिधत्तात्रिणवत्रयस्त्रिष्ठशौत्वास्तोमोपृथि-
व्या ७७ श्रयतां वैश्वदेवाग्निमारुतेऽउक्थेऽअव्यथायैस्तम्नीता ७७ शाक-
रैवते सामनी प्रतिष्ठित्याऽअन्तरिक्षऽऋषयस्त्वा प्रथमजादेवेषु
दिवो मात्रया च्वरिम्णा प्रथन्तु विधत्ता चायमधिपतिश्चते त्वा
सर्वे संविदानानाकस्य पृष्ठे स्वर्गे लोके यजमानश्च
सादयन्तु ॥ २४ ॥ अयम्पुरोहरिकेशुं सूर्यरश्मिस्तस्य रथगृत्सश्च
रथौजाश्च सेनानी ग्रामण्यौ । पुञ्जिकस्थलाचक्रतु स्थलाचक्रतुस्थलाचाप्सर-
सौदुङ्क्षणवः पशवोहेतिः पौरुषेयोव्वधत् प्रहेतिस्तेभ्यो नमोऽस्तुतेनोवन्तु
तेनोमृढयन्तु ते चन्द्रिष्मो यश्चनोद्वेष्टितमेषाञ्जम्भे दध्मत् ॥ २५ ॥ अयन्द
क्षिणाविश्वकर्मातस्य रथस्वनश्च रथेचित्रश्चसेनानीग्रामण्यौमेनकाचसहजुन्या-
चाप्सरसौ यातुधानाहेतीरक्षा ७७ सिप्रहेतिस्तेभ्यो नमोऽस्तुतेनोवन्तुतेनो

मृडयन्तु ते यन्दिष्मो यश्च नो द्वेष्टितमेषाञ्जम्भे दध्मन् ॥ २६ ॥ अयम्पश्चाद्विध्व-
 व्यचास्तस्युरथ प्रोतश्चासंमरथश्च सेनानी ग्रामण्यौ । प्रम्लोचन्ती चानुम्लोचन्ती-
 चाप्सरसौ व्याग्राहेति तं सर्पात् प्रहेति स्तेभ्यो नमोऽस्तु ते नो वन्तु ते नो मृडयन्तु
 ते यन्दिष्मो यश्च नो द्वेष्टितमेषाञ्जम्भे दध्मन् ॥ २७ ॥ अयमुत्तरात्संयद्धं
 सुस्तस्य तार्क्ष्यश्चारिष्टनेमिश्च सेनानी ग्रामण्यौ विश्वार्चिचघृतार्चि चाप्सरसावा
 पो हेति त्वर्वात् प्रहेति स्तेभ्यो नमोऽस्तु ते नो वन्तु ते नो मृडयन्तु ते यन्दिष्मो
 यश्च नो द्वेष्टितमेषाञ्जम्भे दध्मन् ॥ २८ ॥ अयमुपर्युर्वाग्वसुस्तस्य
 सेनजिच्च सुषेणश्च सेनानी ग्रामण्यौऽउर्वशीच पूर्वचित्तिश्चाप्सरसाववस्फूर्ज
 न्हेति त्विद्युत्प्रहेति स्तेभ्यो नमोऽस्तु ते नो वन्तु ते नो मृडयन्तु ते यन्दिष्मो-
 यश्च नो द्वेष्टितमेषाञ्जम्भे दध्मन् ॥ २९ ॥ ” मन्त्रोक्ता देवतास्तृ-
 प्यन्ताम् ।

“ ॐ सुप्तऋषयः प्रतिहिताः शरीरे सुप्त रक्षन्ति सदुमप्रमादम् ।
 सुप्तापः स्वपतो लोकमीयुस्तत्र जागृतोऽस्वप्नजौ सत्र सदैव च देवौ ”
 ॥ ३० ॥ मन्त्रोक्ता ऋषयस्तृप्यन्ताम् ।

अथ वंशानां वाचनम् ।

“ ॐ अथ ब्रह्मणः समानुमासाञ्जीवीपुत्रात्साञ्जीवीपुत्रो माण्डूकायने-
 र्माण्डूकाय निर्माण्डव्यान्माण्डव्यः कौत्सात्कौत्सो माहित्येर्माहिस्थिर्त्रिमक-
 क्षायणाद्दामकक्षायणो द्वात्स्याद्वात्स्यः शाण्डिल्याच्छाण्डिल्यः कुश्रेत्कुश्रियश्च-
 वचसो राजस्तम्बायनाद्यज्ञवचाराजस्तम्बायनस्तुरात्कावषेयात्तुः कावषेयः
 प्रजापतेः प्रजापतिर्ब्रह्मणो ब्रह्मस्वयंभुर्ब्रह्मणे नमः ॥ १ ॥ ” वंशोक्ता
 ऋषयस्तृप्यन्ताम् ।

“ ॐ अथवर्तुं शस्तुदिदं व्यवर्तुं शौर्पणायाच्छौर्पणाश्चोगौतमाद्-
 गौतमो वात्स्याद्यास्त्यो वात्स्याच्चपाराशर्य्याच्चपाराशर्य्युं साङ्ख्यत्याश्च
 भारद्वाजाश्च भारद्वाजऽऔदवाहेश्च शाण्डिल्याह्म शाण्डिल्यो वैजवापाश्च
 गौतमाश्च गौतमोवैजपायनाश्चवैष्टपुरेयाश्च वैष्टपुरेयुं शाण्डिल्याच्च रौहि-
 णायनाच्च रौहिणायनं शौनकाच्चात्रेयाच्चरैभ्याश्चरैबभ्युं पौतिमाख्यायणाच्च
 कौण्डिन्यायनाश्च कौण्डिन्यायनं कौण्डिन्यात्कौण्डिन्युं कौण्डिन्या-
 कौण्डिन्युं कौण्डिन्याच्चाग्निवेश्याच्च ॥ २ ॥ अग्निवेश्युं सैतवात्सैतवत्पाराशर्य्या-
 त्पाराशर्य्यो जातूकर्ण्यजातूकर्ण्यभारद्वाजाद्भारद्वाजोभारद्वाजाच्चासुरायणा-
 च्चगौतमाच्चगौतमो भारद्वाजाद्भारद्वाजो वैजवापायनाद्द्वैजवापायनत्कौशिका-
 यनेत् कौशिकायनिर्घृतकौशिकाद् घृतकौञ्जिकत्पाराशर्य्यायणात्पाराशर्य्या-
 यणऽ पाराशर्य्यात्पाराशर्य्यो जातूकर्ण्यजातूकर्ण्यो भारद्वाजाद् भार-
 द्वाजो भारद्वाजाच्चासुरायणाच्चयास्काच्चासुरायण स्त्रैवणे स्त्रैवणि रौप
 जन्घनैरौपजन्घनिरासुरेरासुरिर्भारद्वाजाद्भारद्वाजऽआत्रेयात् ॥ ३ ॥ आत्रे-
 यादात्रेयोमाण्डेर्माण्डि गौतमाद्गौतमो गौतमाद्गौतमो छात्स्याद्छात्स्युं
 शाण्डिल्याच्छाण्डिल्युं कैशोर्य्यात्काप्यात् कैशोर्य्यऽ काप्युं कुमारहारिता-
 त्कुमारहारितो गालवाद्गालवो द्विदर्भी कौण्डिन्या द्विदर्भी कौण्डिन्यो
 च्छत्सुनपातो बाभवाद्छत्सुनपाद्बाभवऽ पन्थऽ सौभरात्पन्थाऽ सौभरोऽयास्या-
 दाङ्गिरसादयास्यऽआङ्गिरसऽआभूतेस्त्वाष्ट्रादाभूतिस्त्वाष्ट्रो द्विश्वरूपात्त्वाष्ट्रा-
 द्विश्वरूपस्त्वाष्ट्रोऽश्विभ्यामश्विनौ दधीचऽआथर्वणाद्दध्यङ्ढाथर्वणो देवादथर्वा-
 देवो मृत्योऽं प्राध्वर्तुं सनान्मृत्युऽं प्राध्वर्तुं सनऽं प्रध्वर्तुं सनात्प्रध्वर्तुं सनऽ

एकसुरेकार्षीर्द्विप्रचित्ते द्विप्रचित्तिर्व्यष्टेर्व्यष्टिः सनारोऽं सनारुऽं सनातना
त्सनातनुऽं सनगात्सनगऽं परमेष्ठिनऽं परमेष्ठी ब्रह्मणो ब्रह्मस्वयम्भु ब्रह्मणे
नमऽं ॥” ॥ ४ ॥ वंशोक्ता ऋषयस्तृप्यन्ताम् ।

“ ॐ अथवर्तः शस्तदिदं व्यवर्तः शौपर्णग्या च्छौपर्णग्यो गौतमा-
द्गौतमो वात्स्याद् वात्स्यो वात्स्याच्च पाराशर्याच्च पाराशर्यः साङ्क-
याच्च भारद्वाजाश्च भारद्वाजऽऔदवाहेश्च शाण्डिल्याच्च शाण्डिल्यो वैजवा-
पाच्च गौतमाच्चगौतमो वैजवापायनाच्च वैष्टपुरेयाच्च वैष्टपुरेयः शाण्डि-
ल्याच्चरौहिणायनाच्च रौहिणायनः शौनकायाच्च जैवन्तायनाश्चरैभ्याच्च-
रभ्यऽं पौतिमाष्यायणाच्च कौण्डिन्यायनाच्च कौण्डिन्यायनः कौण्डिन्याभ्यां
कौण्डिन्यऽ और्णवाभेभ्यऽऔर्णवाभाः कौण्डिन्यात्कौण्डिन्यऽं कौण्डिन्या-
श्चामिवेश्याश्च ॥ ५ ॥ आम्रिवेश्यऽं सैतवात्सैतवऽं पाराशर्यात्पाराशर्यो-
जातूकर्ण्यज्जातूकर्ण्यो भारद्वाजाद्भारद्वाजो भारद्वाजाच्चासुरायणाच्च गौत-
माच्च गौतमो भारद्वाजाद्भारद्वाजो वलाकाकौशिकाद्वलाकाकौशिकः काषा-
यणात्काषायणः सौकरायणात्सौकरायणस्त्रैवणेस्त्रैवणि रौपजञ्घने-
रौपजञ्घनिऽं सायकायनात्सायकायनऽं कौशिकायनेऽं कौ-
शिकायनि धृतकौशिकाद्धृतकौशिकऽं पाराशर्यायणात्पाराशर्यायणऽं
पाराशर्यात्पाराशर्यो जातूकर्ण्यज्जातूकर्ण्यो भारद्वाजाद्भारद्वाजो भार-
द्वाजाच्चासुरायणाच्च यास्काच्चासुरायणस्त्रैवणेस्त्रैवणि रौपजञ्घने रौपजञ्घनि
रासुरेरासुरिर्भारद्वाजाद्भारद्वाजऽआत्रेयात् ॥ ६ ॥ आत्रेयादात्रेयो माण्टे-
र्माण्टिर्गौतमाद्गौतमो गौतमाद्गौतमो वात्स्याद्वात्स्यऽं शाण्डिल्याच्छाण्डिल्यऽं

कैशोर्वात्काप्यात्कैशोर्यऽ काप्यऽ कुमारहारितात्कुमारहारितोगुलवाङ्गालवो
 द्विदर्भीकौण्डिन्या द्विदर्भीकौण्डिन्यो वत्सनपातोवाभवाद्धत्सनपाद्वाभवत्
 पथऽ सौभरात्पन्थाऽ सौभरोऽयुस्यादाङ्गिरसादयुस्यऽआङ्गिरसऽआभूतेस्त्वा-
 घ्रादाभूतिस्त्वाष्ट्रो विश्वरूपात्त्वाष्ट्राद्विश्वरूपस्त्वाष्ट्रोऽश्विभ्यामश्विनौ दधीचऽ
 आथर्वणाद् द्यावृद्धाथर्वणो देवादथर्वादैवो मृत्योऽंप्राध्वर्त्त सनान्मृत्युत्
 प्राध्वर्त्त सनत् प्रध्वर्त्त सनात्प्रध्वर्त्त सनऽएकर्वरेकर्षिर्द्विप्रचित्तेर्वि-
 प्रचित्तिर्व्यष्टे व्यष्टिऽ सनारोऽ सनारुऽ सनातनात्स-
 नातुनऽ सनगात्सनगऽ परमेष्ठिनऽ परमेष्ठो ब्रह्मणे । ब्रह्म स्वयम्भु ब्रह्मणे
 नमः ॥ ७ ॥ वंशोक्ता ऋषयस्तृप्यन्ताम् ।

“ ॐ अथवर्त्तु शस्तुदिदं वयं भारद्वाजीपुत्राद्भारद्वाजीपुत्रो वात्सी-
 माण्डवीपुत्राद्वात्सीमाण्डवीपुत्रऽ पाराशरीपुत्रात्पाराशरीपुत्रो गार्गीपुत्राद्गार्गी-
 पुत्रऽ पाराशरीकौण्डिनी पुत्रात्पाराशरीकौण्डिनीपुत्रो गार्गीपुत्राद्गार्गीपुत्रो
 वाडेयीपुत्राद्वाडेयीपुत्रो मौषिकीपुत्रान्मौषिकी पुत्रो हारिकर्णीपुत्राद्धारिकर्णी-
 पुत्रो भारद्वाजीपुत्राद्भारद्वाजीपुत्रऽ पैङ्गीपुत्रात्पैङ्गीपुत्रः शौनकीपुत्राच्छौनकी-
 पुत्रऽ ॥ ८ ॥ काश्यपीवालाक्यामाठरीपुत्रात्काश्यपीवालाक्या माठरीपुत्रऽ
 कौत्सीपुत्रात्कौत्सीपुत्रो बौधीपुत्राद्बौधीपुत्रऽ शालङ्कायनीपुत्राच्छालङ्कायनी
 पुत्रो वार्षगणीपुत्राद्वार्षगणीपुत्रो गौतमीपुत्राद्गौतमीपुत्रऽआत्रेयीपुत्रादात्रेयी-
 पुत्रो गौतमी पुत्रा द्वौतमी पुत्रो वात्सीपुत्राद्वात्सीपुत्रो भारद्वाजी
 पुत्राद्भारद्वाजीपुत्रऽ पाराशरीपुत्रात्पाराशरीपुत्रो वार्कारुणीपुत्राद्वा-

कारुणीपुत्रऽआर्त्तभागीपुत्रादुत्तभागीपुत्रः शौङ्गीपुत्राच्छौङ्गीपुत्रः साङ्गती
 पुत्रात्साङ्गतीपुत्रः ॥ ९ ॥ आलम्बीपुत्रादालम्बीपुत्रऽआलम्बायनीपुत्रादाल-
 म्बायनीपुत्रो जायन्तीपुत्राज्जायन्तीपुत्रो माण्डूकायनीपुत्रान्माण्डूकायनीपुत्रो
 माण्डूकीपुत्रान्माण्डूकीपुत्रः शण्डिलीपुत्रा च्छण्डिलीपुत्रो राथीतरीपुत्रा
 द्राथीतरीपुत्रः क्रौञ्चिकीपुत्राभ्यां क्रौञ्चिकीपुत्रो वैदभृतीपुत्रा द्वैदभृतीपुत्रो
 भालुकीपुत्राद्भालुकीपुत्रः प्राचीनयोगीपुत्रात्प्राचीनयोगीपुत्रः साङ्गीवीपुत्रा-
 त्साङ्गीवीपुत्रः कार्शकेयीपुत्रात्कार्शकेयीपुत्रः ॥ १० ॥ प्राश्नीपुत्रादासुरि-
 वासिनः प्राश्नीपुत्रऽआसुरायणादासुरायणऽआसुरेरासुरिर्वाञ्जवल्क्याद्याञ्जव-
 ल्क्यऽउद्दालकादुद्दालकोऽरुणादुरुणऽउपवेशेरुपवेशिः कुश्रेत्कुश्रिर्वाजश्रवसो
 वाजश्रवाज्जिह्वावतो वाध्योगाज्जिह्वावान्वाध्योगोसिताद्वर्षगणादसितो वर्ष-
 गणो हरितात्कुश्यपाद्धरितः कुश्यपः शिल्पात्कुश्यपाच्छिल्पः कश्यपः
 कश्यपान्नैध्रुवेत् कश्यपोनैध्रुविर्वाचोव्वागम्भिण्याऽअम्भिण्यादित्यादादित्यानि
 मानिशुक्लानि यजूंषि व्वाजसनेयेन याज्ञवल्क्योनाख्यायन्ते ” ॥ ११ ॥
 वंशोक्ता ऋषयस्तृप्यन्ताम् ।

“ ॐ इमावेव गौतमभरद्वाजावयमेव गौतमोऽयं भारद्वाजऽइमावेव
 विश्वामित्रजमदग्नीऽअयमेवविश्वामित्रोऽयं जमुदग्निरिमावेव वसिष्ठकश्यपा
 वयमेववसिष्ठोऽयं कश्यपोव्वागेवात्रिर्वाचाह्यन्नमद्यतेतिहवै नमैतद्यदत्रि-
 रिति सर्वस्यात्ता भवति सर्वमस्यान्नम्भवति यऽएवंवेद ” ॥ १२ ॥

ॐ ब्राह्मणोक्ता ऋषयस्तृप्यन्ताम् ।

“ ॐ भूर्भुवः स्वः तत्सवितुरिति चतुर्वारं गायत्रीं पठेत् । इति प्रति वंशवंशोक्तानामृषीणां तर्पणम् ।

ततः सर्वे “ ॐ विरताः स्म ” इति सकृदुच्चैर्ब्रूयुः ।

अथाध्ययन क्रमः ।

अथ केवलं वेदाध्ययनम् । यदि कश्चिन्नाध्येतुं शक्नुयात्तदाऽऽचार्यमुखादधीयमानान्मन्त्रान् शृणुयादेव, ते चत्वारिंशत् ४० अध्याय मन्त्राः ।

तद्यथा— ‘ ॐ इषेत्वोर्जेत्वावायवस्थदेवोवः सुविता प्रार्पयतु श्रेष्ठतमायु कर्मणऽआप्यायध्वमध्व्याऽइन्द्रायभागम्प्रजावतीरनमीवाऽअयक्षमामावस्तेनऽईशतमा वशठे सोध्रुवाऽअस्मिन्गोपतौस्यातवह्निर्यजमानस्य पशून्पाहि ॥ १ ॥ कृष्णोऽस्यावर्रेष्ठोऽग्नये त्वाजुष्टम्प्रोक्षामि ॥ वेदिरसि वहिषे त्वाजुष्टम्प्रोक्षामि वहिरसिस्तुग्न्यस्त्वाजुष्टम्प्रोक्षामि ॥ २ ॥ सुमिधाम्निन्दुवस्यतघृतैर्वोधयतातिथिम् । अस्मिन् हुव्याजुहोतन ॥ ३ ॥ एदमगन्मदेवयजनस्पृथिव्यायत्रदेवासोऽअजुषन्तु विश्वेऽऋक्सामाभ्यां११सन्तरन्तोयजुर्मैरायस्पोषेण सुमिधामदेमऽइमाऽआपः शमुमे सन्तु देवीरोषधे त्रायस्वस्वधिते मैनठे हि ठे

१ ऋषितर्पणे कस्यांचित्पद्धतौ अधिकमन्त्रा दृश्यन्ते, कस्याञ्चिच्च न्यूनास्तदुभयं प्रामादिकमेव प्रतीयते ।

तथाचाऽत्रकारिकायाम्—“ पुराणाचार्यान् गन्धर्वानितराचार्यास्तथैवच । अहोरात्राण्यर्धमासा मासा ऋतव एवच ॥ सम्बत्सरोऽवयवैः सार्द्धमयं पुरश्च पञ्चभिः । मन्त्रैर्द्वाभ्यां मूर्द्धेति माच्छान्दस्तिस्र एव च । एवः षोडशभिर्मन्त्रैः सप्त ऋषय इत्येकया । चतुर्भिस्तर्पयेद्वंशैरिमावेवेत्यनेन च ” इति ।

सीत ॥ ४ ॥ अग्नेस्नूरसि विष्णवे त्वा सोमस्य तुनूरसि विष्णवे त्वाति-
 थेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वा श्येनायत्वा सोमभृते विष्णवे त्वा अयेत्वा रायस्पो-
 षदे विष्णवे त्वा ॥ ५ ॥ देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्याम्पूष्णो
 हस्ताभ्याम् । आददेनोर्धिसि इदमहर्ऋक्षसां ग्रीवाऽअपि कृन्तामि ॥ श्वोऽ-
 सियवयास्मद्वेषोऽयवयारातीः । दिवेत्वान्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वा शुन्धन्तां लो-
 काऽपितृषदनां पितृषदनमसि ॥ ६ ॥ वाचस्पतये पवस्व वृष्णो अठ-
 शुभ्याङ्गमस्ति पूतो देवो देवेभ्यः पवस्व येषां भागोऽसि ॥ ७ ॥ उपयामगृही-
 तो स्यादित्येभ्यस्त्वा विष्णोऽउरुगायैषते सोमस्वठं रक्षस्व मात्वादमन् ॥ ८ ॥
 देवसवितं प्रसुवयश्प्रसुवयश्पतिम्भगाय । दिव्यो गन्धर्वऽकेतुपूऽकेतन्त्रऽ
 पुनातु वाचस्पतिर्वाजन्तं स्वदतु स्वाहा ॥ ९ ॥ अपो देवा मधुमती रगृष्णन्-
 र्जस्वती राजस्वश्चितानां । याभिर्मित्रा वरुणावभ्यषिञ्चन्त्याभिरिन्द्रमनयन्नत्य-
 रातीतः ॥ १० ॥ युजानऽप्रथमम्भनस्तत्त्वाय सविता धियं । अग्नेज्योतिर्नि-
 चाय्य पृथिव्याऽअध्यामरत ॥ ११ ॥ दृशानोरुक्मऽउर्व्याव्यधौ ददुर्मर्षमायुः
 श्रियेरुचानं । अग्निरमृतोऽअभवद्भयो भिर्यदेनं धौरजनयत्सुरेताः ॥ १२ ॥
 मयि गृह्णाम्यग्नेऽअमिठं रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय सुवीर्याय मामुदेवताऽ
 सचन्ताम् ॥ १३ ॥ ध्रुवक्षितिं ध्रुवयोनिर्ध्रुवासिं ध्रुवय्योनिमासीदसाधुया ।
 उख्यस्य केतुम्प्रथमञ्जुषाणाऽअश्विनोऽध्वर्युसादयतामिहत्वा ॥ १४ ॥ अग्ने-
 जातान्प्रणुदानऽसपत्नान् प्रत्यजातान्नुदजातवेदं । अधिनो ब्रूहि सुमनाऽ-
 अहेहंस्तवस्यामशर्मिष्ठं विवस्वतऽउद्धौ ॥ १५ ॥ नमस्ते रुद्र मन्यवऽउतोतऽ-
 इषवे नमः । बाहुभ्यामुतते नमः ॥ १६ ॥ अश्मन्नुर्जं पर्वतेशिश्रिया-

णामद्भ्यऽओषधीभ्यो वनस्पतिभ्योऽधिसम्भृतम्पयं ÷ ॥ तान्नऽइषमूर्ज-
 न्धत्त मरुतं सठिरराणाऽअश्मे ७ स्तेक्षुन्मथितऽऊर्गद्विष्मस्ततेशुगृच्छतु
 ॥ १७ ॥ व्वाजश्च मे प्रसश्च मे प्रयतिश्च मे प्रसितिश्च मे धीतिश्चमे क्रतुश्चमे
 स्वरश्चमे श्लोकश्च मे श्रावश्च मे श्रुतिश्च मे ज्योतिश्चमे स्वश्चमे यजेनकल्पन्ताम्
 ॥ १८ ॥ स्वाद्वीन्त्वास्वादुनातीव्रान्तीव्रेणामृताममृतेन । मधुमतीमधुमता-
 मृजामि सठि सोमेन सोमोऽस्यदिवभ्याम्पच्यस्वसरस्वत्यै पच्यस्वेन्द्राय
 सुत्राम्णे पच्यस्व ॥ १९ ॥ क्षत्रस्ययोनिरसि क्षत्रस्यनाभिरसिमात्वाहिठि
 सीन्मामाहिठि सीत् ॥ २० ॥ इमम्मे व्वरुण श्रुधोहवमद्याचमृदयत्वामव-
 स्युराचके ॥ २१ ॥ तेजोऽसि शुक्रममृतमायुष्याऽआयुर्मेपाहि । देवस्य
 त्वासवितुः प्रसवेऽश्विनोर्वाहुभ्याम्पूष्णो हस्ताभ्यामाददे ॥ २२ ॥ हिरण्य-
 गर्भऽसमवतताम्रेभुतस्यजातऽ पतिरेकऽआसीत् । सदाधार पृथिवीन्ध्यामुते-
 माङ्गस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ २३ ॥ अश्वस्तूप रोगोमृगस्ते प्राजापत्याऽ ।
 कृष्णग्रीवऽआग्नेयो रुरोटे पुरस्तात्सरस्वती मेघ्यधस्ताद्धन्वोरश्विना वधोराभौ
 बाहोऽ सौमा पौष्णः श्यामोनाभ्याऽसौ स्ये यामोश्वेतश्चकृष्णश्च पार्श्वयो-
 स्त्वाष्ट्रौ लोमशसकथौसकथ्योर्वीयव्यःश्वेतऽ पुच्छऽइन्द्रायस्वपस्यायव्वेह-
 द्वेष्णवोवामनः ॥ २४ ॥ शार्दन्दु द्विरवकान्दन्तमूलैर्मृदुम्बस्वैस्तेगान् दठि
 ष्ट्राभ्याऽसरस्वत्याऽअग्रजिह्वजिह्वायाऽउत्सादमवक्रन्देनतालुव्वाजठि हनुभ्या-
 मपऽआस्पेन वृषणमाण्डाभ्यामादित्याँश्मश्रुभिः पन्थानम्भूभ्यान्धावापृथिवी-
 वर्तोभ्याँविवद्युतङ्कुनीनकाभ्याऽशुक्लाय स्वाहा कृष्णाय स्वाहा पार्याणि पक्ष्मा
 ण्यवार्याऽइक्ष्वाऽवार्याणि पक्ष्मा राख्याँइक्ष्व ÷ ॥ २५ ॥ अङ्गिश्च

पृथिवी च सन्नते ते मे सन्नमतामदः । सप्तसृष्टेः सद्योऽष्टमीभूत साधनी ।
 सकामा ईं अध्वनस्कुरुसञ्ज्ञानमस्तु मेऽमुना ॥ २६ ॥ समास्त्वामऽकृतवो-
 वर्धयन्तु सँवत्सराऽऋषयोयानिसत्या । सन्दिव्येनदीदिहिरोचनेनविश्वाऽ-
 आभाहि प्रदिशश्चतस्रः ॥ २७ ॥ होतायक्षत्समिधेन्द्रमिडस्पदेनाभापृथि-
 व्याऽअधि । दिवोवर्धन्त्समिध्यत ओऽजिष्ठश्चरणीसहाम्बेत्वाज्यस्यहोतुर्यज-
 ॥ २८ ॥ समिद्धो अञ्जन्कृदरम्मतीनाङ्घृतमग्नेमधुमत्पिन्वमानः । वाजीव-
 हन्वाजिनजातवेदोदेवानां वक्षिप्रियमासधस्थम् ॥ २९ ॥ देवसवि-
 तृ प्रसुवयुज्ञम्प्रसुवयुज्ञपतिर्भगाय । दिव्योगन्धर्वः केतपूः केतन्नपुनातु
 वाचस्पतिवाचन्नः स्वदतु ॥ ३० ॥ सहस्रं शीर्षा पुरुषः सहस्राक्षः सहस्र-
 पात् । सभू मिठिं सर्वतस्पृत् त्वयतिष्ठदशाङ्गुलम् ॥ ३१ ॥ तदेवामिस्त-
 दोदित्यस्तद्वायुस्तदुचन्द्रमाः । तदेवशुकन्तद्वस्मत्तदाऽआपःस्तत्प्रजापतिः
 ॥ ३२ ॥ अस्याजरासोदुमामरित्राऽअर्चद्भूमासोऽअग्नयःपावकाः ॥ श्विती-
 चयःश्वात्रातोभुरण्यवोवनर्षदोवायवोनसोमाः ॥ ३३ ॥ यज्जाग्रतोदुरमुद-
 तिदेवन्तदुसुप्तस्यतथैवैति । दूरङ्गमञ्ज्योतिषाञ्ज्योतिरेकन्तन्मेमनःशिवसङ्क-
 ल्पमस्तु ॥ ३४ ॥ अपेतोयन्तु पण्यो सुम्नादेव पीयवः । अस्य
 लोकः सुतावतः । द्युभिरहोभिरक्तुमिर्व्यक्त्युमोददात्ववसानमस्मै ॥ ३५ ॥
 ऋचँवाचम्प्रपद्ये मनो यजुः प्रपद्ये सामप्राणम्प्रपद्ये चक्षुः श्रोत्रम्प्रपद्ये
 वागोजः सहोजोमयि प्राणापानौ ॥ ३६ ॥ देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽ-
 श्विनोर्बाहुभ्याम्पूष्णो हस्ताभ्याम् । आददेनारिरंसि ॥ ३७ ॥ देवस्य त्वा
 सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्याम्पूष्णो हस्ताभ्याम् । आददेऽदित्येरास्नासि ॥ ३८ ॥

स्वाहा प्राणेभ्यः । सार्धिपतिकेभ्यः । पृथिव्यै स्वाहाऽग्नयेस्वाहान्त-
रिक्षाय स्वाहा ॥ वायवे स्वाहादिवे स्वाहा सूर्यायस्वाहा ॥ ३९ ॥
ईशावास्यमिदं सर्वं यत्किञ्च जगत्या जगत् । तेन त्यक्तेन भुञ्जीथा मा गृधः
कस्मैस्विद्धनम् ॥ ४० ॥ हिरण्यमेन पात्रेण सत्यस्यापिहितं मुखम् ।
योसावदित्ये पुरुषः सोऽसावहम् ॥ ४१ ॥ ॐ ३५ ब्रह्मा । इति
चत्वारिंशदध्यायोक्ता ऋषयस्तृप्यन्ताम् ।

अथ शतानि ।

“ ॐ इषेत्योर्जेत्वा वायव्यं देवोर्वः सविता प्रार्पयतु श्रेष्ठतमायु कर्मणः-
आप्यायध्वमध्याऽइन्द्राय भागम् प्रजावती रनमीवाऽअयक्ष्मा मावस्तेनऽईशतु मा
घशठः सोध्रुवाऽअस्मिन् गोपतौ स्यात ब्रह्मैर्यजमानस्य पशून्पाहि ॥ १ ॥ परिते
धन्वो हेतु रस्मान्वृणक्तु विश्वतः । अथोऽइषु धिस्तवारेऽअस्मन्निधेहितम् ॥
॥ २ ॥ अग्नेन येषु पथारायेऽअस्मान्निश्चानि देववयुनानि विद्वान् । युयोध्य
स्मज्जुहुराणमेनो भूयिष्ठान्तेन मेऽउक्तिं विधेम ॥ ३ ॥ उपयाम गृहीतोसि-
सुशर्मासि सुप्रतिष्ठानो बृहदुक्षाय नमः । विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्यऽएष ते सो-
निर्विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्यः ॥ ४ ॥ सोमस्य त्विषिरसिते वैवमे त्विषिर्भूयात् ।
मृत्योऽपाहिऽओजोसि स होस्य मृतमसि ॥ ५ ॥ परस्याऽअधि सँव्वतो वरौ
॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥ अन्त्यावोऽअन्त्या
मवत्वन्या न्यस्याऽउपा वत । तात्सर्वीः सँव्विदानाऽइदमेवावता व्वचः
॥ ७ ॥ राश्यासि प्राचीदिग्विराडंगि दक्षिणादिक् सम्राडसि प्रतीचीदिक्-
स्वराडस्युदीचीदिगधिपत्यसि बृहतीदिक् ॥ ८ ॥ नमो हिरण्य बाहवे

सेनान्ये दिशाश्चपतये नमो नमो वृक्षेभ्यो हरिकेशेभ्यः पशूनाम्पतये नमो
 नमः ÷ शष्पिञ्जराय त्विषीमते पथानाम्पतये नमो नमो हरिकेशायोपवीतिने
 पुष्टानाम्पतये नमो नमो बलुशाय ॥ ९ ॥ इन्द्रेमम्पतरान्नयसजातानामस-
 द्दुशी । समे नैव चसासृजदेवानाम्भागदाऽअसत् ॥ १० ॥ इमौतेपक्षावज-
 रौपतत्रिणौ आभ्यां११रक्षा११स्यपह११स्यमे । ताभ्यांपतेमसुकृतामूलोकैयत्र
 ऽऋषयोजमुऽ प्रथमजाः पुराणाः ॥ ११ ॥ अनात्परिस्तोरसम्ब्रह्मणाव्य-
 पिवक्षत्रम्पयः सोमम्प्रजापतिः ÷ । ऋतेन सत्यमिन्द्रियंविपानेऽः शुक्रम-
 न्धसऽइन्द्रस्येन्द्रियमिदम्पयोमृतम्मधु ॥ १२ ॥ अश्विना तेजसा चक्षुः ÷
 प्राणेन सरस्वतीवीर्यम् । वाचेन्द्रो बलेनेन्द्राय दधुरिन्द्रियम् ॥ १३ ॥
 पृथिव्यै स्वाहान्तरिक्षाय स्वाहा दिवे स्वाहा सूर्याय स्वाहा चन्द्राय
 स्वाहा नक्षत्रेभ्यः स्वाहौषधीभ्यः स्वाहा वनस्पतिभ्यः स्वाहा परिप्लवेभ्यः
 स्वाहा चराचरेभ्यः स्वाहा सरीसृपेभ्यः स्वाहा ॥ १४ ॥ प्रजापतये च वायवे च
 गोमृगोवरुणायारण्योमेषो यमाय कृष्णो मनुष्यराजाय मर्कटः ÷ शार्दूला-
 यरोहिद्वयायगवयीः प्रश्येनाय वार्तिकीनीलङ्गोऽः ऋमिः ÷ समुद्रायशिशुमारो-
 हिमवतेहस्ती ॥ १५ ॥ तेऽअस्यस्योषणेदिव्येन सोनाऽउषासानक्ता । इमं-
 यज्ञमवतामध्वरनः ÷ ॥ १६ ॥ तनूमपात्पथऽऋतस्यखानान्मध्वासमज्ज-
 न्स्वदयासुजिह्वमन्मानिधीभिरुतयज्ञमृन्धन्देवत्राचैकणुह्यध्वरन्नः ÷ ॥ १७ ॥
 अयमिह प्रथमोधाधिधातृभिर्होता यजिष्ठोऽअध्वरेष्वीड्यः ÷ । यमपन्नवानो-
 भृगवोविरुरुचुर्वनेषु चित्रं विभ्वंविशेविशे ॥ १८ ॥ अनुनोऽद्यानुमतिर्यज्ञ-
 न्देवेषु मन्यताम् । अमिश्रं हव्यवाहनो भवतन्दाशुषे मयः ÷ ॥ १९ ॥

इत्यत्रेऽआसीन्मखस्य तेद्यशिरोराध्यासंदेव यजने पृथिव्याऽं । मुखायत्वा
मखस्य त्वा शीर्ष्णे ॥ २० ॥

अथ कण्डिकाः ।

व्रतमुपैष्यन् ॥ १ ॥ सवैकुपालान्येवान्यतरऽउपदधाति ॥ २ ॥ सवैकु-
चतःसम्माष्टिं ॥ ३ ॥ हिङ्कृत्यान्वाह ॥ ४ ॥ सुवै प्रवरायाश्रावयति ॥ ५ ॥
ऋतवो हुवैदेवेषुयज्ञेभागमीषिरे ॥ ६ ॥ सवैपर्णशाखयावत्सानपाकरोति
॥ ७ ॥ मनवेहवैप्रातः ॥ ८ ॥ सयत्राह ॥ ९ ॥ सुसयद्वाइतश्चेतश्च-
सम्भरन्ति ॥ १० ॥ उद्धृत्याहवनीयम्पूर्णाहुतिं जुहोति ॥ ११ ॥ सूर्यो-
हवाऽअग्निहोत्रम् ॥ १२ ॥ अथहुतेऽग्निहोत्रऽउपतिष्ठते ॥ १३ ॥ प्रजापति-
र्हवाऽइदमग्र एकऽएवास ॥ १४ ॥ पित्रामहा हविषाह वैदेवावृत्रजघ्नतः
॥ १५ ॥ देवस्यजनज्ञोषयन्ते ॥ १६ ॥ दुक्षिणेनाहवनीयं प्राचीनं ग्रीवे-
कृष्णाजिनेऽउपस्तृणाति ॥ १७ ॥ सुप्तपदान्यनुनिष्कामति ॥ १८ ॥
शिरो ववैयज्ञस्यातिथ्यंबाहूमायणीयोदयनीयौ ॥ १९ ॥ तद्यऽएषपूर्वार्ध्यो
व्वर्षिष्ठस्थूणराजो भवति ॥ २० ॥ उदरमेवास्य सदः ॥ २१ ॥ अग्निमा-
दत्ते ॥ २२ ॥ तद्यत्रैतत्प्रवृत्तोहोताहोतृषदनऽउपविशति ॥ २३ ॥ प्रजा-
पतिर्वै प्रजात्ससृजानोरिरिचानुऽइवामन्यत ॥ २४ ॥ प्राणोहवाऽअस्यो-
पा ११शुः ॥ २५ ॥ चक्षुषीहवाऽअस्यशुक्रामन्थिनौ । २६ ॥ भक्षयित्वा-
समुपहृताऽंस्मऽइत्युक्त्वोत्तिष्ठति ॥ २७ ॥ मनोहवाऽअस्य सविता ॥ २८ ॥
आदित्येन बहूणोदयनीयेन प्रचरति ॥ २९ ॥ प्रजापतिर्वाऽएष्यदर्थः ॥

॥ ३० ॥ देवाश्च वाऽअसुराश्च ॥ ३१ ॥ अथ सुवृद्धाज्यविलापनीं चादाय
 ॥ ३२ ॥ अरण्योरमी समारोह्य ॥ ३३ ॥ केशवस्य पुरुषस्य ॥ ३४ ॥
 आग्नेयोष्ठाकपालं पुरोडाशो भवति ॥ ३५ ॥ असद्वाऽइदमग्रऽआसीत्
 ॥ ३६ ॥ प्रजापतिरग्निरुपाण्यभ्यध्यायत् ॥ ३७ ॥ द्वितीयम् ॥ एतद्वै
 देवाऽअब्रुवन् ॥ ३८ ॥ अथैनमतं खनत्येव ॥ ३९ ॥ पर्णकषाय निष्पका
 ऽएताऽआपो भवन्ति ॥ ४० ॥ भूयांसि हवींसि भवन्ति ॥ ४१ ॥
 रुक्मम्प्रतिमुञ्चविभक्तिं ॥ ४२ ॥ व्वनीवाद्येताग्निं विभदित्याहुः ॥ ४३ ॥
 गार्हपत्यं चेष्ट्यन् पलाश शाखया व्युदहति ॥ ४४ ॥ अथातो नैर्ऋति-
 र्हरन्ति ॥ ४५ ॥ चितोगार्हपत्यो भवति ॥ ४६ ॥ आत्मन्यग्निगृहीतेचे-
 ष्यन् ॥ ४७ ॥ कूर्ममुपदधाति ॥ ४८ ॥ प्राणभृत उपदधाति ॥ ४९ ॥
 द्वितीयाचितिमुपदधाति ॥ ५० ॥ तृतीयांचितिमुपदधाति ॥ ५१ ॥ चतुर्थी
 चितिमुपदधाति ॥ ५२ ॥ पंचमीं चितिमुपदधाति ॥ ५३ ॥ नाक्सदऽ-
 उपदधाति ॥ ५४ ॥ ऋतुव्याऽउपदधाति ॥ ५५ ॥ अथातं शतरुद्रिय-
 ङ्जुहोति ॥ ५६ ॥ उपवसथीं हनृप्रातरुदितऽआदित्ये ॥ ५७ ॥ अथातो-
 वैश्वानरं जुहोति ॥ ५८ ॥ अथातो राष्ट्रभृतो जुहोति ॥ ५९ ॥ अथातं
 पयोव्रततायै ॥ ६० ॥ अग्निरेष पुरस्ताश्चीयते ॥ ६१ ॥ प्रजापतिं स्वर्गलोक-
 मजिगां सत् ॥ ६२ ॥ प्राणोगायत्री ॥ ६३ ॥ प्रजापतिं विवृणुस्तम् ॥ ६४ ॥
 तस्य वाऽएतस्याग्नेः ॥ ६५ ॥ अथैतेरुणे ॥ ६६ ॥ सँवत्सरो वै यज्ञं प्रजा-
 पतिः ॥ ६७ ॥ त्रिहँवै पुरुषो जायते ॥ ६८ ॥ वाग्धवाऽएतस्याग्निहोत्रस्या-
 ग्निहोत्री ॥ ६९ ॥ उद्दालको हारुणिः ॥ ७० ॥ उर्वशी हाप्सराः ॥ ७१ ॥

भृगुर्वैव्वारुणिः ॥ ७२ ॥ पशुबन्धेन यजते ॥ ७३ ॥ तद्यथाह वै ॥ ७४ ॥
 अयं वै यज्ञो योऽयं पवते ॥ ७५ ॥ समुद्रं ववाऽएते प्रचरन्ति ॥ ७६ ॥
 यद्वालोके ॥ ७७ ॥ दीर्घसत्रं हवाऽएतऽउपयन्ति ॥ ७८ ॥ तदाहुर्देव-
 दीर्घसत्री ॥ ७९ ॥ सोमो वै राजा यज्ञः प्रजापतिः ॥ ८० ॥ विश्वरू-
 पं वै त्वाष्ट्रमिन्द्रो हन् ॥ ८१ ॥ इन्द्रस्य वै युत्र ॥ ८२ ॥ एतस्माद्वै यज्ञा-
 त्पुरुषो जायते ॥ ८३ ॥ ब्रह्मौदनं पचति ॥ ८४ ॥ प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान्
 व्यादिशत् ॥ ८५ ॥ प्रजापतेरुक्ष्यश्च यत् ॥ ८६ ॥ उत्तमं प्रजापतिरकाम-
 यत् ॥ ८७ ॥ अथ प्रातर्गोतमस्य ॥ ८८ ॥ पुरुषो हनारायणोऽकामयत् ॥
 ८९ ॥ ब्रह्म वै स्वयंभुतपोतप्यत् ॥ ९० ॥ अथास्मैश्मशानं कुर्वन्ति द्यौः
 शान्तिः ॥ ९१ ॥ देवाहवै सत्रनिषेदुः ॥ ९२ ॥ अथातो रौहिणौ जुहोति
 ॥ ९३ ॥ सवैतृतीये हन् ॥ ९४ ॥ द्रयाह प्राजापत्याः ॥ ९५ ॥ दृप्त-
 वालाकिर्हानूचानो गार्ग्योऽआस ॥ ९६ ॥ जनको हवै देहः ॥ ९७ ॥ जन-
 कुर्तुं हवै देहं यज्ञवल्क्यो जगाम ॥ ९८ ॥ पूर्णमदः पूर्णमिदम् ॥ ९९ ॥
 श्वतुके तुर्हवाऽआरुणेयः ॥ १०० ॥ प्राशनीपुत्रादासुरिवासिनः ॥ इति चतु-
 र्दश काण्डेष्वध्यायोक्ता ऋषयस्त्वप्यन्ताम् ।

अथ प्रपाठकाः ।

व्रतमुपैख्यन् ॥ १ ॥ चतुर्धा विहितो हवाऽअग्नेमिरास ॥ २ ॥ तेवाऽ
 आर्द्राः स्युः ॥ ३ ॥ सुसुचोत्तरमाधार माधारयिष्यन् ॥ ४ ॥ यज्ञेन वै दे-
 वाः ॥ ५ ॥ यज्ञेन वै देवादिब्रह्मणोदक्रामन् ॥ ६ ॥ सवैषुचौ व्यूहति ॥ ७ ॥
 सयद्वाऽइतश्चेतश्च सम्भरति ॥ ८ ॥ ववरुणो हैन द्राज्यकामऽआदधे ॥ ९ ॥

यत्रैवैप्रजापतिः प्रजाः समृजे ॥ १० ॥ प्रजापतिर्हवाऽएतेनाग्ने यज्ञेनेजे
 ॥ ११ ॥ महाहविषाहवैदेवावृत्रञ्जघ्नुः ॥ १२ ॥ देवस्यजनहोषयन्ते
 ॥ १३ ॥ वाचं गच्छति ॥ १४ ॥ नीडेकृष्णाजिनमास्तृणाति ॥ १५ ॥
 तद्यऽएषपूर्वोर्ध्वोर्विष्ठस्थूणाराजो भवति ॥ १६ ॥ विजामानोहैवास्य-
 धिषण्याः ॥ १७ ॥ पाशं कृत्वा प्रतिमुञ्चति ॥ १८ ॥ सौत्युपस्रजति ॥ १९ ॥
 प्राणो हवाऽअस्योपांशुः ॥ २० ॥ आत्मा हवाऽअस्याग्रयणात् ॥ २१ ॥
 ध्नन्ति वाऽएतद्यज्ञम् ॥ २२ ॥ स वाऽअवभृथमभ्युवैति ॥ २२ ॥ तद्यत्रै
 तद्द्वादशाहेन व्यूढच्छन्दसा स्रजते ॥ २४ ॥ देवाश्च वाऽअसुराश्च ॥ २५ ॥
 बार्हस्पत्येन चरुणा प्रचरति ॥ २६ ॥ सवाऽअपःसम्भरति ॥ २७ ॥ मैत्रा-
 वरुण्यापयस्य या प्रचरति ॥ २८ ॥ असद्वाऽइदमग्रऽआसीत् ॥ २९ ॥
 प्रापत्यं चरकाालम्भते ॥ ३० ॥ प्रदीप्ताऽएतेभ्योभवन्ति ॥ ३१ ॥ तस्या
 एतस्याऽआषाढां पूर्वा करोति ॥ ३२ ॥ रुक्मं प्रतिमुञ्चविभर्ति ॥ ३३ ॥
 गार्हपत्यं चेप्यन् पलाशशाखया व्युदूहति ॥ ३४ ॥ अथदर्भस्तम्बमुपद-
 धाति ॥ ३५ ॥ आत्मन्नमिगृह्णीतेचेप्यन् ॥ ३६ ॥ कूर्ममुपधाति ॥ ३७ ॥
 प्राणभृत उपदधाति ॥ ३८ ॥ अथ विश्वज्ज्योतिषमुपदधाति ॥ ३९ ॥
 अथातोऽन्वावृतम् ॥ ४० ॥ गार्हपत्यमुपदधाति ॥ ४१ ॥ अथातः शतरुद्रि
 यञ्जुहोति ॥ ४२ ॥ प्रत्येत्यामिम्प्रहरिष्यन् ॥ ४३ ॥ अथैतान् यज्ञक्रतुञ्जु-
 होति ॥ ४४ ॥ अथ प्रातः प्रातरनुवाकुमुपाकरिष्यन् ॥ ४५ ॥ अग्निरेष-
 पुरस्ताश्चीयते ॥ ४६ ॥ अथातश्चयनस्यैव ॥ ४७ ॥ सँवत्सरो वै प्रजापति
 रग्निः ॥ ४८ ॥ नेववाऽइदमग्रेसदासीन्नेवसदासीत् ॥ ४९ ॥ सँवत्स-

रो वैषज्ञः प्रजापतिः ॥ ५० ॥ अपिहवाऽएतर्हि ॥ ५१ ॥ प्रजापतिर्वै
 प्रजातुं सृजमानोऽस्तप्यत ॥ ५२ ॥ अथातः स्वाध्यायप्रशस्ते सा ॥ ५३ ॥
 अयँवैषज्ञोऽयं पवते ॥ ५४ ॥ पुरुषं ह नारायणं प्रजापतिरुवाच ॥ ५५ ॥
 सोमो वै राजा सृजतु प्रजापतिः ॥ ५६ ॥ प्रजापतिर्यज्ञमसृजत ॥ ५७ ॥
 ब्रह्मोदनुपचति ॥ ५८ ॥ नियुक्तेषु पशुषु ॥ ५९ ॥ प्रमुच्याश्च दक्षिणेन
 वेदिम् ॥ ६० ॥ पुरुषो ह नारायणोऽकामयत ॥ ६१ ॥ देवा ह वै सत्र-
 निपेदुः ॥ ६२ ॥ स यत्रैतां होतान्वाह ॥ ६३ ॥ द्रव्याह प्राजापत्याहुं
 ॥ ६४ ॥ दत्तवालाकिर्हान्चानो गार्ग्योऽसि ॥ ६५ ॥ अथ हैनं भुज्युर्ला-
 ह्यायनिऽप्यप्रच्छ ॥ ६६ ॥ जनकं ह वै देहं यज्ञवल्क्यो जगाम ॥ ६७ ॥
 भूमिरन्तरिक्षं द्यौरिति ॥ ६८ ॥ प्राश्नीपुत्रादासुरीवासिनः ॥ ६९ ॥ ”
 इति चतुर्दशकाण्डे प्रपाठोक्ता ऋषयस्तप्यन्ताम् ।

अथ शतस्थानानि ।

“ व्रतमुपैष्यन् ॥ १ ॥ तद्यदेवंपिनिष्ठि ॥ २ ॥ अथाज्यलिप्ताभ्यां पवि-
 त्राभ्याम् ॥ ३ ॥ बृहच्छो चायविष्टयेति ॥ ४ ॥ वसूनां रात्रौ स्याम
 ॥ ५ ॥ अग्निर्वै देवानामद्धातमाम् ॥ ६ ॥ तद्यथा योनौ रेतः सिञ्चेत् ॥ ७ ॥
 तां वै प्राश्नन्त्येव ॥ ८ ॥ अथ वेदपत्नीं विस्तरं सयति ॥ ९ ॥ अयं वै
 यज्ञो योऽयं पवते ॥ १० ॥ अथ यदस्तमेति ॥ ११ ॥ रेवतीरुमध्वमिति
 ॥ १२ ॥ सवाऽआग्नेयोष्टाकपालं पुरोडाशो भवति ॥ १३ ॥ तद्ये सोमेने-
 जानाहुं ॥ १४ ॥ अथोत्तरेण शालां परिश्रयन्ति ॥ १५ ॥ अथोल्लिखति
 ॥ १६ ॥ सा यानभुः पिङ्गाक्षी सा सोमक्रयणी स्यात् ॥ १७ ॥ प्रथमन्ते देवाहुं ॥ १८ ॥

इन्द्रघोषः प्रोक्षणीरध्वर्युरादत्ते ॥ १९ ॥ साहाकद्रूवाच ॥ २० ॥
 तद्यऽएतच्छ्रुतादेवाहवैयज्ञन्तन्वानाः ॥ २१ ॥ अथपार्श्वेनवासिनावाप्र-
 यौति ॥ २२ ॥ सजुहोतिशृणोत्वद्भिः समिधाहुवंमऽइति ॥ २३ ॥ इयर्तु-
 हुवाऽउपा११श्रुत् ॥ २४ ॥ तस्यासावेवध्रुवऽआयुऽ ॥ २५ ॥ यत्रद्यावा-
 पृथिव्यर्तः शस्यते ॥ २६ ॥ सऽआज्यस्योपस्तीर्यद्विश्चरोरवद्यति ॥ २७ ॥
 इन्द्रोहवैषोडशा ॥ २८ ॥ तासां द्वादशगर्भाऽ ॥ २९ ॥ द्वितीयातद्येहस्म-
 पुराब्बाजपेयेन यजन्ते ॥ ३० ॥ अथ दिशोऽनुवीक्ष्यमाणो जपति ॥ ३१ ॥
 स वै दीक्षते ॥ ३२ ॥ अथैतमभिषेकं कृष्ण विषाणयानुविमृष्टे ॥ ३३ ॥
 षडेवोत्तरेचरवुऽ ॥ ३४ ॥ अथोऽआहुत् प्रजापतिरेवविस्तस्तुऽ ॥ ३५ ॥
 अमावास्यायां दीक्षते ॥ ३६ ॥ अश्वस्य पदे जुहोति ॥ ३७ ॥ अथैनां
 धूपयति ॥ ३८ ॥ तमुपरिनाभि विभर्ति ॥ ३९ ॥ अथोखान्निवपति
 ॥ ४० ॥ द्वितीयाचतस्त्रत् सीतायजुषा कृषति ॥ ४१ ॥ तं प्रत्यंचयन्तम्
 ॥ ४२ ॥ अपाङ्गभत्सीदेति ॥ ४३ ॥ तस्यमनोवैश्वकर्मणमिति ॥ ४४ ॥
 तुद्यैषामध्यमास्व यमातृष्णा ॥ ४५ ॥ एकादशभिरस्तुवतेति ॥ ४६ ॥
 तावाऽएताः विराडेषा ॥ ४७ ॥ अथ स्वयमातृष्णामुपदधाति ॥ ४८ ॥
 अथोत्तरार्द्धेन प्राक् ॥ ४९ ॥ सद्यः सुवैश्वानरऽइमेसलोकाऽ ॥ ५० ॥
 यास्तेऽअग्नेसूर्यैरुचुऽ ॥ ५१ ॥ नामकृत्वाथैनमुपतिष्ठते ॥ ५२ ॥ यावाऽ
 इयंवेदिऽ सप्तविधस्य ॥ ५३ ॥ अयमेवाकाशोजूर्योयमन्तरात्मन्नाकाशऽ
 ॥ ५४ ॥ सोऽयमात्मात्रेषाविहित एव ॥ ५५ ॥ अथवर्तशऽ ॥ ५६ ॥
 अथयामेतामाहुतिं जुहोति ॥ ५७ ॥ अथ यदनुवाक्यामनूच्य ॥ ५८ ॥

ब्रह्मचार्यसीत्याह ॥ ५९ ॥ सद्यत्पशुबन्धेन युजतेऽग्नीनेवैतत्पुनर्नवाकुरुते
 ॥ ६० ॥ दशेति होवाच ॥ ६१ ॥ अथयत्रस्कन्नठं स्यात् ॥ ६२ ॥
 अथयदिप्रप्लुतं ॥ ६३ ॥ सर्वऽअश्विना भवन्ति ॥ ६४ ॥ प्रजापति
 र्यज्ञमसृजत ॥ ६५ ॥ किंवा वपनं महदिति ॥ ६६ ॥ अथ योस्यनिष्कः
 प्रतिमुक्तो भवति ॥ ६७ ॥ एतेनहेन्द्रो तो दैवाप ÷ शौनकः ॥ ६८ ॥
 चतस्रः सीतायुजुषा कृषति ॥ ६९ ॥ अथोत्तरतः सिक्ताऽउपकीर्णा भवन्ति
 ॥ ७० ॥ अथ रौहिणौ जुहोति ॥ ७१ ॥ ते देवाऽअब्रुवन् तावद्वाऽइदं
 सर्वं यदन्नम् ॥ ७२ ॥ तानि यदा गृह्णाति ॥ ७३ ॥ योऽमौतिष्ठन्
 ॥ ७४ ॥ कतमऽआत्मेति ॥ ७५ ॥ अथ हैनं मनुष्या ऊचु ÷ ॥ ७६ ॥
 अथ यामिच्छेद्भर्मेन्दुधीतेति ॥ ७७ ॥ सप्तसहस्रषट्शतशेषं चतुर्विंशं शतिः
 ॥ ७८ ॥ प्राश्नीपुत्रादासुरीवासिनः ॥ ७९ ॥ इति चतुर्दश-
 काण्डे शतोक्ता ऋषयस्तृप्यन्ताम् ।

अथ व्रतविसर्जनम् ।

अथ व्रतं त्विसृजते ॥ १ ॥ सद्यस्मिन्हर्त्ताविमुल्लोकमेति ॥ २ ॥
 अथ निग्राभ्याभ्यो ग्रहान् विगृह्णते ॥ ३ ॥ अथ गृहपतिं सुब्रह्मण्यामा-
 ह्वयति ॥ ४ ॥ ता वाऽएताः ॥ ५ ॥ तानिदशभवन्ति ॥ ६ ॥ ताऽएता
 ऽअंगुलयः ॥ ७ ॥ मध्यमेव तृतीया चितिः ॥ ८ ॥ सहोवाच ॥ ९ ॥
 अथव्वर्तुः ॥ १० ॥ तस्माऽउहैतदुवाच ॥ ११ ॥ स वाऽएषऽआत्मैव
 यत्सौत्रामणी ॥ १२ ॥ मर्यादायाऽएव लोष्टुमाहृत्य ॥ १३ ॥ प्राश्नी-
 पुत्रादासुरिवासिनः ॥ १४ ॥ अन्त्यकण्डिकोक्ता ऋषयस्तृप्य-
 ताम् ।

एवं व्रतं विसृजेत् ॥ १ ॥ परमाहुतिर्हच्छतीति ॥ २ ॥ तस्मा-
 द्धोतृचमसात् ॥ ३ ॥ तस्मिन्त्समुपहवमिद्धा समिधोऽभ्यादधति ॥ ४ ॥
 द्वादश वा त्रयोदश वा दुक्षिणा भवन्ति ॥ ५ ॥ स्यावानभिर्गर्वावत्यस्य
 मात्रा तावत्तुल्यवति ॥ ६ ॥ तस्मात्समानुसम्बन्धनात् ॥ ७ ॥ तस्मादिमे
 प्राणाऽऽपरिष्टादुसञ्चन्नात् ॥ ८ ॥ संवादेनैवर्त्विजो लोकाऽहुति ॥ ९ ॥
 ब्रह्मणो ब्रह्म स्वयम्भु ब्रह्मणे नमत् ॥ १० ॥ कैशिनीरेवेमाऽअप्येतर्हि प्रजा
 जायन्ते ॥ ११ ॥ तस्मादिमावात्मानमभितोबाहू ॥ १२ ॥ तस्मादु
 हैतज्जीवाश्च पितरश्च न सन्दृश्यन्ते ॥ १३ ॥ व्वाजसनेयेन स्याज्जवत्स्वयेना-
 ख्यायन्ते ॥ १४ ॥ इति चतुर्दशकाण्डे अन्त्यपंक्तिकोक्ता
 ऋषयस्तृप्यन्ताम् ।

“ॐ अग्निमीले पुरोहितं सृजस्य देवमृत्विजम् । होतारं रत्नधातमम्
 ॥ १ ॥ इषेत्वोर्जेत्वा वायवस्थ देवोव ÷ सविता प्रार्पयतु श्रेष्ठतमायुर्कर्मणा
 आप्यायध्वमध्वन्याऽइन्द्रायभागम्प्रजावतीरनमीवाऽअयक्ष्मा मावस्तेनऽईशतमा
 वशर्ठं सोध्रुवाऽअस्मिन्नोपतौ स्यातवहीर्यजमानस्य पशून्पाहि ॥ २ ॥
 अमऽआ साहिवीतयेगृणानोहव्यदातये । निहोतासत्सिबर्हिषि ॥ ३ ॥ शन्नो
 देवीरभिष्टयुऽआपोभवन्तु पीतये । शैव्योरभिल्ववन्तुनत् ॥ ४ ॥ इति चतुर्वे-
 दोक्ता ऋषयस्तृप्यन्ताम् ॥

ततः शिरसा नमन् साञ्जलिः—“ ॐ तदेतदृचाभ्युक्तं न मृषा
 श्रान्तं सुदवन्ति देवाऽहुति नहैवैवं विदुषः किञ्चनमृषा श्रान्तं भवति तुथो
 ह्याभ्येतस्वेदेवाऽअवन्ति” ॥ १ ॥ इति पठित्वा नमस्कारं कुर्यात् ।

अथ ऋषिश्राद्धम् ।

तत्रादौ आचम्य प्राणनायम्य देशकालौ सङ्कीर्त्य—
अमुकगोत्रः अमुकशर्म्मा (वर्मा, गुप्तो)ऽहं “ उत्सर्गाङ्गभूतमृषिश्राद्धमहं
करिष्ये ” । इति सङ्कल्प्य सर्षपाक्षतेन दिग्बन्धं कुर्यात् ।

ततः सर्षपाक्षतं स्ववामहस्ते गृहीत्वा—“ ॐ इदम्विष्णुर्विचं-
क्रमे त्रेधा निदधे पदम् । समूढमस्य पा० सुरे स्वाहा ” ॥ इति मन्त्रेण
चतुर्दिक्षु सर्षपाक्षतान्दक्षिणहस्तेन विकीरयेत् ।

ततो ब्राह्मणेभ्यो देयानि वस्तूनि कुशत्रयाऽऽनीत जले-
नाभिषिञ्चन् “ ऋषिश्राद्धस्योपहाराः शुचयो भवन्तु ” इति पठेत् ।

ततोऽक्षतादिना देयवस्तूनि निर्दिशन्—“ देशकाल पात्र-
सम्पदस्तु ॐ अरुन्धतीसहितकश्यपादि ऋषीणामिदमासनं यथा यथाविभागं
वः स्वाहा नमः । अरुन्धतीसहित कश्यपादय ऋषयः यथादत्तं गन्धाद्य-
र्चनं यथा यथाविभागं वः स्वाहा नमः ” । इति पठेत् । इति गन्धा-
दिदानम् ।

ततो यथाशक्ति ब्राह्मणानां भोज्यादिदानेन तृप्तिकर्त-
व्यतामुद्दिश्य—“ ऋषिश्राद्धसाङ्गतासिद्धयर्थं सप्त संख्याकान् (यथा-
संख्याकान्वा) ब्राह्मणान् यथाकालेन यथा सम्पन्नान्नेन तर्पयिष्ये ” ।
तेभ्यो दक्षिणां च दास्ये ” तेन अरुन्धतीसहित कश्यपादय
सप्तर्षयः प्रीयन्ताम् । इति पठेत् ।

अथाऽऽचार्यादिभ्योदक्षिणादानम् ।

ततो दक्षिणहस्ते जलाक्षत द्रव्यश्चादाय—“ ऋषिश्राद्ध
साङ्गतासिद्धयर्थं हिरण्यनिष्कयीभूतां दक्षिणामाचार्याय तुभ्यमहं सम्प्रददे ” ।
इति दद्यात् ।

तत आचार्यः कोदादिति पठेत्—“ ॐ कौदात्कस्माऽअदात्का-
मौदात्कामायादात् । कामो दाता कामं ÷ प्रतिगृहीता कामै तत्ते ” ॥१॥

तत उपविष्टेषु ब्राह्मणानां हस्तेषूदकादिदानम् ।

तद्यथा—“ ॐ शिवा आपः सन्तु ” । (सर्वत्र सन्निवति विप्राः
प्रतिवचनं दद्युः । “ ॐ सौमनस्यमस्तु ” “ ॐ अक्षतं चारिष्टं चास्तु ” ।
“ ॐ अघोरा ऋषय सन्तु ” । इति सप्तर्षिषु जलधारां दद्यात् ।

तत उत्सर्गकर्मणो न्यूनातिरिक्तदोषपरिहारार्थं नानानाम-
गोत्रेभ्यो ब्राह्मणेभ्यो भूयसीं दक्षिणां विभज्य सम्प्रददे ” । इति
दक्षिणां दद्यात् ।

ततो यजमानः—“ उत्सर्गाद्भूतमृषिश्राद्धं परिपूर्णमस्तु ” । इति
प्रार्थयेत् ।

ब्राह्मणाश्च—“ ॐ अस्तु परिपूर्णम् ” इति पठेयुः ।

ततः—“ ॐ सहनोऽस्तु सहनोऽवतु सहनोऽइन्द्रं वीर्यवदस्तु ब्रह्मइन्द्रस्त-
द्वेदयेन यथा न विद्विषामह इति ” । ॐ उभाकवीषु वा यो नो धर्मः परा
पतत् परिसख्यस्य धर्मिणो विसह्यानि विसृजामह ” । इति सर्वे जपेयुः ।
“ ॐ विरतास्म ” । इति प्रब्रूयुः । इति ऋषि श्राद्धम् ।

अथ कर्पूरार्तिक्यम् ।

“ ॐ कर्पूरगौरं करुणावतारं संसारसारं भुजगेन्द्रहारम् । सदावसन्तं
हृदयारविन्दे भवं भवानीसहितं नमामि ” ॥

“ ॐ जय लक्ष्मी रमणा श्रीलक्ष्मीरमणा । सत्यनारायण स्वामी जन-
पातक हरणा ॥ जयलक्ष्मी० ॥ १ ॥ ऐर ॥

रत्नजडित सिंहासन अद्भुत छवि राजै । नारद करत निराजन घण्टा-
ध्वनि बाजै ॥ जय लक्ष्मी० ॥ २ ॥ प्रकट भये कलिकारण द्विजको दरश
दिया । भूदो ब्राह्मण वनके कञ्चनमहल किया ॥ जय लक्ष्मी० ॥ ३ ॥

दुर्बल भील कठारो जिनपर कृपा करी । चन्द्रचूड़ एक राजा जिनकी
 विपति हरी ॥ जय लक्ष्मी० ॥ ४ ॥ वैश्य मनोरथ पायो श्रद्धा तज
 दीनी । सो फल भोग्यो प्रभुजी फिर स्तुति कीनी ॥ जय लक्ष्मी० ॥ ५ ॥
 भाव भक्तिके कारण छिन छिन रूप धरया । श्रद्धा धारण कीनी जिनका काज
 सरया ॥ जय लक्ष्मी० ॥ ६ ॥ ग्वालवाल सङ्गराजा वनमें भक्ति करी ।
 मन वाञ्छित फल दीन्यो दीनदयाल हरी ॥ जय लक्ष्मी० ॥ ७ ॥
 चढ़त प्रसाद सबायो कदली फलमेवा । धूप दीप तुलसीसे राजी सत्यदेवा ।
 जय लक्ष्मी० ॥ ८ ॥ श्रीसत्यनारायणजीकी आरति जो कोई नर गावे ।
 भणत शिवानन्दस्वामी सुख सम्पति मन वाञ्छित फल पावे ॥
 जय लक्ष्मी० ॥ ९ ॥

अथ पुष्पाञ्जलि मन्त्राः ।

तत्रादौ हस्ते पुष्पाक्षतानादाय—“ ॐ यज्ञेन यज्ञमयजन्त
 देवस्तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् । तेह नाकं महिमानः सचन्त यत्र पूर्वं
 साध्याः सन्ति देवाः ॥

ॐ राजाधिराजाय प्रसन्नसाहिने । नमो वयं वैश्रवणाय कुर्महे ॥ स मे
 कामान् कामकामाय मल्लम् कामेश्वरो वैश्रवणो ददातु । कुबेराय वैश्रवणाय
 महाराजाधिराजाय नमः ॥ ” २ ॥

“ ॐ स्वस्ति साम्राज्यं भौज्यं स्वाराज्यं वैराज्यं पारमेष्ठ्यं राज्यं महा-
 राज्यमाधिपत्यमयं समन्तपर्यायी स्यात्सार्वभौमः सर्वायुष आन्तादापरार्धात्
 पृथिव्यै समुद्रपर्यन्ताया एकराडिति । तदप्येषश्लोकोऽभिगीतो मरुतः
 परिवेष्टारो मरुत्स्यावसन् गृहे ॥ आविक्षितस्य कामप्रेर्विश्वेदेवाः
 सभासदः ” ॥ ३ ॥

“ ॐ तत्पुरुषाय विदमहे महादेवाय धीमहि । तन्नो रुद्रः प्रचोदयात् ” ॥ ४ ॥

“ ॐ विश्वतश्चक्षुरुत विश्वतोमुखो विश्वतो बाहुस्तु विश्वतस्यात् ।
सम्बाहुभ्यान्धमति सम्पतत्रैर्द्यावाभूमी जनयन्देवएकः ” ॥ ५ ॥

“ ॐ मानस्तोकेतनये मानऽआयुषिमानो गोषु मानोऽअश्वेषुरीरिषः ।
मानो वीराब्रुद्द्रुमामिनो व्वधीर्हविष्मन्तः सदमित्त्वा हवामहे ” ॥ ६ ॥

“ ॐ सेवन्तिका वकुल चम्पक पाटलाब्जैः पुन्नाग जातिकरवीर रसाल
पुष्पैः । विल्व प्रवाल तुलसीदल मञ्जरीभिस्त्वां पूजयामि जगदीश्वर मे
प्रसीद ॥७॥ इति मन्त्र पुष्पाञ्जलिं समर्प्य प्रदक्षिणां कुर्यात् ।

“ ॐ ये तीर्थानि प्रचरन्ति सूकाहस्ता निषङ्गिणः । तेषां ११ सहस्र-
योजनेऽवधन्वानि तन्मसि ॥ १ ॥ यानि कानि च पापानि जन्मान्तर
कृतानि च । तानि तानि प्रणश्यन्ति प्रदक्षिण पदे पदे ” ॥ २ ॥ इति
प्रदक्षिणी कृत्य साष्टाङ्गं प्रणम्य विसर्जनं कुर्यात् ।

अथ देवता विसर्जनम् ।

“ ॐ उत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पतेदेवयन्तस्त्वेमहे । उपप्रयन्तु मरुतं ÷ सुदानवऽ
इन्द्रप्राशूर्मेवाशचा ” ॥ १ ॥

ततो हस्ते पुष्पाक्षतानादाय विसृजन्मन्त्रं पठेत्—“ ॐ
सुमुद्रं गच्छ स्वाहान्तरिक्षं गच्छ स्वाहा देवर्षेः सवितारं गच्छ स्वाहा मित्रावरुणौ-
गच्छ स्वाहा होरात्रे गच्छ स्वाहा च्छन्दां ११ सि गच्छ स्वाहा द्यावा पृथिवी-
गच्छ स्वाहा युञ्जं गच्छ स्वाहा सोमं गच्छ स्वाहा दिव्यन्नभोगच्छ स्वाहाभि
वैश्वानरं गच्छ स्वाहा मनो मे हार्दियं गच्छ दिवन्ते धूमो गच्छतु स्वर्ग्योतिं ÷
पृथिवीम्भस्मना पृण स्वाहा ” ॥ १ ॥ इति स्वस्व प्रवरान् विसर्ज-
यित्वा जले प्रवाहयेत् ।

ततो द्विराचमनं कुर्युः ।

पुनरक्षतानादाय—“ ॐ यान्तु देवगणाः सर्वे पूजामादाय मामि-
काम् । इष्टकाम प्रसिद्धार्थं पुनरागमनाय च ” ॥ १ ॥ इति देवान्
विसर्जयेत् ।

ततो हस्तेजलमादाय—“ अनेनाध्यायोत्सर्गकर्माङ्गत्वेन कृतेन
ऋषिपूजन तर्पणादि कर्मणा श्रीभगवान्वेदपुरुषः प्रीयतां न मम । ॐ त-
त्सद्ब्रह्मार्पणमस्तु ।

ततः—“ प्रमादात्कुर्वतां कर्म प्रच्यवेताऽध्वरेषु यत् । स्मरणादेव
तद्विष्णोः सम्पूर्णं स्यादिति श्रुतिः ॥ यस्य स्मृत्या च नामोक्त्या तपोयज्ञ
क्रियादिषु । न्यूनं सम्पूर्णतां याति सद्यो वन्दे तमच्युतम् ” ॥ इति
प्रणम्य कर्म पूर्तिकामो विष्णुं स्मरेत् । ॐ विष्णवे नमः ३।

इति उपाकर्म प्रयोगः समाप्तः ।

ततः रक्षाबन्धनमस्यामेव पूर्णिमायां भद्रारहितायां
कार्यम् ।

१ अयं रक्षाबन्धो भद्रायां न कार्यः ।

तदुक्तं स्मृति सङ्ग्रहे—“ भद्रायां द्वे न कर्तव्ये श्रावणी फाल्गुनी तथा ।
श्रावणी नृपतिं हन्ति ग्रामं दहति फाल्गुनी ” ॥ इति वचनात् ।

अत्र श्रावणीति शब्देन श्रावण्यां क्रियमाणं रक्षाबन्धनमेव गृह्यते नोपाकर्म
तस्य पृथगुपादानात् ।

यथा निगमे—“ श्रावण्यां श्रावणीकर्म यथाविधि समाचरेत् । उपाकर्म तु
कर्तव्यं कर्कटस्थे दिवाकरे ” ॥

उपाकर्म तु सति सम्भवे भद्रान्त एव कार्यम् । असम्भवे तु भद्रायामपि
दिने एव कार्यन्न तु रात्रौ । रक्षा बन्धनन्तु सति सम्भवे भद्रान्ते कुर्यात् ।
दिवा भद्रायां सत्यां तदन्ते रात्रौ वा कुर्यात् । न तथोपाकर्म तस्य पूर्वाह्न एव
विधानात् ।

तदुक्तं भविष्योत्तर पुराणे—“ उपाकर्मदिने प्रोक्तमृषीणां चैव तर्पणम् ” । इति ।

तत्रादौ अपराहे सर्षपाक्षतहेमसहितां विचित्रक्षौमवस्त्रैर्वा कार्पासतन्तुसि
 ग्रथितां शुभां रक्षा पोटलिकां विधाय शुद्धभाजने संस्थाप्य कुङ्कुमाक्षतैर-
 भ्यर्च्य ब्राह्मणान्सम्पूज्य दक्षिणाभिः सन्तोष्य पूर्वामिमुखो ब्राह्मणद्वारा रक्षा-
 बन्धनं कारयेत् ।

तत्रमन्त्रः—“ येन बद्धो बली राजा दानवेन्द्रो महाबलः । तेन त्वाम-
 भिवधामि रक्षे ! मा चल मा चल ॥ ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च रक्षां कुर्वन्तु ते
 सदा ” ॥ १ ॥ इति रक्षाबन्धनीयात् ।

‘ श्रीराजस्थान राज्यान्तर्गत श्रीरतनगढनिवासिना गौडवंशावतंसेन-
 वशिष्ठगोत्रोद्भवेन, शीवालोपाद्वेन, पण्डित श्रीकस्तूरीचन्द्र पौत्रेण, श्रीचतु,
 र्थीलालात्मजेन, श्रीगङ्गाधर शर्मणा तामढायतेन सङ्गृहीता विपुलटिप्पण्यादि
 सहिता “ चातुर्थीलाली उपाकर्मपद्धतिः ” समाप्ता ” ।

१ अत्र रक्षाबन्धनमुक्तं हेमाद्रौ—“ ततोऽपराहसमये रक्षापोटलिकां शुभाम् ।
 कारयेदक्षतैः शस्तैः सिद्धार्थैर्हेमभूषितैः ” ॥

२ “ अनेन विधिना यस्तु रक्षाबन्धं समाचरेत् । स सर्व दोषरहितः सुखी
 सम्वत्सरं भवेत् ” ॥

संस्कार गणपतौ—“ ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैरन्यैश्च मानवैः । कर्तव्यो
 रक्षिकाबन्धो द्विजान्सम्पूज्य शक्तितः ” ॥

अथ उपाकर्म सामग्री—

दूर्वा	तिल S॥
दर्भा (डाभ)	यव S॥
यज्ञीय भस्म	चावल S१
गोधुग्ध S१	अपामार्ग (जंगो) ।
गोदधि S॥	
गोघृत S=	मृत्तिका
गोमूत्र	सफेदवस्त्र हाथ १
गोमय (गोबर)	हाण्डी २
	पीसा - रेजकी ।

अथ ऋषिपूजनोपयोगी सामग्री—

रोली	केशर	दूर्वा
मोली (नाल)	चन्दन	दर्भा
पान ५	कपूर	तुलसीपत्र
सुपारी S—	रुई	बड़-पीपलकापत्ता
गुड़ S।	दिवासलाई (पेटी) १	बिल्वपत्र
चावल S२	पुष्प	अपामार्ग
लाहू S१	यव S।	पातलजाली १
पेड़ा S॥	हलदी (पिसीहुई)	सराई ११
लूंग	धोती १	पंचपात्र २
इलायची	गोच्छो १	चमची २
ऋतुफल	दुपट्टो १	अर्घी १

पंचमेवो S।	तील १	तामड़ी १
गोदुग्ध S१	शालग्रामजीकी मूर्ति-	आसन
गोदधि S॥	सिंहासन सहित	शुद्धजल
गोघृत S।	सफेद वस्त्र	गेहूं S१
मधु (शहद)	लाल वस्त्र	पीसा
चीनी	पादूवस्त्र	रेजकी
गंगाजल	ताम्रकलश १	रोकड़ी
जनेऊजोड़ा ११	चौकी बड़ी	
नारियल २	पाटियो १	
पीली सरसों S-	कर्मपात्र (लोटो १)	
सिन्दूर ७	देवपूजा पात्र	
अबीर गुलाल ७	शंख १	
धूपबत्तीपूड़ो १	टाली १	
तिल S।	आरती १	

ग्रन्थकारस्य सप्तपुरुषात्मकः कल्पतरुरयम् ॥

महादेव — गंगाधर

चतुर्थीलाल — गुल्लुखराय

चतुर्भुजदास — कस्तूरीचन्द्र — नेठमैल

रामकृष्ण — अमरचन्द्र — गुमानीराम

चैनीराम — लालचन्द्र

जीवराज — रामनारायण

रामदत्त

नाथुराम

श्रीशुक्लयजुर्वेद — माध्यन्दिनीय शाखा—

वाशिष्ठ शाक्त्य पाराशरास्त्रिप्रवराः ।

(केषाश्विन्मते — वशिष्ठात्रि साङ्कृतयस्त्रिप्रवराः)

हमारे प्रकाशनों की अधिक जानकारी व खरीद के लिये हमारे निजी स्थान :

खेमराज श्रीकृष्णदास

अध्यक्ष : श्रीवेंकटेश्वर प्रेस,

९१/१०९, खेमराज श्रीकृष्णदास मार्ग,

७ वीं खेतवाडी बॉक रोड कार्नर,

मुंबई - ४०० ००४.

दूरभाष/फैक्स-०२२-२३८५७४५६.

खेमराज श्रीकृष्णदास

६६, हडपसर इण्डस्ट्रियल इस्टेट,

पुणे - ४११ ०१३.

दूरभाष-०२०-२६८७१०२५,

फैक्स-०२०-२६८७४९०७.

गंगाविष्णु श्रीकृष्णदास,

लक्ष्मी वेंकटेश्वर प्रेस व बुक डिपो

श्रीलक्ष्मीवेंकटेश्वर प्रेस बिल्डींग,

जूना छापाखाना गली, अहिल्याबाई चौक,

कल्याण, जि. ठाणे, महाराष्ट्र - ४२१ ३०१

दूरभाष/फैक्स- ०२५१-२२०९०६१.

खेमराज श्रीकृष्णदास

चौक, वाराणसी (उ.प्र.) २२१ ००१.

दूरभाष - ०५४२-२४२००७८

हमारे प्रकाशनों की अधिक जानकारी व खरीद के लिये हमारे निजी स्थान

खेमराज श्रीकृष्णदास

अध्यक्ष : श्रीवेंकटेश्वर प्रेस,

११/१०९, खेमराज श्रीकृष्णदास मार्ग,

७ वी खेतवाडी बॅक रोड कार्नर,

मुंबई - ४०० ००४.

दूरभाष/फैक्स-०२२-२३८५७४५६.

खेमराज श्रीकृष्णदास

६६, हडपसर इण्डस्ट्रियल इस्टेट,

पुणे - ४११ ०१३.

दूरभाष-०२०-२६८७१०२५.

गंगाविष्णु श्रीकृष्णदास,

लक्ष्मी वेंकटेश्वर प्रेस व बुक डिपो

श्रीलक्ष्मीवेंकटेश्वर प्रेस बिल्डिंग,

जूना छापाखाना गली, अहिल्याबाई चौक,

कल्याण, जि. ठाणे, महाराष्ट्र - ४२१ ३०१

दूरभाष - ०२५१-२२०९०६१.

खेमराज श्रीकृष्णदास

चौक, वाराणसी (उ.प्र.) २२१ ००१

दूरभाष - ०५४२-२४२००७७८.

KHEMRAJ SHRIKRISHNADASS

